

BLIND GUDINNE

Manus til fjernsynsserie

av

Morten Barth

etter en roman av Anne Holt

VERSJON VI

Januar 1997

EPISODE

1

INT. TRENINGSSTUDIO - KVELD

Vi møter et treningsstudiolandskap med stålblanke maskiner i hektisk virksomhet. Lodd som heves og senkes. Stålarmer som rytmisk pumpes frem og tilbake. Og menneskene - svette, anspente, i kamp mot maskinene og seg selv, duplisert i store speil på veggene.

Vi konsentrerer oss om KAREN BORG, en pent utseende kvinne i begynnelsen av 30-årene. Hun trener armmusklene i en stor treningsmaskin.

EXT. PARK VED AKERSELVA - KVELD

HAN VAN DER KERCH er en skinnjakkekledd 27-åring. Han står og venter under et tre i en mørk liten park ved elven. Han skjuler en stålstang halvveis under jakken, og henter den frem, prøver vekten i hånden.

EXT. PARK VED AKERSELVA - KVELD

På en åpenbart stjålet sykkel - den har en flettet kurv foran med en tøydukke og en bukett roser stikkende opp - kommer SANDER syklende gjennom den mørke parken. Han er en rufsete figur.

INT. TRENINGSSTUDIO - KVELD

Karen Borg på ergometersykkelen. Hun er sliten, peser tungt, men gir seg ikke.

EXT. PARK VED AKERSELVA - KVELD

Sander stanser sykkelen og ser seg omkring. Nå, der... Han van der Kerch kommer frem fra skyggene.

VAN DER KERCH
Jeg skulle gi deg en beskjed.

SANDER
Fra hvem?

VAN DER KERCH
Om du forstår den... Det er like-
gyldig.

INT. TRENINGSSTUDIO - KVELD

Karen på ergometersykkelen. Hun trækker iveri.

EXT. PARK VED AKERSELVA - KVELD

Han van der Kerchs stålstang lyner plutselig gjennom luften, og treffer Sander i pannebrasken så blodet spruter.

INT. TRENINGSSTUDIO - KVELD

Karen legger seg utpustet fremover styret på ergometer-sykkelen. Svetten renner av henne. Så stiger hun av.

EXT. PARK VED AKERSELVA - KVELD

Han van der Kerch slår løs på Sander, som er så overrasket at han ikke klarer å løfte armene til forsvar engang. Han river sykkelen med seg i fallet. Nye slag. Tøydukken fra kurven blir oversprøytet av blod. Rosene trampes i filler mens de to mennene famler etter fotfeste. Og knusende, våt lyd av slagene med stålstangen.

INT. TRENINGSSTUDIO - KVELD

I dusjen lar Karen vannet strømme vederkvegende over kroppen. Hun stenger dusjen. Dryppende stillhet. Karen griper et håndkle.

EXT. PARK VED AKERSELVA - KVELD

Sander ligger urørlig, ihjel slått på bakken. Han van der Kerch hiver etter pusten. Han er oversprøytet av blod fra Sander. Han sparker rasende til liket, og hiver stålstangen uti elven.

INT. TRENINGSSTUDIO - KVELD

Karen Borg sitter i pastellfarget joggedrakt i damegarde-roben, og dytter treningstøyet sitt i en liten nylonryggsekk.

EXT. PARK VED AKERSELVA - KVELD

Han van der Kerch løper ut av parken, mot mørke gater.

INT. HERREGARDEROBE - KVELD

JØRGEN ULF LAVIK lukker sitt garderobeskap, og vi ser i et kort øyeblikk noen joggesko, klær og en svart dokumentkoffert i skapet. Han er Karens jevnaldrende, elegant, og har dyr, konservativ dress. Håret er ennå vått.

EXT. GATE - KVELD

Han van der Kerch løper nedover en mørk gate. Foran seg ser han et omslynget ungt par komme ut fra et portrom, og han krysser til den andre siden av gaten.

INT. TRENINGSSTUDIO - KVELD

Lavik kommer ut fra herregarderoben, og går nesten rett på Karen. Han hilser, med et gledelig overrasket smil.

LAVIK

Ah! Karen Borg. Det var noen år siden.

Karen er overrasket over møtet, skal til å si noe. Men Lavik løfter hånden smilende.

LAVIK

(forts.)

Nei, ikke si det... En litt for stor fest. På hytta di. Var det ikke det? Litt for tett opptil eksamen.

KAREN

(et øyeblikk pinlig berørt)

Nå, den...

(gjensynsglede tar over)

Men du klarte laud, husker jeg. Hva gjør du nå, da, Lavik?

Samtalen flyter ubrutt videre mens de går sammen mot utgangen.

LAVIK

Ulf, som før. Jeg prøver å ta en time om dagen, som du ser. Men jeg har ikke sett deg her. Vært medlem lenge?

KAREN

Jeg pleier å være her om morgenen.

Det forklarer alt for Lavik. Han holder ytterdøren åpen for Karen. Vi følger dem ned trappen.

LAVIK
Og resten av dagen?

KAREN
Bachman & Hertz.

LAVIK
Et mer prosaisk liv her, er jeg redd. Forretningsjus lå ikke for meg likevel. Samfunnets stebarn. Noen må jo forsvare dem også. Riktignok bare etter statens satter, da. Men det er mange stebarn.

EXT. GATE - KVELD

Han van der Kerch ser sitt mørke og blodflekkete speilbilde i et nedlagt butikkvindu.

EXT. TRENINGSSTUDIO - KVELD

Gatedøra til treningsstudioet slår igjen bak Karen og Lavik.

LAVIK
Kan jeg kjøre deg noe sted?

KAREN
Jeg jogger.

LAVIK
(ler)
Tenkte meg det. Du hadde bestandig en egen evne til å gi resten av oss dårlig samvittighet. Ser du noe til noen av dem, forresten?
(Karen rister på hodet)
Ikke jeg heller. Vel. Ring meg en dag, da, så spanderer jeg en salat.

Han hilser og retter nøkkelen mot en ny, blå Volvo 850 som står utenfor treningsstudioet. Lyktene blinker, sentral-låsen åpnes.

Karen løsner halslenken til en boxer som står bundet utenfor og er lykkelig for å se henne igjen.

KAREN
 (til hunden)
 Flink gutt, Cento. Har du ventet?

Lavik flirer mens han setter seg inn i Volvoen sin.

LAVIK
 Som om han hadde noe valg.

Karen smiler til ham og vinker farvel.

EXT. PARK VED AKERSELVA - KVELD

Cento skjener lykkelig frem og tilbake foran Karen, som jogger. De holder god fart inn i parken der Sander ble myrdet.

Med den veltede sykkelen helt i forgrunnen ser vi Karen jogge forbi nedenfor oss. Cento kommer forsiktig inn i bildet, knurrende. Han snuser på det blodige liket av Sander, som ligger der.

Karen stanser i den andre enden av parken, ser seg om.

KAREN
 (roper)
 Cento? Cento!

Karen ser Cento langt der borte. Hun jogger bort til ham. Så aner hun at det ligger noen der, som Cento har reagert på.

Forsiktig går hun borttil. Den dødes kropp ligger halvt vendt fra henne. Hun strekker varsomt frem hånden, tør først ikke ta i mannen.

KAREN
 (forts. forsiktig)
 Hallo...? Er De syk?

Intet svar. Hun tar Sander forsiktig i skulderen, og han velter rundt. Og der ligger ham, med knust hode og ansikt. Karen blir stiv av skrekk. Så velter det opp i henne, og hun kaster voldsomt opp, utover det blodige liket. Cento bjeffer villt.

EXT. GATE - NATT

Han van der Kerch sitter blodig midt i Bogstadveien, og skaper trafikkkaos. En politibil har allerede stanset ved siden av ham, og to politimenn løfter ham opp.

EXT. VED AKERSELVA - NATT

Et OPPBUD av politifolk har sperret av området der Karen fant liket av Sander. Kriminalteknikerne har begynt å sikre spor.

Karen Borg skysser Cento inn i baksetet på en politibil, og setter seg inn selv. Hun er blek, men fattet nå. Bilen kjører avsted.

INT. HANNES LEILIGHET - MORGEN

Politibetjent HANNE WILHELMSEN er 33 år, og slående vakker. Hun stumper restene av dagens første røyk, og griper en skinnjakke som henger over en stolrygg. Leiligheten kunne vært avbildet i en av de mindre pretensiøse reportasjene i et interiørmagasin.

CECILIE er jevnaldrende med Hanne, og også en vakker kvinne. Hun smekker ytterdøren bak seg i gangen, og er tydelig sliten.

Hanne har hørt henne, og kommer ut i gangen mens hun slenger jakken på seg. De to veksler kyss på kinnet.

HANNE

Har legevitenskapen gjort noen framskritt inatt?

CECILIE

Kan godt hende. Men ikke på min avdeling. En av pasientene våre døde i natt. Men vi vet hva hun døde av, da. Så hvis du kaller det framskritt...

HANNE

Jeg har ikke drukket opp all kaffen.

CECILIE

Ellers takk, men jeg skal sove.

INT. HÅKONS LEILIGHET - MORGEN

Politiadjutant HÅKON SAND er 35 år. Han rydder vekk seks tomme pilsflasker fra bordet mens han drikker kaffe og tvinger ned et brødstykke. Leiligheten er arvet etter moren, og er knapt endret etter hennes død. Håkon har det travelt, men tørker likevel av bordet før han stryker på dør.

EXT. GATE - MORGEN

Hanne Wilhelmsen kjører Harley Davidson motorsykkel til jobben. Hun kjører fort, snitter seg gjennom morgenrushet. Og hun kjører uten hjelm. Langt, flagrende hår og røde negler.

EXT. POLITIHUSET - MORGEN

Håkons grå bil skrangler inntil fortauskanten utenfor Politihuset. Han stiger ut, haster oppover mot Politihuset.

INT. MØTEROM - DAG

Avdelingsleder ISAKSEN presiderer over parolen, i avdelingens kombinerte møte- og spiserom. Han er ca. 50 år, og er uforskammet våken og opplagt.

ISAKSEN

Jeg er glad for å se dere alle så morgenfriske. Det er bra. Vi skal nok få denne dagen til å gå også. Vi har for eksempel hatt tre ran i natt.

HALDIS

Såpass? Og det er lenge til jul ennå.

Førstebetjent KALDBAKKEN sitter og ser mismodig på et trist rundstykke. Hanne sitter overfor ham og venter. Kaldbakken legger rundstykket fra seg uten å spise av det. Hanne veksler et smil i smug med HALDIS GUDMUNDSSEN, den eneste kvinnelige av de andre ETTERFORSKERENE, ialt 20 stykker.

INT. HÅKONS KONTOR - DAG

Håkon sitter på sitt kontor, drikker morgenkaffen og blar i en mappe merket SAND/KALDBAKKEN/WILHELMSSEN. Den inneholder polaroidbilder fra åstedet ved Akerselva, og det midlertidige forhøret av Karen Borg. Håkon stusser.

HÅKON

Karen Borg...?

INT. MØTEROM - DAG

Isaksen fortsetter møtet.

ISAKSEN

Hanne Wilhelmsen tar den saken.
Han har fått vasket av seg det
verste blodet nå. Men det til-
hører sannsynligvis fyren ved
Akerselva. Klærne blir analysert
nå.

Hanne nikker. Isaksen ser på Haldis.

ISAKSEN

(forts.)

Og du, Haldis--

Haldis ser opp.

EXT. KORRIDOR - DAG

Hanne er på vei nedover en korridor med en saksmappe under
armen. Håkon innhenter henne.

HÅKON

Noen sjanse for at jeg kan bli
med?

HANNE

Stoler du ikke på at jeg kan
stille de riktige spørsmålene?

HÅKON

Jeg kjenner Karen Borg. Bare litt
nysgjerrig.

Hanne blar i saksmappen.

HANNE

Hun som fant liket ved Akerselva.
Desto større grunn til å si nei.

HÅKON

Det er ikke imot reglementet.

INT. HANNES KONTOR - DAG

Han van der Kerch iakttar Hanne som sitter taus overfor ham
på hennes kontor. Det har diplomer på veggene, og en stor
datamaskin på skrivebordet. Håkon sitter og følger med.

HANNE

Det blir en lang dag hvis du bare
skal sitte der og ikke si noe.

Jeg får betalt for det. OK.

Drepte du Sander?

(ikke noe svar)

(MORE)

HANNE(cont'd)

Det foregår som følger: Vi henter deg til avhør uten varsel. Det kan gå en uke mellom hver gang. Så er vi der. Kanskje du sover. Vi sitter i avhør noen timer. Sender deg tilbake. Henter deg igjen. Slitsomt. Men vi kan bytte på.

Han van der Kerch nikker. Javel.

VAN DER KERCH

Han van der Kerch. Det er navnet. Jeg er nederlender. Jeg har oppholdstillatelse. Jeg studerer.

HANNE

Du har rett til advokat. Staten spanderer.

VAN DER KERCH

Ingen advokat! Jeg vil ikke ha noen!

(roer seg)

Jeg klarer meg bedre uten.

HANNE

Kanskje. Men vi har et lik. Mye blod rundt omkring det. Og på deg også. Narkodrap, ser det ut til. Hevn, kanskje. Eller bestilling. Eller kanskje du ble presset?

Han van der Kerch svarer ikke.

HANNE

(forts.)

Det kan påvirke fremtiden din. Det er ikke vi som straffer. Men formildende omstendigheter, og samarbeidsvilje og sånt--

VAN DER KERCH

Hvor fant dere ham?

HANNE

Han gikk ingen steder etterat du drepte ham.

VAN DER KERCH

Hvem fant ham?

HÅKON

En turgåer. En advokat. Venninne av meg, faktisk.

VAN DER KERCH

Hva slags advokat?

HÅKON
 (hører ikke ennå)
 Sikkert ganske jævlig opplevelse,
 tror du ikke det?

VAN DER KERCH
 Hva slags advokat?

Så oppdager Håkon det rasende blikket Hanne sender ham.

INT. HÅKONS KONTOR - DAG

Karen Borg ser velkledd og forundret på Håkon og Hanne.

KAREN
 Meg?

HÅKON
 (unnskyldende)
 Min feil, er jeg redd.

HANNE
 Selvmål. Håkon har gjort sitt for
 denne saken, for en stund frem-
 over.

HÅKON
 Han vil ha deg som forsvarer. Han
 nekter å snakke med andre. Han
 vet at du fant Ludvig Sander.
 Liket heter det.

KAREN
 Men jeg er forretningsadvokat.

HÅKON
 Han vet det også.

Hanne tenner en røyk. Karen får en også, er takknemlig.

KAREN
 For det første er jeg vitne i
 saken. Jeg fant liket. Og for det
 andre kan jeg ikke strafferett
 lenger.

HÅKON
 Du var tredjebest på kullet vårt.
 Klart du kan strafferett. Jeg var
 nummer fem nedenfra på lista. Og
 jeg fører jo saker---
 (bedende)
 Det viktigste er at han begynner
 å snakke. De vitnegreiene får vi
 ta når de kommer.

KAREN

"De vitnegreiene"? OK. Jeg skal snakke med ham, iallfall.

Karen går ut. Hanne rister på hodet.

HANNE

Jakke seks tusen. Bluse to tusen. Skjørt det samme. Dokumentmappe tre tusen. Sko, la oss si to tusen fem. På en vanlig hverdag.

HÅKON

Hva mener du med det?

INT. SAMTALEROM - DAG

Karen og Han van der Kerch sitter overfor hverandre. Et trist rom.

VAN DER KERCH

Kjenner du noen forsvarsadvokater?

KAREN

Har du ombestemt deg?

VAN DER KERCH

Jeg spør bare om du kjenner noen. Privat.

KAREN

Bare tilfeldig. Fjernt. Men jeg kan skaffe deg en. En telefon eller to ordner det.

VAN DER KERCH

Ingen telefoner! Og én betingelse.

KAREN

Betingelse for hva?

VAN DER KERCH

Jeg vil bli sittende her. Ikke over i fengselet. Ikke faen!

KAREN

Hvorfor ikke?

VAN DER KERCH

Det er betingelsen. Ikke fengselet. Og ikke snakk med noen forsvarsadvokater! Ikke si hvor jeg er. Jeg vil bare ha deg.

Karen nikker.

VAN DER KERCH

(forts.)

Det var jeg som drepte han du fant.

KAREN

Hvorfor?

VAN DER KERCH

Jeg vet ikke hvem han er. Var. Jeg vet hva han heter. Og hvordan han ser ut. Så ut. Men jeg kjenner ham ikke. Kjente...

KAREN

Ta det rolig. Jeg spør ikke om sannheten. Jeg må bare vite hva du kommer til å si i retten.

VAN DER KERCH

Det må jeg tenke over noen dager. OK?

EXT. KONTORPALASS - DAG

En svart Mercedes stanser foran et kontorbygg på Aker Brygge. Ut stiger PETER STRUP, en ulastelig antrukket mann på ca. 65. Han går inn i bygningen, et palass av glass og polert stein, der et skilt ved døren sier BACKMAN & HERTZ.

INT. KARENS KONTOR - DAG

Karens kontor er ryddig og eksklusivt. Undrende sitter Karen bak skrivebordet og ser på Strup som inspiserer Weidemannmaleriene på veggene.

STRUP

Du tjener to tusen kroner timen. Hvorfor vil du plutselig jobbe for bare fem hundre?

Karen forstår ikke straks. Strup setter seg vennlig, men ubedt i en dyp skinnstol.

STRUP

(forts.)

Du er oppnevnt til forsvarer for en nederlender, stemmer ikke det? På statens regulativ? Drapet ved Akerselva?

KAREN

Nærmest tilfeldig, kan man si. At jeg skal bistå denne fyren.

STRUP

Jeg har nok å gjøre selv. Det er ikke det. Men faste kunder, så å si - dem tar man jo vare på. En gammel klient av meg er - en venn av ham, og ringte meg. Så derfor er jeg altså her. Jeg påtar meg gjerne jobben.

INT. KARENS LEILIGHET - KVELD

Karen og ektemannen NILS spiser middag i sin store åpne loftsleilighet. Interiøret er kostbart, men mer preget av statussymboler enn av personlig smak. Nils er på Karens alder, med hvit mansjettskjorte, bukseseler og Armani-briller.

KAREN

Et øyeblikk var det veldig fristende.

NILS

Peter Strup? Kjendisadvokaten?

KAREN

Han har så mange saker selv at han ikke rekker over alle. Retten venter i måneder og år på helt opplagte dommer. Fordi stjerne- laget har for lange ventelister. Så hvorfor en til?

Nils reiser seg og henter mer mat på komfyren.

NILS

Fyren var nederlender, sa du? Kanskje Strup er kryptoliberaler? Hjelper utlendinger i det skjulte. Venn av kongefamilien også, står det i avisene. Det er fremmedarbeiderfamilie som har gjort det skarpt, det.

KAREN

Jeg har lovt ham hjelp. Og det kan jeg ikke løpe fra. Så kommer en advokat til meg og vil ha saken. Men nederlenderen vil absolutt ha meg.

NILS

Han er vel redd for advokater da.

KAREN
Selvfølgelig. Takk. Men hvorfor?

NILS
Det finner du nok ut av.

KAREN
Fortell.

NILS
Det er firmaet. Er sovepillene på badet? Slapp av. Jeg tar bare to.

Han forsvinner ut på badet. Karen lukker trett øynene. Cento kommer borttil, snuser på hånden hennes. Hun klapper ham.

INT. HANSAS KONTOR - KVELD

SUBJEKTIVT KAMERA. I et mørkt, rotete kontor sitter den fordrukne og middelaldrende advokat HANSA bak skrivebordet og ser vettskremt opp på DEN UKJENTE, gjennom hvis øyne vi ser.

HANSA
Jeg ville jo bare snakke om det!
Bare lufte det. Alle kan jo
trenge litt ekstra penger nå og
da? Jeg vet hva som står på
spill. Ryker én, så ryker alle.
Ikke for å komme med trusler. Men
jeg har papirer! Så jeg tenkte at
en litt større andel--

Den Ukjentes hånd rager frem i bildet med en gammel tysk Luger-pistol. Han skyter Hansa midt i ansiktet. Blodet spruter over veggen bak Hansa, og han faller sammen, velter stolen over seg.

INT. HANNES KONTOR - DAG

Hanne sitter foran datamaskinen sin, får opp opplysninger på skjermen.

Vi leser: SANDER, LUDVIG. f.09.11.52. Domfelt: narkotika 03.03. 80. - 12.04.82. - 26.10. 84. osv., samt henvisninger til saksnummer. Forsvarer HANS A. OLSEN.

Hanne brummer. Tydelig et kjent, om ikke akkurat elsket navn. Hun løfter av telefonrøret mens hun blar i katalogen, slår et nummer, og får straks forbindelse.

INT. HANSAS KONTOR - DAG

Haldis, etterforskeren vi traff på morgenmøtet tidligere, står ved Hansas skrivebord med telefonrøret hans i hånden.

HALDIS

Hallo?

INT. HANNES KONTOR - DAG

Hanne blir overrasket over å høre en kjent stemme i røret.

HANNE

Haldis? Er det deg? Sorry, jeg trodde jeg ringte--

Hun stanser, ser på nummeret i telefonkatalogen foran seg.

INT. HANSAS KONTOR - DAG

Haldis står og roter igjennom Hansa skrivebordskuffer. Hun har med seg flere KRIMINALTEKNIKERE som har saumfart rommet, og nå begynner å pakke sammen. Hansas lik ligger på en bære innenfor døren, klar til avhenting. Haldis nikker til -

- Hanne som står i døren til Hansas kontor.

HALDIS

Du kan komme inn nå. Vi er ferdige. Hvorfor, om jeg tør spørre, fant du på å ringe akkurat hit?

Hanne kommer inn.

HANNE

Jeg har en datamaskin som tenker for meg. I orden at jeg ser meg rundt?

Haldis nikker, går til arbeidet videre innover i lokalet. Hanne iakttar liket.

Håkon står i døråpningen og rister vann av en våt paraply.

HÅKON

(til Hanne)

Hvorfor er jeg her?

HANNE

Liket som Karen Borg fant. Han het Sander. Kjent smånarkolanger. Timeavtale med advokaten sin morgenen etterat han ble drept.

(MORE)

HANNE (cont'd)

(peker på liket)

Dette var advokaten hans. Hans Andreas Olsen. Hansa blant venner. Noen må han ha hatt, siden vi har hørt "kjælenavnet".

HÅKON

Kan være en tilfeldighet. Med et sånt klientell.

HANNE

Kan også være en sammenheng.

HÅKON

Vår mann sitter inne.

Håkon ser seg om i rommet. Han leser titlene i en velfylt bokhylle. Han tar ut en stor, eldre bok.

HÅKON

(forts.)

Visste ikke at den fantes i bokform.

Hanne er bare måtelig interessert, men Håkon lar seg ikke stoppe av så lite. Han blar og forteller.

HÅKON

(forts.)

Norgeskart. En nederlandsk serie fra 1660. Bibliofilutgave fra 1902, dette. Blaeu het de som ga ut originalen. Visste du at de mistet alle kobbertrykkplatene sine i 1673? I bybrannen i Amsterdam. Hele forlaget gikk konkurs etterpå.

Neivel, så er Hanne ikke interessert. Håkon setter boken tilbake, leter videre. Han ser i en ny hylle, plystrer og løfter ut nok en stor bok, åpner den på tittelbladet.

HÅKON

(forts.)

Jøss! Hvor får han pengene fra? Corpus Juris Civilis. Fem bind. Lyon 1548-50. Tjuetusen kroner. Minst--

Haldis dukker opp, gir Håkon med en videokassett. Omslaget på videoen er sterkt pornografisk.

HALDIS

En hel hylle av disse. Hygg deg med dem, du. Vi er ferdige her.

HÅKON

Han tok sitt kulturelle ansvar på alvor, denne fyren.

Haldis går, sammen med teknikerne.

Hanne åpner coveret på kassetten, og finner et ark.

HÅKON

(forts.)

Han har kanskje kunder på disse videoene? En liten lesesirkel?

Arket har overskriften "VINGENE" og er ellers fullt av tallkolonner.

HANNE

OK, Håkon. OK. En advokat og hans klient drept omtrent samtidig. Hvis vår mann sitter inne, da er det en annen som er på frifot, ikke sant? Det kan hende jeg trenger deg til å konkludere med at det er en sammenheng.

HÅKON

Jeg trodde jeg hadde gjort mitt i denne saken for en stund.

HANNE

(gir Håkon arket)

Kan du sørge for at Løvstrand får dette?

INT. UROPATRULJENS OPPHOLDSROM - DAG

Hanne kommer inn i uropatruljens store oppholdsrom. Det brøler utfreaket rockemusikk fra et stereoanlegg. Rundt om står nedsittede sofaer og vaklevorne bord med matrester og tomme flasker.

OLE, en viltvoksende hippie, ser opp fra et MC-blad.

HANNE

Er Billy her?

OLE

Ute og rister slasken.

I det samme spyles det ned i et toalett bak en dør (OFF), og BILLY kommer ut. Han er en to meter høy, skallet fyr med svart skinnjakke og gullring i øret. Han lyser opp ved synet av Hanne.

BILLY

Baby! Vil du ha barn med meg?

HANNE
Ikke idag, Billy.

BILLY
Neivel. Kaffe, da?

Hanne nikker. De to er tydeligvis gode venner, med en egen tone seg imellom. Hanne setter seg, får kaffe av Billy.

HANNE
Det gjelder et alibi.

BILLY
Hva har du gjort nå, da?

HANNE
Jeg har en død langer som heter Sander. Et vanedyr, tydeligvis. Regelmessig dømt. Fast forsvarer. Og et alibi som heter Eng.

BILLY
Hver gang?

HANNE
Hadde de løgnhistoriene hans vært en kjole, så ville den vært så tynn at jeg hadde ikke våget å gå med den hjemme engang.

BILLY
Wow! Dette må jeg se!

INT. TRAPPEOPPGANG - DAG

ENG, en middelaldrende mann, kommer løpende ned trappene i et slitent hospits. I hælene på ham løper Billy.

EXT. PORTROM - DAG

Eng bykser ned i portrommet, løper mot gaten. Der ruller en sivil politibil frem og sperrer veien. Ole stiger ut av den. Eng bråstanser, løper inn mot gårdsplassen.

Men også der ruller en bil frem. Mannen er fanget. Og nå er Billy og Ole der, griper ham og klynger ham mot veggen.

BILLY
Begynte du å løpe når vi kom, eller kom vi når du begynte å løpe?

ENG
Hvorfor er dere alltid ute etter meg?

BILLY

Tåpelig refleks, det der. En småjente ligger død av overdose på en dass. Vi ber årvåkne borgere om å bidra til en oppklaring. Og du løper.

ENG

Jeg var ikke der!

INT. KANTINE - DAG

Billy spiser biff tartar i Politihusets kantine sammen med Hanne.

BILLY

Dette er byens beste sjekkested. Visste du det? Bare ugreier med sex på jobben. Det sier alle. Men det må til, hvis verden skal gå videre. Så mye som vi jobber. Lytt til en fagmann. Jeg har fire sjøl.

HANNE

Som du vet om. Med fire forskjellige kvinner, Billy.

Billy gliser. Så ser han Hannes utålmodige blikk.

BILLY

OK, OK. Eng. Løgn og rykter. Det er føde for den mannen. Var selvfølgelig bare gammalt sladder å få ut av'n. Gamle rykter.

HANNE

At en advokat her i byen skulle være bakmann for narkoomsetning i stor stil?

BILLY

Det gamle tipset der? Vet du, det har jeg også alltid hatt lyst til å forfølge. Men det er brennbart, Hanne. Vi har aldri funnet noe. Men vi har lurt av og til. De siste par åra har det skjedd noe på markedet. Vi veit ikke helt hva. Dop i fengslene. Vi får ikke bukt med det. Og på gata. Prisene går nedover. Betyr større tilgang. Og ryktene gir seg altså ikke.

HANNE

Nå har jeg en død advokat. Med et kodeark på kontoret. Så hvis jeg spør deg -

BILLY

- i embeds medfør, så har det aldri vært grunn til å mistenke mer enn etpar advokater.

HANNE

Hvem er den andre?

BILLY

Offisielt kan jeg ikke fortelle deg det.

HANNE

Vi sitter jo bare på et sjekkested og prater.

Billy gliser.

EXT. DAGBLADHUSET - DAG

Vi ser Dagbladets bygg i Akersgata. Over bildet hører vi -

MYHRENG (OVER)

Hvor offisielt er dette 'a? Ikke i det hele tatt? Bra.

INT. AVISREDAKSJON - DAG

Journalist FREDRIK MYHRENG er utlevd lenge før han har fylt 40 år. Han holder telefonrøret klemt til øret med en skulder, mens han drysser sigarettaske over tastaturet på PCen, og skriver og snakker på samme tid.

MYHRENG

Alltid godt stoff det, Håkon. All mafia selger som bare faen. Og så vil vi jo ikke ha noe av det, ikke sant? Vi står på barrikadene for vanlige folks rett til å leve trygt, vettu.

INT. HÅKONS KONTOR - DAG

Håkon i telefonen.

HÅKON

Ikke glem at vi kanskje snakker om to drap.

INT. AVISREDAKSJON - DAG

Myhreng skriver ivei.

MYHRENG

Det er notert. Med krigstyper.

INT. HÅKONS KONTOR - DAG

Håkon i telefonen. Hanne sitter ved siden av ham.

HÅKON

Myhreng, du er den siste garantist for en fri og uavhengig presse i dette landet! Hold fanen hevet. Vi snakkes.

Han legger på med en foraktfull grimase til Hanne.

HÅKON

(forts.)

Før kostet han en flaske rødvin. Nå holder det med litt ros.

HANNE

En flaske rødvin?

HÅKON

Chateau Latour. Betalt av egen lomme, takk.

HANNE

Stakkars! Stakkars Håkon.

HÅKON

Han måtte slutte, heldigvis. Legens ordre. Vel, jeg garanterer ikke førstesideoppslag. Men noe vilt skremmer vi nok opp.

HANNE

Takk, Håkon. La oss håpe at vi kan overbevise Kaldbakken like lett. Om at det ene henger sammen med det andre.

INT. SAMTALEROM - KVELD

Karen Borg og Han van der Kerch i ny samtale.

VAN DER KERCH

Hvordan forteller man noe - det ene - uten å røpe det andre?

KAREN

Jeg har taushetsplikt.

VAN DER KERCH

Jeg besøker ofte mora mi i Amsterdam. Perfekt cover. En bruktbil-selger. Det var kontakten min her. Han er ikke altfor smart. Varene var ferdig pakket. I gummi. I Amsterdam. Jeg har svelget flere lass. Tror du jeg visste hvor farlig sånt er? Jeg vet ikke... Bunker med hundrelapper. Jeg fikk cash. Fra JUL. Det sto på dem. Ti turer. Hundre gram heroin hver gang. Kanskje femten turer. Jeg kjenner nesten ingen i systemet. Organisert sånn. Jeg tror. Ja, jeg tror. Jeg vet ikke. Men en eller annen advokat styrer opplegget. Forsvarsadvokater som lever av Oslos underverden. De har kontakter i fengslene også. Folk har dødd der. Men du er forretningsadvokat. Oppdraget var... Hva heter det...? Statuere et eksempel. De andre skulle skremmes. Jeg skulle få mye penger for det. Nå får jeg vel ikke krevd dem inn på en stund?

Han bryter sammen i gråt, ligger fremover bordet og hulker.

Karen vet ikke helt hva hun skal gjøre. Hun holder hånden hans. Hun gir ham et lommeterkle. Han roer seg litt, tørker det verste av snørr og tårer.

VAN DER KERCH

(forts.)

Det er helt meningsløst...

KAREN

Jeg... tror jeg er nødt til å fortelle deg dette. En av våre beste forsvarsadvokater har tilbudt å overta saken din. Det virker som om... det er et tilbud du burde si ja til.

VAN DER KERCH

Da kan jeg like godt gjøre slutt på det selv. Jeg vil ha deg.

INT. POLITIHUSET, TOALETT - KVELD

Karen på et toalett i Politihuset. Hun vasker hendene, fanger sitt eget bilde i speilet foran seg.

EXT. PARK VED AKERSELVA - NATT

Karen bøyer seg over liket av Sander i parken. Cento knurrer villt. Karen snur liket over på ryggen.

INT. POLITIHUSET, TOALETT - KVELD

Karen plasker vann i ansiktet. Tørker seg. Ser seg i speilet igjen.

INT. HÅKONS KONTOR - KVELD

Håkon skjenker seg kaffe fra en termos, ser opp. Karen står i døren.

KAREN

Jeg så lyset. Jeg mener...

De smiler til hverandre. Håkon inviterer inn med en håndbevegelse.

KAREN

(forts.)

Du jobber sent? Dere har ikke betalt for overtid.

HÅKON

Det er verre å våkne om natta av alt du ikke har fått gjort. Sa han noe? Kaffe?

KAREN

Ikke noe særlig. Ja takk.

Karen setter seg på den eneste ryddige stolen. Håkon skjenker kaffe til henne også.

HÅKON

Advokaters taushetsplikt. Jeg respekterer det. Kan ikke si så mye selv.

KAREN

En forsvarer har krav på informasjon.

HÅKON

Ikke hvis vi tror det kan skade
etterforskningen.

Karen drikker én slurk av kaffen, setter koppen fra seg med en grimase.

KAREN

Det stoffet der kommer til å
drepe deg. Du har blitt vakker,
Håkon.

Håkon blir forvirret. Karen blir forlegen.

KAREN

Vel, hvis du ikke kan fortelle
noe, og jeg ikke kan si noe, så
får vi ta kvelden.

HÅKON

Klienten din sitter i det til
halsen. Vi har analyser av
blodet, og fingeravtrykk og hele
pakka. Det er overlagt drap. Jeg
kommer til å innstille på det.
I tillegg - jeg kan si såpass at
det tyder på narkotikaomsetning i
stor stil.

Han stanser, som har han sagt for mye, og det har han vel.

KAREN

Jeg vet det. Det er vanskelig å
lyve for deg, Håkon. Vanskelig å
skjule noe - som helst...

INT. KARENS LEILIGHET, SOVEROM - NATT

Karen og Nils i seng. Nils leser et tegneseriehefte, holder det iallfall opp foran ansiktet. Karen ser i taket.

KAREN

Når noen letter seg for en byrde
som de har båret på - har du opp-
levd at du selv - du som hører om
det - liksom overtar byrden?
Skjønner du? Hva er det som skjer
når vi mennesker forteller hver-
andre sannheten?

Hun vil ha et svar, og napper heftet ut av hendene på Nils.
Han har sovnet.

INT. HÅKONS KONTOR - KVELD

Idet Karen og Håkon skal ut døren strekker Håkon ut armen mot lysbryteren. Med ett er han tett på Karen. Han bøyer seg frem og kysser henne. Et forsiktig kyss. De ser på hverandre. Hun trekker seg et skritt tilbake, men blir stående. Han ser ned, dytter døren helt åpen.

INT. KARENS LEILIGHET, SOVEROM - NATT

Karen ligger våken i mørket. Nils sover ved siden av henne.

INT. HANNES LEILIGHET, SOVEROM - NATT

Hanne og Cecilie ligger i sengen og snakker. Begge lytter til hva den andre sier. De bryr seg åpenbart om hverandre.

HANNE

Det viktige for meg er å gjøre en god jobb. Da spør ingen om noe annet.

CECILIE

Om oss? Det som ikke blir be-
kreftet, det blir aldri virkelig
sant?

HANNE

Jeg beundrer deg, Cecilie. Som
holder ut med meg.

CECILIE

Det er sånn det er.

HANNE

Jo, jo...

CECILIE

Du gjør en god jobb.

HANNE

De er jo ikke født som svin. Jo,
noen. Ikke alle sammen. Hva gjør
det med oss, Cecilie, vi som
møter så mange av dem?

CECILIE

Står dere uten spor igjen nå?

HANNE

Voldtekt og drap og mishandling
hver dag. Spor har vi alltid. Men
hva betyr de?

CECILIE
Vi fikk inn to selvmordskandi-
dater på avdelingen idag.

HANNE
Nettopp.

Hun slukker lyset på nattbordet sitt.

HANNE
(forts.)
Det hjelper å snakke om det, sier
noen.

CECILIE
De vet ikke bedre.

De ler.

EXT. GATE - MORGEN

En Dagblad-varebil ruller gjennom en morgentom gate. En
bunke aviser slenges ut foran en kiosk.

INT. BIL - DAG

Et Dagblad ligger oppslått i passasjeretet på en bil på
vei gjennom bygatene. Overskriften lyder: "TO MAFIADRAP -
EN SAMMENHENG?".

Det er advokat Peter Strup som kjører sin svarte Mercedes.
Han har kamelhårsfrakk på, og snakker i mobiltelefonen.

STRUP
Han vil fortsatt ha deg? Vet du
noe om hvorfor han insisterer på
det?

INT. KARENS KONTOR - DAG

Karen på kontoret, i telefonen. Hun er irritert, og lyver
glatt.

KAREN
Kanskje han ønsker en kvinne.
Rett og slett.

(Herfra og til samtalens slutt klipper vi etter behov
mellom Karen og Strup.)

STRUP
Hvem gjør ikke det iblant? Med
all respekt, Borg kan du egentlig
noe om strafferett? Vet du i
(MORE)

STRUP(cont'd)

det hele tatt hva som foregår i en rettssal?

KAREN

Med all respekt, Strup - hvor vanskelig er det egentlig å forsvare en som har tilstått et drap? Selv du klarer det. Hele tiden. Jeg tenkte jeg skulle bruke ditt vanlige knep. Under prosedyren før straffeutmålingen. Den om klientens vanskelige barn-
dom. Fornøyd?

STRUP

Det var ikke meningen å støte deg. Men tilbudet står fortsatt ved lag.

INT. HÅKONS KONTOR - DAG

Håkon i telefonen.

HÅKON

Peter Strup? Stjerneadvokaten?
Han kan da umulig være i beit for noe å gjøre!

INT. KARENS KONTOR - DAG

Karen i sin ende.

KAREN

Han har vært på meg to ganger om denne saken.
(venter)
Hallo?

INT. HÅKONS KONTOR - DAG

HÅKON

Jeg er her. Bare tenkte. Takk for at du sa fra. Og Karen... Igår--

Forbindelsen brytes. Håkon sukker, sitter med røret i hånden.

INT. KARENS KONTOR - DAG

Karen legger på røret. Hun har brutt forbindelsen med hånden på gaffelen. Hun blir sittende tankefull.

INT. POLITIHUSET, KORRIDOR - DAG

Hanne og Håkon går raskt gjennom korridorene på Politihuset.

HANNE

Peter Strup? Vi er jo på leting etter en advokat. Muligens. Hvorfor ikke ham?

EXT. SKOGSVEI - DAG

SUBJEKTIVT KAMERA. Den Ukjente, gjennom hvis øyne vi ser, sitter bak rattet på en svart Mercedes som kjører innover en skogsbilvei. I setet ved siden av oss ligger Dagbladet med mafiadrapsoverskriften.

Ved enden av skogsbilveien står en blå Volvo parkert. Den Ukjente stanser ved siden av den, og stiger ut. Vi kikker inn i Volvoen. Også der inne ligger et eksemplarer av avisen med mafiadrapsoverskriften.

EXT. I MARKA - DAG

To menn i samtale i et stort, forblåst totalbilde. Marka strekker seg vid til alle kanter.

SUBJEKTIVT KAMERA. Mannen som må ha kjørt Volvoen står med ryggen til oss og kragen brettet opp til ly mot vinden som hvirvler snø og døde blader rundt oss.

Mannen med frakken snakker til Den Ukjente, gjennom hvis øyne vi ser scenen. Vinden leker med stemmen hans, tar den nå og da.

FRAKK

Når pressen aner en sammenheng, så gjør vel politiet det også? Det er vel faen så klart, hvis markedet tørker inn nå. Men ingen vet mer enn de må. Jeg er ikke så dum som Hansa. Nederlenderen blir aldri noe problem. Og bare jeg vet om deg. Er det kanskje det som er problemet?

INT. LØVSTRANDS KONTOR - DAG

GUSTAF LØVSTRAND er en høy, mager og bebrillet professor-type i 60-årene. Han hersker over et usannsynlig papirfylt kontor. Nå sitter han bak skrivebordet sitt, der en lysbildefremviser balanserer faretruende på en stabel bøker, og projiserer -

- et lysbilde på en ledig veggflekk. Det er arket med koden som ble funnet hos Hansa.

LØVSTRAND

Se her. 2 17 4. 2 19 3. 7 29 32.
9 14 3. 12 2 29. Lett å se at det
er en bokkode. Helt åpenbart.
Forferdelig banalt.

HANNE

Kjære Løvstrand. Hva er en bok-
kode? Og hvorfor er det så åpen-
bart at det er det det er?

LØVSTRAND

(peker på bildet igjen)
Tre tall i hver gruppe. Sidetall.
Linjetall. Og bokstavnall. Bok-
stav nummer fire på linje sytten
på side to. Det er første bokstav
i ordet vi leter etter. Neste
bokstav er neste tallgruppe. Og
så videre. Forferdelig banalt,
som sagt.

HÅKON

Så da kan du løse denne koden?

LØVSTRAND

Nei.

Håkon er spørrende. Hanne har skjønt det forlengst.

HANNE

Vi må vite hvilken bok det er.

Nytt rosende nikk fra Løvstrand. Han peker på ordet
"VINGENE" øverst på arket.

LØVSTRAND

"Vingene" kan bety hva som helst.
Og ingenting. Jeg fikk en ut-
skrift fra dataanlegget på Deich-
man.

HANNE

Og ordet fantes i hvor mange
titler?

Løvstrand løfter frem en halvmeter tykk datautskrift, på
pent foldet løpebanepapir, dumper den tungt ved siden av
fremviseren, som svaier enda mer faretruende.

LØVSTRAND

Tolv hundre.

(MORE)

LØVSTRAND(cont'd)

Men i tillegg - ordet kan være en kode i seg selv. Og da er man ikke engang like langt.

I stillheten som følger slår Løvstrand av lysbildefremviseren, og tenner lyset i rommet.

LØVSTRAND

(forts.)

Fru Løvstrand har det utmerket. Takk for at dere spurte. Hun sylter julegaver allerede. Vi hadde ekstra mye stikkelsbær i år. Kanskje dere snubler over riktig bok. Mye godt politiarbeid er resultatet av ren flaks.

INT. KJELLERSTUE - DAG

THOMASSEN er en anonym, golfjakkekledd mann i 60-årene. I kjellerstuen sin, med utsikt rett ut i hagen, kommer han med to glass fra et lite barskap. Han gir det ene til BJERKE, femten år yngre, i grå klær og med frakken på. Bjerke sitter i en kurvstol. Thomassen er glad for å se ham, men litt undrende over hensikten med besøket.

BJERKE

Første gang jeg er her, vet du det, Thomassen? Den som hadde et slikt sted når man trekker seg tilbake...

Thomassen setter seg overfor ham i en annen kurvstol.

BJERKE

(forts.)

Er det her du sitter og skriver dine memoarer?

THOMASSEN

Memoarer?

BJERKE

Ikke det? Godt å høre. Men så må man undre seg... Hva skal du bruke papirene til da?

THOMASSEN

Papirene?

BJERKE

E-tjenesten savner endel papirer, Thomassen. De synes å ha kommet bort omtrent da du gikk av. Så vårt spørsmål er: Hvor er papirene?

THOMASSEN

Og hva skulle de gjelde?

BJERKE

Deler av vår virksomhet. Du vet meget godt hva. Og at de ikke bør komme på avveie. Det vil skade oss alle. Legg merke til at jeg inkluderer deg, Thomassen.

THOMASSEN

Du leter på feil sted.

INT. JUSTISDEPARTEMENTET - DAG

Justisminister SORGENFRI er en ung, flott Jens Stoltenbergkloning i Hugo Boss-dress, ikke noe for flashy. Nå kommer han inn på statssekretær Balkes kontor. Det er meget luksuriøst, med persiske tepper, velfylte bokhyller, komfortable stoler, og malerier man trodde hang i Nasjonalgalleriet.

Statssekretær BALKE reiser seg bak skrivebordet. Han er elegant skreddersydd, en distingvert og dreven byråkrat i 60-årene.

SORGENFRI

Ja, da drar vi, Balke. Bilen venter.

Dagbladet og dagens øvrige aviser ligger på et bord. Sorgenfri indikerer oppslaget.

SORGENFRI

(forts.)

Er det der en stygg sak, Balke?

BALKE

Neppe, hr. minister.

SORGENFRI

Nei, det er vel løse spekulasjoner, som vanlig. Vi kan da ikke ha fått advokater som ikke kan lese lovene? Vi kan da ikke det? Da ville det vært grunn til å bekymre seg, hva? Nåvel, da håper jeg at vårt besøk har lekket grundig ut.

EXT. POLITIHUSET - DAG

Et oppbud på 10-12 JOURNALISTER og FOTOGRAFER omringer en limousin idet den kjører opp foran politihuset og stanser.

INT. LIMOUSINE - DAG

I baksetet på limousinen sitter Sorgenfri og statssekretær Balke. Justisministeren ser tilfreds ut på pressehorden.

SORGENFRI

Hadde det enda vært slik alltid,
Balke. Vi ligger foran utvik-
lingen, og pressen er presis.

Balke smiler profesjonelt.

EXT. POLITIHUSET - DAG

Justisministeren er iført smilet sitt, og hilser til pressefolkene idet han stiger ut av baksetet på limousinen. Balke stiger ut på den andre siden. Pressen flokker seg om dem.

JOURNALIST 1

Hr. justisminister!

SORGENFRI

(smilende til pressen)
Hvordan visste dere at jeg var
her?

JOURNALIST 2

En lekkasje. Som vanlig.

Sorgenfri vet å håndtere pressen, han elsker det, og det er tydelig at han er en av dens yndlinger. Han konverserer dem lekent mens han sørger for at følget beveger seg mot inngangsdøren.

SORGENFRI

Uffda... Vi tror på full åpenhet
i forvaltningen, som dere vet.
Men vi bør jo selv vite hva vi
gjør, før dere får beskjed.

JOURNALIST 3

Vet ikke departementet hva det
selv gjør, Sorgenfri?

SORGENFRI

(stadig jovial)
Du kommer fra Klassekampen?

Alle ler. De er fremme ved inngangsdøren. Den sivilkledd politimannen ANONSEN står der og venter, holder døren åpen. Sorgenfri legger ansiktet i alvorlige folder for pressen.

SORGENFRI

(forts.)

I tider som disse er det viktigere enn noensinne for Justisdepartementet å evaluere politiets arbeid. Med stadig økende kriminalitet i storbyene, særlig. Og den økende strømmen av narkotika til landet. Det er vår oppgave å legge forholdene til rette for etaten. De gjør en meget viktig innsats for oss alle.

INT. MØTE- OG SPISEROM - DAG

Hanne og Kaldbakken står ved vinduet på møte- og spiserommet, iakttar skuespillet der nede.

HANNE

Først festtaler. Så nedskjæring. Kaldbakken, jeg trenger nøkkelen til Haldis' kontor. Hun er ute.

KALDBAKKEN

Jaha?

HANNE

Drapet på Hansa. Det er etpar ting jeg leter etter.

KALDBAKKEN

Det er Haldis som har den saken.

HANNE

Det er derfor jeg trenger nøkkelen. Hansa var advokaten til Sander. Offeret i saken som jeg har. Så altså...

INT. POLITIHUSET, KONTOR - DAG

Statssekretær Balke fører en kvinnehånd til leppene og kysser den fjærlett mens han holder håndens eierinne fast med sjarmørblikket sitt.

BALKE

Gratulerer med politimesterutnevnelser.

ANNE BETH THORVALDSEN, Oslos første kvinnelige politimester, trekker hånden til seg først når Balke slipper den, men holder blikket hans fast.

THORVALDSEN

Det var helt uventet.

BALKE

Utnevnelsen?

Små smil. Ingen tvil, de har en intim fortid av noe slag. Thorvaldsen indikerer en sittegruppe.

De setter seg. På bordet mellom dem står en stor bronse-skulptur som forestiller fru Justitia, rettferdighetens gudinne, med sverd og vekter i hendene og bind for øynene.

BALKE

(forts.)

Aktive, selvstendige kvinner. Jeg har tjent flere av dem i departementet. Svært berikende. Svært berikende.

Sjarmørblikket hans holder Thorvaldsens. Hun er ikke upåvirkelig.

BALKE

(forts.)

Nå har vi en ung mann som minister. Gud vet hvilken generasjon av dynastiet han er. Men han er ikke dum.

Balke smiler nesten umerkelig. Så flytter han fru Justitia til side, for å få fri sikt.

THORVALDSEN

Gave fra min far første dag i jobben. "I vanskelige avgjørelser skal du alltid rådspørre rettferdighetens gudinne", sa han.

BALKE

Noen av hans studenter har vært innom departementet. Men de blir sjelden lenge. Nåvel. Justisministeren er bekymret over denne advokatsaken.

THORVALDSEN

(avventende)

Jaså? Advokatsaken?

BALKE

Vår rettspleie... Økende volds-kriminalitet. Pressen bidrar jo ikke presis til å dempe gemyttene. Og nå kobler de vår advokatstand til uvesenet også.

(MORE)

BALKE(cont'd)

Som sagt, han er bekymret. Meget bekymret.

THORVALDSEN

Etterforskningen er på et meget tidlig stadium ennå...

BALKE

Naturligvis. Og - å svinge inn i en blindgate da... Det kan skje den beste. Høyst menneskelig.

THORVALDSEN

Skulle det komme frem noe som virker relevant, så hører departementet fra oss.

INT. HALDIS' KONTOR - DAG

Hanne blar igjennom mapper og papirer på Haldis' kontor. Hun finner en mappe merket HOLT/KALDBAKKEN/GUDMUNDSEN, med polaroidbilder av den myrdete Hansa på dennes kontor, og Haldis' notater om saken.

INT. KORRIDOR - DAG

Sorgenfri er på vei gjennom korridorene i Politihuset. Anonsen viser vei.

SORGENFRI

(til Anonsen)

La oss ta møtet først og lunch etterpå. Alltid best å ha noe å se frem til. Håper ikke lunchen avspeiler budsjettsituasjonen?

ANONSEN

På visse områder kan man simpelthen ikke spare.

Håkon runder et hjørne på vei i motsatt retning. Han kolliderer nesten med følget. Anonsen er lynraskt på pletten og skyver ham ublidt inntil veggen.

HÅKON

(indignert)

Jeg jobber her!

Men ingen tar notis av ham. Følget haster videre. Håkon ser mørkt etter dem, og går videre i motsatt retning.

Anonsen kaster et blikk over skulderen etter Håkon.

INT. HANNES KONTOR - DAG

Hanne med mappen fra Haldis' kontor.

Tett på et ark der hun har skrevet "HAN VAN DER KERCH", "SANDER", "HANSA", "STRUP" og "KAREN BORG" i en sirkel, og små notater om hver enkelt. Deretter piler inn mot midten. Der skriver hun "ADVOKAT X?".

INT. KORRIDOR - DAG

Vi ser kontordøren med Hannes navn på. Korridoren ligger øde til begge sider.

INT. HANNES KONTOR - DAG

Hanne reiser seg, går til et arkivskap, åpner en skuff, blar gjennom mappene. Bak henne ser vi døren gli stille opp. Hanne står mellom oss og skikkelsen som kommer inn, og vi ser ikke hvem det er.

SUBJEKTIVT KAMERA. Vi glir over gulvet mot Hannes rygg. En hånd med et kort slagvåpen langer brutalt ut, slår Hanne i gulvet med ett slag. Vi glir raskt til skrivebordet hennes. Hender soper sammen alle papirene, inkludert mappen fra Haldis' kontor, og tar dem med.

Hanne ligger besvimt og blødende på gulvet foran arkivskapet. Vi hører døren lukkes (OFF).

INT. SYKEVÆRELSE - DAG

Hanne ligger forslått og med bandasjert hode i en sykeseng og gråter. Cecilie sitter tett inntil og trøster henne.

CECILIE

Det har gått bra. Jeg har sett røntgenbildene. Ikke noe brudd.

HANNE

Men jeg husker jo ingenting!

CECILIE

Litt amnesi, bare. Alt kommer tilbake. Du har en kraftig commotio.

Hanne ser spørrende på henne.

CECILIE

(forts.)

Hjernerystelse. Ikke vær redd, Hanne.

Cecilie stryker Hanne kjærlig over hendene og det forslåtte kinnet, som er gult og blått og hovent. Gråten stilner litt. Cecilie legger ansiktet helt inntil Hannes.

CECILIE

(forts., hvisker)

Og det arret i panna kommer til å bli veldig sexy. Veldig, veldig sexy.

INT. CELLE - DAG

Han van der Kerch ser på døren i cellen sin, der en liten luke går opp, og en hånd kaster inn konvolutt som buler ut på midten. Den treffer gulvet med et klask.

van der Kerch er raskt på bena, hamrer på døren. Skritt forsvinner (OFF) i korridoren utenfor. van der Kerch ser på konvoluttet. Han plukker den opp, åpner den nølende. Inni ligger en død kanarifugl og et sammenbrettet ark.

Han bretter ut arket, leser. Vi ser ikke hva som står der. Men vi ser angsten som brer seg over van der Kerchs ansikt.

INT. MØTEROM - DAG

På det kombinerte møte- og spiserommet lytter Kaldbakken tålmodig på Håkon, som er sint og oppbragt. Rundt om sitter og står flere av etterforskerne, og støtter tydelig Håkon.

HÅKON

Det går faen ikke an, Kaldbakken!
Hva skal vi med låser og sikkerhetsopplegg til mange millioner, når hvem som helst kan raide kontorene her--

En telefon på bordet ringer, og Haldis tar den, lytter mens Håkon raser videre.

HÅKON

(forts.)

Også slå ned folk midt på blanke dagen! Det sier jeg deg! Dette bør bli et helvetes rabalder! Helt til topps! Politimesteren selv--

Haldis legger på mens Håkon fortsatt snakker.

HALDIS

Det var henne.

HÅKON

Politimesteren?

HALDIS

Vær der om ti minutter. Og rett på slippet, det er mitt råd.

INT. POLITIMESTERENS KONTOR - DAG

Politimester Thorvaldsen sitter bak sitt enorme skrivebord og ser på Håkon, som sitter på en ugjestmild gjestestol.

THORVALDSEN

De tekniske funnene alene holder til domfellelse. Dermed er saken om denne mannen ved Akerselva... Sander... ute av verden. Pressen spekulerer selvfølgelig i alt mulig. Gud vet hvor de får idéene sine fra. Du vet det selvsagt heller ikke. Men spekulasjoner er uansett ikke vårt gebet. Saken med denne døde advokaten er en separat sak. Ikke let etter spøkelser der de ikke finnes.

HÅKON

Spøkelser?

THORVALDSEN

Du kan forsåvidt betrakte det som en ordre.

HÅKON

I etterforskningssspørsmål - der er det vel statsadvokaten som er min overordnede. Strengt tatt.

THORVALDSEN

Det var det hele, Sand.

Håkon reiser seg mørkt, og går mot døren. Han ser statuen av fru Justitia som er skjøvet bort i hjørnet ved sittegruppen, og gir politimesteren et ironisk smil idet han lukker døren bak seg.

HÅKON

Med bind for øynene er det vel vanskelig å se?

INT. SYKEHUSKORRIDOR - DAG

Hanne har fått slåbrok på, og sitter i en sofa i en sykehuskorridor sammen med Håkon. Han overrekker henne en blomsterbukett.

HANNE

Vi hadde rett hele tiden. Vi har kommet borti noe større enn vi aner.

HÅKON

Vel, du ligger uansett unna det til du er frisk nok. Det er min ordre til deg.

Hanne prøver å smile. Det gjør vondt i den forslåtte kjeven.

HÅKON

(forts.)

Hanne... Originalsaken er borte fra kontoret ditt. Det var ikke noe i dem som vi ikke har kopier av?

HANNE

Jeg hadde skrevet et notat for eget bruk. Støtte til hukommelsen. Det er usunt at andre får lese det.

HÅKON

Usunt?

HANNE

Vi tror jo at Karen Borg har fått en tilståelse i fanget. Fra nederlenderen. Og vi vet jo at Strup har vært på henne.

INT. HÅKONS KONTOR - DAG

Håkon i alvorlig samtale med Karen, som er blek og litt skjelven.

HÅKON

Jeg tror - jeg tror - ikke det er farlig. Men jeg tror så altfor mye i denne saken. Og vet så altfor lite.

KAREN

Jeg har taushetsplikt. Det vet du iallfall.

HÅKON

Vi vet også at hvis disse typene har gått på søndagsskolen, så er det lenge siden. Og de vet at du vet noe. Eller tror.

KAREN
Akkurat som deg.

HÅKON
Hvis vi skal kunne beskytte
deg... Hvis det skjer noe med
deg, så ville jeg...

KAREN
Han sa noe som jeg først trodde
var dårlig norsk. Fordi han er
nederlender. Han sa han hadde
fått penger fra JUL. Jeg trodde
det var til jul. Til julegaver.
Og ribbe og akevitt. Men det sto
initialene JUL på bunken. Han kan
norsk.

HÅKON
JUL?
(Karen nikker)
Har du tenkt over hva de bokstav-
ene kan bety?

Karen nikker.

HÅKON
(forts.)
Hva har du tenkt da, Karen?

KAREN
Mannen er livredd advokater.

HÅKON
Advokater med initialene JUL?

KAREN
Det er bare én i Oslo.

EXT. TRENINGSSSTUDIO - KVELD (FLASHBACK)

Advokat Lavik hilser mens han retter nøkkelen mot sin blå
Volvo utenfor treningsstudioet. Lyktene blinker, sentral-
låsen åpnes.

LAVIK
Ring meg en dag, så spanderer jeg
en salat!

INT. HÅKONS KONTOR - DAG

Håkon og Karen ser på hverandre.

HÅKON
Lavik. Jørgen Ulf.

KAREN

Du vet selvfølgelig også - hvor han begynte sin karriere. Som advokatfullmektig.

HÅKON

Strup. Peter.

INT. RESEPSJON - DAG

Håkon får utlevert et BB-sett ved skranken i Politihusets travle resepsjon. Det likner en mobiltelefon, bare noe større. Han demonstrerer for Karen.

HÅKON

Hun heter BB null fire. Kjæresten hennes heter null én. Operasjons-sentralen. Du kommer rett igjen-nom. Hot line.

KAREN

BB null fire?

HÅKON

Som i Brigitte Bardot. Bare blunk med seløynene dine, så er vi der på fem minutter.

KAREN

(stille)

Fem minutter kan være lenge...

Det piper i en telefon, og Håkon begynner å fikle med BB-settet, før han skjønner at det er mobiltelefonen hans.

EXT. POLITIHUSET, BAKGÅRDEN - DAG

EN PORTØR og EN LEGE løfter Han van der Kerch på en bære-seng inn i en ambulanse. van der Kerch ligger fastspent og i fosterstilling, laller svakt. Legen er meget bisk mot Håkon.

LEGE

Retroaktiv psykose, hr. Sand. Mer kan jeg ikke si foreløpig.

HÅKON

Retroaktiv psykose?

LEGE

Bruken av varetekt i dette landet! Det er bestialske! Jeg har kjempet mot det i årevis. Og får stadig nye grunner!

HÅKON
Retroaktiv--

LEGE
(avbryter)
En forsinket reaksjon.

HÅKON
Tre uker forsinket?

LEGE
Det er uvanlig. Jeg erkjenner
det. Men desto mer alvorlig er
det antakelig. Han kan være tapt
for denne verden for godt, hr.
Sand. For jeg alt vet.

Håkon ser nedslått etter van der Kerch som lukkes inne i bilen.

INT. HANNES LEILIGHET, GANG - KVELD

Hanne står foran speilet i gangen og prøver en hatt. Hun er plastret over den ene tinningen. Men hun ser betraktelig friskere ut nå enn hun gjorde på sykehuset. Hun ser seg i speilet, trekker hatten litt lenger ned over såret.

HANNE
Synes det nå?

Cecilie står og følger med i speilet. Hun er glad for å ha kjæresten hjemme igjen, Hanne er glad for å være der. Cecilie nikker - såret synes. Hanne tar hatten av igjen, ser på seg selv i speilet.

HANNE
(forts.)
Det er ikke så veldig sexy ennå.

CECILIE
Du er flott uansett.

Hanne ser seg i speilet igjen.

HANNE
Du har rett.

CECILIE
Jeg kan sykemelde deg en uke til.

HANNE
No way. Jeg lar meg ikke stoppe
så lett. Av hvem det nå var.

Cecilie legger armene ømt om henne.

INT. KJELLERSTUE - DAG

Thomassen trekker for gardinene i kjellerstuen sin, mot innsyn fra hagen.

Han løfter ut noen bøker i en bokhyllene i rommet. Bak dem står en arkivboks i brun papp. Han tar den ut.

Ved et skatoll skriver han noen ord på et brevark. Han henter en tykk, brun konvolutt opp fra arkivboksen.

Han legger arket sammen med konvolutten oppi en ny og større brun konvolutt, adresserer den, og limer den igjen. Han finner frem frimerker fra en skuff i skatollet.

EXT. RIVNINGSGÅRD - DAG

En sivil politibil stanser i en svært forfallen bakgård der gjerdet mot nabotomten forlengst er revet. Leiegården er full av knuste ruter og murpuss som flaker av.

Billy og Ole stiger ut av bilen, sammen med en UOKRÅKE til, som ser enda mer lurvete ut. De går inn i portrommet.

På forsiden av gården stiger FIRE MANN til fra uropatruljen ut av en annen bil. To av dem går inn i portrommet, to står igjen på vakt.

I portrommet fordeler Billy troppene ved å peke. Han har alt mobiltelefonen sin fremme.

BILLY
Har alle slått av?

Raske bilder av mennene som graver i jakker og lommer, og slår av mobiltelefoner og personsøkere. Så forsvinner to mann opp hovedtrappen.

Billy og Ole går inn i baktrappen, der døren henger på én hengsel.

INT. RIVNINGSGÅRD, TRAPP - DAG

I trappen plukker Billy opp en løs plankestump, og slår med den mot søylene i gelenderet idet de når toppen av trappen.

INT. RIVNINGSGÅRD, LEILIGHET - DAG

I en ramponert og råttent leilighet der gammel tapet henger i laser, sitter en gjeng på TI JUNKIES, opptatt med å fordele en masse heroinposer. Den eldste av junkiene er FRØSTRUP. Han er langt over 30 år, og har vært på kjøret lenge.

De hører lyden av Billys slag (OFF), og spretter opp. De løper til alle kanter, mot hoveddøren. Frøstrup subber kvikt til seg alle heroinposene, dytter dem i jakka, og løper mot bakdøren.

INT. RIVNINGSGÅRD, TRAPPER - DAG

Diverse bilder av junkies som prøver å flykte.

I hovedtrappen treffer de politifolkene. Noen snur og prøver å løpe opp til loftet, men innhentes. Rop og skrik.

BILLY

Bare å stanse, folkens! Det er Torvald!

Frøstrup løper rett på Billy, tverrvender og løper opp igjen. Men Billy er kvikkere, og innhenter ham -

INT. RIVNINGSGÅRD, LEILIGHET - DAG

inne i den første stuen. Billy klynger Frøstrup opp mot veggen.

BILLY

Du skulle vel bare ut etter en pizza, du? Hva?

Han vrenger lommene til Frøstrup, kaster funnet rundt seg. Også Frøstrups lommebok seiler gjennom luften, innunder et gammelt bord.

BILLY

(forts. med ulveglis)

Faen! Kan ikke stole på en eneste tyster lenger! To hundre gram, sa han. Her er det minst en kilo.

Han slenger Frøstrup fra seg, sparker overende bordet, og fisker opp Frøstrups lommebok.

BILLY

(forts.)

Du har vel gullkort fra American Express også, du? Bilde av kona. Kondomer. Og billett til operaen i kveld?

Billy blar igjennom lommeboken, og finner ganske riktig noen gamle kondomer. Han flirer. Så haler han frem etpar fillete ark som han bretter ut. De likner kodearket vi så hos Hansa, og har overskriftene "AFRIKA" og "OG CO.".

Frøstrup følger Billy med øynene. Plutselig ser han sitt snitt, bykser mot døren, og ut.

Billy smiler skjevt, går til vinduet og river det åpent.

Nede på gaten står bilen, med de to mennene som vakt. Billy gjør tegn mot gårdens portrom. Mennene går inn der.

Billy lukker vinduet hoderystende. Verdens og Frøstrups dårskap!

BILLY
(forts. til seg selv)
Fluktforsøk. Og vold mot offentlig tjenestemann. Skulle ikke undre meg.

INT. POLITIHUSET, MØTEROM - DAG

Hanne kommer inn i det kombinerte møte- og spiserommet, med den digre plasterlappen over tinningen, men rimelig rørig. Hun får applaus fra kollegaene.

KOLLEGAER
(blandet kor)
Bravo! Velkommen tilbake!

Haldis ser på plasterlappen.

HALDIS
Ikke pent. Jeg er glad det ikke var meg. Han var tydeligvis på mitt kontor også.

HANNE
Det var meg, er jeg redd...

HALDIS
Hva i helvete...?

Kaldbakken bryter inn, gir Hanne en velkomstklem.

KALDBAKKEN
Vi var bekymret for deg. Men du får komme på kontoret mitt og redegjøre. Bare når det passer deg, da. I løpet av dagen, for eksempel.

INT. FORHØRSROM - DAG

Billy sitter overfor Frøstrup i et forhørsrom. Billy vifter med de to arkene fra lommeboken hans.

BILLY
Hva er dette? Hva er dette?

Frøstrup tier. Billy slapper av.

BILLY
(forts.)
Er du interessert i fotball?

Frøstrup er undrende.

BILLY
(forts.)
Tenkte bare vi kunne snakke om
noe annet. Vi har sikkert masse å
snakke om, vi to. Tror du ikke
det?

INT. HÅKONS KONTOR - DAG

Hanne og Håkon på hans kontor.

HANNE
Shit! Vi har jo ikke allverdens
annet enn nederlenderen, da. Hva
har trigget det sammenbruddet?
Fant dere noe på cella hans?

HÅKON
Ikke vet jeg. Og ikke om den er
undersøkt engang.

HANNE
Det var jo strålende. En eller
annen skal få jobbe overtid idag.
Er det ingen som har skjønt hva
vi driver med? Lavik er jo en nok-
så gjennomsnittlig Osloadvokat.
Villa og to biler og litt busi-
ness i utlandet. Hansa var bare
dårlig reklame for et bryggeri.
Så hva er sammenhengen?

HÅKON
Det angår ikke oss. Det har vår
kjære politimester gjort helt
klart.

HANNE
Ikke for meg.

INT. HANNES KONTOR - DAG

Hanne står alene midt på gulvet i kontoret sitt, ser seg
om. Det var her det skjedde. Hun er tankefull. Med ett blir
hun vnr en stor blomsterbukett i et hjørne. Hun smiler. Så
skvetter hun til idet døren bak henne smeller åpen.

Det er Billy. Han stråler når han ser henne.

BILLY

Baby!

Han omfavner henne, løfter henne høyt, setter henne ned. Billy ser bekymret på henne.

BILLY

(forts.)

Knockout i første runde. Og jeg som har trent deg egenhendig. Du skremte oss, Hanne.

HANNE

Neste gang, Billy.

BILLY

Neste gang. Skal jeg bruke kondom. Det er det jeg sier til meg selv. Men når det virkelig gjelder...

Hanne må le. Billy peker på blomstene.

BILLY

(forts.)

Liker du dem?

Men når Billy peker, er han så nær blomstene at den digre hånden hans treffer dem, og vasen går i gulvet med et knas. Med et uskyldig glis plukker han dem opp og setter dem i Hannes papirkurv, mens han sparker unna vannet som flyter.

HANNE

Takk, Billy...

BILLY

Jeg har mer også.

Han haler frem fotostatkopier av de sammenbrettede arkene fra Frøstrups lommebok.

BILLY

(forts.)

Det berømte advokattipset, Hanne. Som bare vi tror på. Har du sett noe sånt som disse før, sa du?

INT. FORHØRSROM - DAG

Hanne setter en colaflaske på bordet foran Frøstrup, som ser opp på henne. Billy er også tilstede.

FRØSTRUP

Det var bedre. Room service. Og noe vakkert å hvile øynene på.

Billy skuler på ham, og Frøstrups glis dør. Hanne ser avventende på Frøstrup.

FRØSTRUP

(forts.)

Ved nærmere ettersyn... Har du fått juling, eller? Mannen din?

HANNE

Jeg er født sånn.

Hanne blar rolig i mappen hans som ligger foran henne.

HANNE

(forts.)

Jacob Frøstrup... Du vet at en som er siktet i en sak, får det lettere hvis han er et godt vitne i en annen?

FRØSTRUP

Jeg får noen år for dette, uansett.

HANNE

Men hvor mange? La oss snakke om disse to dokumentene.

Hun skyver frem for ham kopiene av de to arkene med tallkoder.

FRØSTRUP

Er ikke dokumenter det, vet du. Det er papirark med tall på.

HANNE

Og disse arkene--

FRØSTRUP

Fant jeg. Har ikke peiling ellers. Beholdt dem bare som forsikring, ikke sant?

HANNE

Mot hva?

FRØSTRUP

Bare forsikring.

Hanne begynner å få hodepine. Hun støtter hodet i hånden, men prøver å kamufilere det ved å bla i Frøstrups mappe. Men hun lurar ikke Frøstrup, som ser sin sjanse straks.

FRØSTRUP

(forts.)

Dø, se på meg.

Hanne ser overrasket opp.

FRØSTRUP

(forts.)

Jeg veit hvem du er. Du er skvær,
sier alle. Jeg har abstinens. Ser
du ikke det, 'a? Kan du ikke
overføre meg til kretsfengselet?
Der er det nok av dop, vet du.

HANNE

Kanskje. Hvis du forteller hvor
du har de dokumentene fra.

Det er fristende for Frøstrup.

FRØSTRUP

Jeg tror jeg veit hvem som eier
dem. Jeg bare fant dem. De folka
får tak i deg, samma hvor du er.
Nei, jeg regner med at de papira
er bra forsikring, jeg. Lenge
ennå.

EXT. OSLO KRETSFENGSEL - KVELD

En blå Volvo parkerer utenfor Oslo Kretsfengsel, og advokat
Lavik stiger ut.

INT. KRETSFENGSELET, SAMTALEROM - KVELD

Lavik og Frøstrup sitter overfor hverandre i en kaldt rom.
På bordet mellom dem ligger Laviks stresskoffert med lokket
åpent, og skjuler for Frøstrup hva kofferten inneholder.

LAVIK

Hva har du sagt?

Frøstrup prøver å se hva kofferten inneholder.

FRØSTRUP

Ikkeno'! Du kjenner jo meg.

LAVIK

Presis hva jeg gjør.

Han finner frem en bylt fra kofferten, et lommetørkle
pakket rundt noe. Frøstrups blikk henger limt til bylten.

LAVIK

(forts.)

Har du noe hjemme? Eller hva vi
skal kalle det. Noe som kan for-
telle politiet noe?

FRØSTRUP

Ingenting.

LAVIK

Ikke i det hele tatt?

FRØSTRUP

Bare stoffet. Jævla uheldig, vet du. Men ikke min skyld. De kom rett før jeg skulle levere.

Lavik nikker, er tilfreds. Frøstrup spretter lykkelig opp, og drar av seg bukse. Lavik dumper lommestørklebylten på bordet. Med ivrig skjelvende hender bretter Frøstrup den ut. En engangssprøyte, etpar poser heroin, en stor sigarhylse. Han legger stoffet og sprøyten i hylsen.

FRØSTRUP

(forts.)

Er det ett sted dem burde sjekke når folk har snakka med advokater, så er det...

Frøstrup dytter hylsen ubeskjemmet opp i rectum, og gliser til Lavik.

EXT. VILLAVEI - KVELD

Thomassen, i frakk og tweedcap, går nedover en villavei med et tykt brev i hånden. Det er en hvit C5 konvolutt, og altså ikke den store brune. Thomassen kaster et diskret blikk over skulderen.

Ganske riktig. En bil med TO MANN inni ruller sakte langs veien et stykke bak ham.

Thomassen fortsetter i samme tempo, til han kommer til en postkasse på oversiden av en trafikkert hovedvei. Han stanser, legger den tykke, hvite konvolutten i kassen. Så går han videre, ned til et lyskryss på hovedveien.

Idet lyset skifter til grønt, kaster han nok et diskret blikk bak seg.

Vi er ved postkassen. Bilen har stanset. Den ene mannen har steget ut. Han låser opp postkassen med universalnøkkel, roter igjennom innholdet på jakt etter Thomassens brev.

EXT. POSTKONTOR - KVELD

Thomassen, nå på den andre siden av hovedveien, drar frem den tykke, brune konvolutten fra frakken og legger den i en annen postkasse utenfor et stengt postkontor.

INT. FENGSELSCELLE - KVELD

Hanne står mørk i blikket og ser på Frøstrup som ligger død på gulvet i cellen sin. Ved siden av ham ligger den brukte sprøyten og omslaget til en av heroindosene han fikk av Lavik.

TO VOKTERE står ved siden av Hanne og er meget alvorlige og bekymrede. Hanne ser foraktelig tvers igjennom maskene deres.

HANNE

La andre få vite at dere har
forsikring. Ellers har dere ikke
forsikring.

Vokterne forstår ikke hva hun mener.

INT. KONTOR - DAG

I et kontor i E-tjenestens bygg i Platous gate, med utsikt til Politihuset som ruver over Grønlands hustak, ringer telefonen videre. Bjerke, mannen som besøkte Thomassen, tar den.

SPANER (OFF)

(i telefonen)

Sorry. Vi... rakk det ikke. Og vi
aner ikke hvor, men... Thomassen
har sendt fra seg papirene.

Bjerke legger på. Han tenker. Så løfter han røret igjen, slår et langt nummer.

EXT. SKYTEBANE - DAG

MOGENS, en veltrent fhv. leiesoldat i slutten av 30-årene, senker automatvåpnet idet mobiltelefonen i beltet hans ringer. Vennen og kollegaen PALLE, med samme bakgrunn og alder, står ved siden av ham og skyter - de to danskene er på en skytebane inne i skogen. Mogens tar telefonen.

MOGENS

Davs, Bjerke. Nyt oppdrag i
Norge?

EPISODE

2

INT. HANNES KONTOR - DAG

Hanne sitter i møte på kontoret sitt med Kaldbakken, som er tvilende.

KALDBAKKEN

Du er halvt sykemeldt, Hanne.

HANNE

Jeg hadde fri i helgen. Det gjorde underverker.

KALDBAKKEN

Hva vil du, da?

HANNE

Det er bare én ting jeg ikke har. Jeg har ikke våpnet som drepte Hansa. Men jeg har en myrdet advokat. Altså Hansa. Jeg har hans myrdete klient. Sander. Og klientens morder. van der Kerch. Som har fått betalt av JUL. Som er initialene til en annen advokat. Lavik. Som har en klient som nettopp er død av en overdose i fengselet. Frøstrup. Og enda en advokat som prøver å klatre opp i boblebadet til alle de andre. Strup. Det er én stor sak alt sammen! Jeg vet det. Jeg har en kul i hodet. Som beviser at noen gjerne vil vite hva vi vet. Jeg hadde nederlenderen, så jeg var først. Jeg skal ha begge sakene.

KALDBAKKEN

Jeg skal prøve å legge ut et røykteppe for politimesteren. Men det ville jo hjelpe om dere klarte å holde på noen av disse mistenkte, da, og ikke somler dem bort.

INT. BIL - KVELD

Billy sitter bak rattet og Hanne ved siden av, i en mørk bil som står parkert i en villavei. De holder øye med en stor villa. De har sittet en stund, og det begynner å bli kaldt.

HANNE

Du burde takke meg for at deg gir deg noe annet å holde på med, Billy. Du har ikke råd til å sette barn på flere nå.

BILLY

Blåfrosne baller er den beste prevensjon.

Gjennom frontruta ser vi en svart Mercedes stanse oppe i veien ovenfor villaen.

Hanne setter en kikkert for øynene.

HANNE

What the hell...?

BILLY

Hvorfor snakker du egentlig så mye amerikansk, Hanne?

HANNE

Jeg vet at det irriterer mange noe inn i helvete.

Billy flirer. Hanne gir kikkerten til ham. Han setter den for øynene.

Gjennom kikkerten ser vi Peter Strup låse sin svarte Mercedes litt oppe i veien, gå opp til Laviks villa og ringe på.

INT. TRAPPEOPPGANG - KVELD

Håkon står utenfor en dør, i penjakke og med blomsterbukett og en flaske rødvin under armen. Bak døren (OFF) lyder gjenklangen av dørklokken.

INT. KARENS LEILIGHET - KVELD

Karens boxer Cento bjeffer iltert mot Håkon som avdekkes når døren går opp. Han står nølende utenfor med blomster og vin.

Karen roer ned dyret, trekker det unna. Hun har pen og litt utringet kjole på.

KAREN

Han blir ekstra beskyttende når
Nils er bortreist. Kom inn,
Håkon.

INT. BIL - KVELD

Gjennom kikkerten ser vi Lavik åpne døren sin og slippe
Strup inn.

Hanne senker kikkerten.

HANNE

Hva faen gjør de to sammen?

INT. KARENS LEILIGHET - KVELD

Håkon skåler mot Karen over stearinlysene på spisebordet.

HÅKON

Og takk for invitasjonen.

De drikker rødvin. Karen har akkurat serverert lammegryte.
Nå er hun litt nedslått mens hun smaker på den.

KAREN

(beklagende)

Jeg har stekt kjøttet for mye.
Før det kom i gryta.

Håkon spiser, rister velvillig på hodet.

KAREN

(forts.)

Og hatt for mye hvitvin i sausen.
Jo, jeg har det.

HÅKON

Jeg er ungar. Husk det. Frossen
pizza i mikrobølgeovn. Kantine-
mat.

KAREN

Jeg trodde du kunne lage mat.
Menn er de beste kokkene. Er det
ikke sånn? Unntatt Nils, da--

Dumt sagt. En forlegen stillhet. Begge griper til glasset
samtidig, som en utvei.

KAREN

(forts.)

Jeg er redd, Håkon.

INT. BIL - KVELD

Hanne følger intenst med i kikkerten mens -

HANNE

Begge to!

Strup og Lavik kommer ut av huset igjen, i intens diskusjon, går til Strups bil, setter seg inn og kjører.

Billy starter bilen.

BILLY

Galskap, Hanne! Spane med bare én enhet.

HANNE

Penger. Penger.

INT. KARENS LEILIGHET - KVELD

Håkon og Karen.

HÅKON

Hadde vi hatt mer mannskap, så kanskje vi hadde fått vite mer. Og kanskje ikke. Jeg mener, hvis noen påstår at de var på kino en ettermiddag for to år siden... Hvordan sjekker du det? Jeg slipper, heldigvis. Men jeg må lese alt sammen. Vi vet ikke engang hva slags våpen som drepte Hansa. Bare at det er ukurant. Men det hjelper vel ikke deg noe heller?

KAREN

Det er bare det å gå og vite at noen kanskje... Det er usikkerheten.

Håkon nikker medlidende. Det er ekte.

HÅKON

Politimesteren hadde en skulptur på kontoret. Fru Justitia. Og så ga hun meg ordre om hva jeg fikk lov å etterforske, og ikke. Høh! Men jeg gjør hva jeg kan, Karen, for å få dette raskt overstått.

INT. BIL - KVELD

Hanne og Billy kjører etter Strups bil, lar den være godt foran.

INT. KARENS LEILIGHET - KVELD

Håkon og Karen ved bordet.

KAREN

En ting som alltid har ergret meg med deg, Håkon. Du hanglet deg såvidt gjennom studiene. Det vet du. Det var alltid jeg som hjalp deg. Og likevel... Vi fikk den følelsen - begge to - at det var jeg som sto i takknemlighetsgjeld til deg. Det har alltid ergret meg. Den følelsen av å skylde deg noe.

Håkon er forvirret, og vet ikke hva han skal si til dette. Han prøver å holde seg fast i rødvinsglasset, og klarer å velte det. Opprådd tar han saltbøsser og strør salt på vinflekkene for å dempe fadesen. Karen legger hånden på hans. Hun holder blikket og hånden hans fast mens hun reiser seg, runder bordet og setter seg overskrevet på fanget hans. Hun griper ansiktet hans mellom hendene sine, og kysser ham.

INT. BIL - KVELD

Billy stanser bilen. Foran dem ligger en mørk gate på Torshov. I enden av den har Strups bil stanset ved en telefonkiosk. Lavik stiger ut. Strup kjører videre. Hanne og Billy ser på hverandre.

HANNE

La ham kjøre.

Gjennom kikkerten ser hun og vi at Lavik går inn i telefonkiosken og ringer til noen.

BILLY

Kanskje han har en elskerinne.

Hanne ser på ham med du-vet-bedre-blikket sitt.

INT. KARENS LEILIGHET - KVELD

Håkons og Karens kyss er langt. Håkon er først passiv, overrasket, overveldet. Men det blir snart en tosidig affære.

EXT. GATE - KVELD

Lavik haster avsted fra telefonkiosken til fots, i retning mot bilen med Hanne og Billy.

INT. BIL - KVELD

Hanne og Billy ser Lavik komme. Hva nå? Billy griper plutselig om Hanne, legger munnen mot hennes. Slik sitter de, som et forelsket par som råkliner, mens Lavik passerer utenfor bilvinduet. Han ser den mørke omfavnelsen der inne, og smiler lett i forbifarten.

Billy ser ryggen hans i speilet, den forsvinner nedover gaten. Faren over. Han slipper Hanne. Hun ser irecttesettende på ham. Så lister et smil seg frem.

HANNE

Jeg beklager at du måtte få vite det på denne måten, Billy. Men jeg elsker en annen.

BILLY

(gliser)
Som ikke bruker snus?

INT. KARENS LEILIGHET, SOVEROM - NATT

Karen og Håkon i sengen. Klærne ligger strødd. Karen og Håkon har god tid. Han kysser knærne hennes.

HÅKON

Fjorten år.

KAREN

Så lenge?

HÅKON

Da klemte jeg foten din i et klappsete da jeg satte meg. Første gang jeg så deg.

KAREN

Nei. Det var jo feilen. Du så meg ikke.

Håkon smiler. Han løfter den ene foten hennes, kysser den.

EXT. BYGATER - NATT

Hanne og Billy følger Lavik på god avstand gjennom mørke sidegater på Grünerløkka.

INT. KARENS LEILIGHET, SOVEROM - NATT

Håkon og Karen elsker.

EXT. GATE - NATT

Hanne og Billy bråstanser idet de runder et hjørne. De trekker seg tilbake, kikker rundt hjørnet.

Nede i gaten står Lavik i samtale med STØVELMANNEN, en mørk skikkelse i dekorerte cowboystøvler, dongerijakke og cap.

Billy ser på Hanne. De hvisker til hverandre.

BILLY

Kan du løpe som i gamle dager?

HANNE

Tviler jeg på. Hvorfor?

BILLY

Vi tauer dem inn.

HANNE

Det er ikke forbudt å snakke sammen på gata om natten.

BILLY

Vi stopper jo folk hele tida på reine, skjære instinkt!

Hanne holder ham igjen og peker.

En ledig drosje stanser ved Lavik og Støvelmannen idet Lavik praier den. Han setter seg inn, og drosjen kjører. Støvelmannen begynner å gå i retning vekk fra oss.

BILLY (OFF)

(forts.)

Faen!

Billy bykser etter Støvelmannen før Hanne rekker å reagere.

BILLY

(forts., brøler)

Du der! Stans!

Støvelmannen legger på sprang straks.

Hanne klarer ikke å følge Billys tempo, som er imponerende. Han haler innpå Støvelmannen for hver meter.

Plutselig kaster Støvelmannen seg inn i et portrom, og prøver å smelle igjen porten etter seg.

Men Billy rekker frem akkurat i tide til å kaste skulderen imot, så porten braker åpen igjen.

EXT. FØRSTE GÅRDSPLASS - NATT

Støvelmannen spurter ut av portommet og over en gårds plass omgitt av høye murer på tre sider. En mur er kledd med espalier for villvin. Støvelmannen begynner å klatre.

Billy stormer etter over gårds plassen, langer et en diger neve for å dra Støvelmannen ned igjen.

Men Støvelmannen sparker fra, treffer Billy i ansiktet. Så svinger han seg over muren, mens Billy går bakover på ryggen med mannens ene støvel i hånden.

Billy er raskt på bena igjen, slenger støvelen fra seg og klatrer etter over muren.

EXT. ANNEN GÅRDSPLASS - NATT

Billy dumper ned på den andre siden av muren, stanser brått ved synet av -

- Støvelmannen i gårdens portrom, i silhouett mot gaten utenfor. Mannen har en stor pistol i hånden, rettet mot oss.

BILLY

(roper)

Det er politiet! --

I det samme glir Billy på en issvull, og faller kontant på ryggen med et klask.

Silhouetten spenner hanen på pistolen. Klikket gir gjenlyd i portrommet.

Billy kravler seg inn bak noen forlatte hagemøbler. Han kryper sammen. Ingenting skjer. Han kikker forsiktig frem.

Portrommet er tomt. Ute på gaten forsvinner Støvelmannens løpende skritt (OFF), med én støvel og én sokk, som om mannen med hoven var ute.

EXT. FØRSTE GÅRDSPLASS - NATT

Billy og Hanne. Hanne holder støvelen han fanget.

HANNE

Gærning. Hva skulle du hekta fyren for, hvis du fikk ham?

Billy tar støvelen fra henne, peker på skonummeret på sålen.

BILLY
Ulovlig våpenbesittelse. En 44.

Han sparker iltert til espalieren på muren.

EXT. THOMASSENS HUS - NATT

En Chevrolet Voyager står foran Thomassens hus. De to danskene Mogens og Palle ringer på døren hans. De har hansker på. Palle har en stor kjettingsaks.

INT. THOMASSENS HUS - NATT

Thomassen, i slåbrok, åpner ytterdøren forsiktig på klem. Døren har sikkerhetslenke. Det hjelper lite. Brått klipper Palle den over med kjettingsaksen, og de to bykser inn. Thomassen overmannes lett.

Mogens velger ut en sportslue fra hattehyllen, setter den på Thomassen, som nå står nervøs og fullt påkledd i entréen.

Palle velger ut en fiskestang i Thomassens samling.

INT. KARENS LEILIGHET, SOVEROM - MORGEN

Håkon sover i Karens seng. Karen kysser ham varsomt på pannen. Hun ser mildt på ham. Hun er påkledd allerede, klar til å gå på jobb. Hun går stille ut, med et siste blikk på ham før hun lukker døren.

INT. PSYKIATRISK SYKEHUS - DAG

Hanne kikker inn gjennom en glugge i en dør i en lang korridor. Ved siden av henne står frk. ASKHAUG, en livlig liten sykepleierske i femti-årene.

ASKHAUG
- nevroleptika i flere døgn før
vi så noen endring. Og de første
par dagene satte vi bleie på
gutten. Blir for slitsomt ellers,
skjønner du -

Gjennom gluggen ser vi Han van der Kerch sitte uvirksom og fjern i et hjørne av et ganske nakent rom. Bare en brisk og en stol. Gitter for vinduet.

ASKHAUG (OFF)

(forts.)

- vanligvis. Men han var for-
stoppet. Så hadde jeg nattevakt i
går -

Pleiersken går mot et glasskontor. Hanne følger.

ASKHAUG

(forts.)

- og skiftet bleier på'n. Og så
så jeg en ufordøyd hvit klump
der. Ble nysgjerrig da, vet du.
Vi har plasthansker, altså.

INT. BEREDSKAPSRUM - DAG

Beredskapsrommet er et stort rom med arbeidsbord satt opp i U-form, og skrivebord med diverse telefoner ved veggene. Dessuten noen bokhyller, som fortsatt er tomme, og noen esker med permer som etterhvert skal fylle det. En stor oppslagstavle på veggen, samt flip-over og lysbildeskjerm.

Hanne presiderer over møtet. Tilstede er Isaksen, Håkon, Kaldbakken, Haldis og TO ETTERFORSKERE til, dessuten BRUN og RØED, to mann i slutten av 20-årene, som ikke er helt husvarme ennå. Røed prøver å smugspise en hamburger.

HANNE

Fra og med idag - og det blir
under min ledelse - etterforsker
vi drapene på Hansa og Sander som
én sak. Vi er forsterket med Brun
her, som er avgitt fra Manglerud
politikammer, og Røed, fra kam-
meret på Majorstua.

De to nikker og hilser til de andre.

HALDIS

Er det sant? Brun og Røed?
(de to nikker)
Start fargehandel, gutter. Ikke
kast bort livet her.

HANNE

Vi har startet i god stil, med en
stygg tabbe. Ingen hadde vett på
å endevende cella til van der
Kerch etterat han tørna. Jeg skal
sørge for at sånt ikke skjer
igjen. Da vi først lette...

Hun starter en lysbildefremviser på bordet.

På skjermen ser vi et bilde av en flatklemt og meget død kanarifugl, og en krøllete lapp med halvt utvisket skrift, men leselig nok:

TAUSHET ER GULL - TALE ER DØDEN

KALDBAKKEN

Det er noen som har sett for mange gangsterfilmer.

HANNE

Det har iallfall gjort jobben grundig.

KALDBAKKEN

Han spiste den lappen der?

Hanne smiler skjevt og ser på Røed. Røed ser med synkende appetitt fra hamburgeren til bildet av den krøllete lappen, og er avslørt.

HANNE

Jeg skal spare dere for detaljene. Han er bedre nå. Og tilbake i cella. Han kan si navnet sitt igjen. Så da er han politiets ansvar. OK. So far har vi mest spekulasjoner og rykter. Fakta og tekniske funn... De imponerer ingen. Bare én ting har vi påfallende mange av.

HALDIS

Tilfeldigheter.

HANNE

Lavik i møte midt på natta med en bevæpnet mann. Narkopenger med initialer som kan være Laviks. Og han var på besøk her da denne lappen ble avlevert.

KALDBAKKEN

Rettelse. Arrestforvalteren husker hele besøket. Ikke sjanse der.

HALDIS

No dice, som du ville si.

HANNE

Har jeg rappa saken din, eller?

Haldis løfter håndflatene avvergende.

KALDBAKKEN

Lavik var forsvareren til Frøstrup, til gjengjeld. På besøk samme dag som stakkaren la på røret.

HANNE

Det vi vet er bare at fengslene er fulle av dop. Men å gå rundt med det i kofferten. Den sjansen tar nok ikke Lavik.

KALDBAKKEN

Men hva med Peter Strup?

HANNE

Et stort spørsmålstegn. Det er alt jeg har på arket der.

RØED

Kan vi ikke spørre Lavik rett ut om han er skyldig? Be om en prat med'n?

HANNE

Sånn i all fordragelighet? Kan være det dummeste vi gjør.

ISAKSEN

Har du noe annet forslag?

Hanne rister på hodet. Hun peker på Brun og Røed.

HANNE

Jeg vil vite alt om Jørgen Ulf Lavik.

(peker på de tomme permene)

Fyll disse. Middagsvaner. Deodorant. Damehistorier. Hvilket parti han stemmer på.

Haldis gliser til Brun og Røed.

HALDIS

Kommunevalg og stortingsvalg.

Hanne ser irritert på henne. Hva er det med henne? Hanne til Håkon mens de andre er å vei ut:

HANNE

Sprudlende humør, du også. Ikke et ord. Er det noe som går?

HÅKON

Jeg har det aldeles strålende.

Han kysser henne på kinnet.

INT. BIL - KVELD

SUBJEKTIVT KAMERA. Vi kjører en bil på en øde skogsvei.

EXT. SKOGSVEI - KVELD

I et stort totalbilde gjennom trestammene i skogen, ser vi bilen hompe forbi. Det er Den Ukjentes svarte Mercedes.

INT. BIL - KVELD

SUBJEKTIVT KAMERA. Et idyllisk skogstjern med en tømmerhytte ved bredden åpenbares idet skogsveien svinger. Den Ukjente, gjennom hvis øyne vi ser, stanser bilen på en liten slette.

EXT. MYR - KVELD

I store totalbilder ser vi Den Ukjente langt unna. Han går over en myr bak hytta. Han har ryggsekk på ryggen. Vi ser ikke ansiktet hans, vi er for langt vekk.

EXT. BRØNN I MYRA - KVELD

SUBJEKTIVT KAMERA. Den Ukjente, gjennom hvis øyne vi ser, haler opp et tau fra en brønn. Det er tunge tak, for noe er festet til enden av tauet, vi aner noe mørkt i det enda mørkere brønnhullet. Hendene som rager inn i bildet, glipper en gang eller to.

Plutselig glipper også fotfestet på kanten av brønnen, og en fot skyter inn i bildet. Så faller vi ned i brønnen, det svarte vannet lukker seg over oss i et plask. Vi synker, med kavende hender inn i bildet. Så kommer vi opp igjen, med raspende, hvinende pust. Hender skyter inn i bildet, griper tak i brønnkanten.

Vi hever oss opp, velter opp på tørt land, blir liggende på siden mens pulsen dunker og pusten hiver.

Omsider retter utsynet seg opp igjen. Pusten er roligere. Hender griper tauet igjen, begynner å dra den ukjente lasten opp fra brønnen.

INT. HYTTE - KVELD

SUBJEKTIVT KAMERA. Et knitrende peisbål. På gulvet foran det ligger en firkantet bylt i oljelerret, med tauet fra brønnen rundt seg.

Hendene til Den Ukjente løsner det, brettet ut oljelerretet, Et stort skrin. Den Ukjente låser det opp. Det inneholder syv tykke bunker med tusenlapper, samt en plastlomme med papirer.

Hendene drar til seg ryggsekken Den Ukjente kom med. Hendene lempet pengebunkene i sekken.

Så kastes papirene på peisilden, ett for ett. Vi ser at det er en navneliste, samt mange kodeark, maken til de vi har sett hos Hansa og Frøstrup. Ilden spiser dem raskt.

INT. HANNES KONTOR - DAG

Hanne og Håkon på Hannes kontor. Det er en ny dag, de har andre klær enn sist. Hanne rister på hodet.

HANNE

Ikke denne gangen. Du sa én ting da vi forhørte nederlenderen. Den ene tingen som ikke skulle sies.

HÅKON

Men nå... Kanskje han føler seg beroliget hvis jeg er her. Du aner ikke hvilket tak gode jurister tror de har på dårlige. Kanskje han blir overmodig.

HANNE

Read my lips, Håkon. Jeg sier nei.

HÅKON

Det er ikke noe formelt i veien heller. Det er jo bare en sam--

De avbrytes av at Lavik plutselig kommer inn, uten å vente på svar etter å ha banket på. Han er elegant kledd. Han verdiger Håkon såvidt et nedlatende nikk, smiler bredt til Hanne.

Lavik går gjennom det vesle rommet, gjennom den ladete spenningen, og setter seg så godt til rette som det er mulig på pinnestolen foran Hannes skrivebord.

LAVIK

Nå er jeg spent. Er jeg mistenkt for noe?

HANNE

Ikke ennå. Vi sliter ærlig talt litt med etpar saker. Vi har en følelse av at du kan bidra med noe.

LAVIK

Jeg blir her til jeg føler for å gå.

HANNE

Kjente du Hansa Olsen?

LAVIK

Jeg snakket med ham noen ganger. Vi var jo konkurrenter. På et vis. Jeg var rått parti, selvfølgelig. Men kjente ham... Nei.

HANNE

Hvilke tanker gjør du deg om drapet?

LAVIK

På Hansa Olsen?

HANNE

Ja.

LAVIK

Det kunne vært misfornøyde klienter. Det er den forklaringen som verserer i juristmiljøet. Men det vet politijuristen selvfølgelig. Han har full rett til å være her, men da bør han vel bidra med litt også?

HANNE

Hva med Jacob Frøstrup?

LAVIK

Han hadde ikke lang tid igjen. Han hadde hatt AIDS i tre år, så vidt jeg vet. Han hadde det jævlig fra han ble født. Jeg prøvde å sette litt mot i ham. Men dødsbudskapet var ikke helt uventet da det kom.

Han børster skuldrene på jakken ren for imaginært flass. Håkon gjør instinktivt det samme med sitt reelle flass.

HANNE

Hvorfor møtte du en mann på Grünerløkka klokken tre forleden natt?

LAVIK

Det var en klient. Politiet er ikke innblandet ennå. Men han var redd for det. Jeg måtte gi ham noen råd, bare.

HANNE

Og det vil du ha meg til å tro?

LAVIK

Hva du måtte tro, spiller ingen rolle for meg.

HANNE

Du kan gå, Lavik.

LAVIK

(ironisk)

Det vet jeg.

Han tar med seg frakken, går ut med et høflig nikk, og lukker døren veloppdragent bak seg. Hanne og Håkon ser på hverandre.

HANNE

Mye vits å ha deg her. Du var jo til stor hjelp.

EXT. SKOGSVEI - DAG

Ved en skogsbilvei står den blå Volvoen til Lavik parkert. Mellom trestammene langt unna ser vi skikkelsen hans. Han står og snakker i mobiltelefon.

INT. BIL - DAG

SUBJEKTIVT KAMERA. Den Ukjente, gjennom hvis øyne vi ser, iakttar Lavik langt nedenfor, gjennom trærne. Vi er i den svarte Mercedesen, parkert bak noen trær høyt oppe på en sidevei ovenfor Lavik (herfra og til sekvensens slutt klipper vi etter behov mellom Lavik og den ukjente, slik at Den Ukjentes stemme alltid lyder over mobiltelefonen).

LAVIK

Politiet skyter i blinde. Den "samtales" var amatørernes aften.

DEN UKJENTE

(på mobiltelefon)

Vi kan bli nødt til å avvikle likevel. Farvel til hele For målet, Lavik.

LAVIK

Hvordan faen skal jeg rekruttere løpegutter uten å snakke med dem? Frøstrup er død! Han sier ikke noe. Nederlenderen er helt i tåka. Han sier heller ikke noe. Og politiet vet ikke noe.

DEN UKJENTE
 (på mobiltelefon)
 Du glemmer Karen Borg. Vi vet at
 hun vet noe.

LAVIK
 Karen Borg? Nei, faen... Hør her.
 Frøstrup var junkie. En junkie
 fra eller til... Det er bare
 statistikk. Men en forretnings-
 advokat...!

Den Ukjente bryter. Lavik ser bannende på mobilen sin.

EXT. SVABERG - DAG

I en skjult vik mellom høye svaberg blir Thomassen "for-
 hørt" av Mogens og Palle. De holder ham under vann, drar
 ham opp, dytter ham under igjen. Thomassens båt dupper like
 ved, med fiskestangen ombord.

MOGENS
 Du har sendt et brev. Til hvem
 har du sendt det?

INT. LEILIGHET - DAG

Vi ser den tykke, brune konvolutten som Thomassen postet,
 liggende i fanget til en mann. Han har slått et nummer på
 sin telefon. Vi hører det ringe i den andre enden (OFF).

INT. KJELLERSTUE - DAG

I Thomassens kjellerstue kimer telefonen. Men ingen tar
 den.

INT. LEILIGHET - DAG

Mannen legger på. Nå ser vi ham. HENRICHSEN er ca. 60, og
 sitter i rullestol. Han bor i en trygdeleilighet, som er
 ryddig og med mange velfylte bokhyller. På skrivebordet ved
 telefonen står et foto av ham i uniform. Henrichsen blir
 sittende og se tankefull på konvolutten fra Thomassen.

EXT. SVABERG - DAG

Mogens og Palle holder Thomassen under til han ikke kaver
 lenger. De slipper ham.

Palle sparker Thomassens båt fra. Båten driver fra land.

Thomassen flyter død i fjæra.

EXT. GATE - KVELD

Karen Borg kommer ut fra gården der hun bor, sammen med Cento. Hun har joggedrakt på, walkman og en rumpetaske med nøkler og penger. Hun tar på seg øretelefonene, og starter båndet. MUSIKK - gjerne klassisk med fullt symfoniorkester - fyller lydsporet. Musikken vil følge og kommentere de følgende sekvenser.

EXT. NY GATE - KVELD

Karen jogger nedover fortauet. Cento bykser lykkelig ved siden av. Hun krysser gaten og dreier inn i en mørk park.

EXT. PARK - KVELD

Snart blir Karen klar over hvilken park det er. Her fant hun liket av Sander. Men hun har alt jogget langt inn, og det er gatelys mellom trærne forut. Hun fortsetter, men vaksomt.

På avstand ser hun plutselig en mann som står over et menneske som ligger i gresset. Mannen hamrer løs på skikkelsen i gresset med en stålstang. Han blir v̄r Karen, og løper inn i mørket.

Cento bykser mot skikkelsen i gresset. Karen løper etter.

Hun nærmer seg litt forsiktig. Hun velter skikkelsen rundt. Et sjokk! Det er henne selv som ligger der, blodig ihjel-slått.

Karen rygger vettskremt tilbake, og setter på sprang vekk.

EXT. TRENINGSTUDIO - KVELD

Karen løper nedover gaten der treningsstudioet ligger. Hun får øye på -

- Lavik, som går mot sin blå Volvo som står utenfor treningsstudioet.

Lettet roper Karen om hjelp.

KAREN
Hjelp! Lavik! Hjelp!

Lavik stanser under en lyktestolpe og ser på henne. Han har stålstangen i hånden, og er oversprøytet av blod.

Karen bråstanser, bykser skremt inn i en telefonkiosk.

INT. TELEFONKIOSK - KVELD

Karen fomler frem penger, løfter av røret, og oppdager at hun har øretelefonene på ennå. Hun slår av walkman'en. Musikken som har ligget på lydsporet hele tiden, kuttet brått. Bare Karens høye puls og hivende pust dunker videre. Hun slår et nummer, får forbindelse.

KAREN
(til telefonen)
Taxi?

LYDBÅND
(avbryter i telefonen)
- for tiden stor trafikk mot be-
stillingssentralen. Vennligst
vent.

Ventemusikk strømmer ut av røret. Plutselig ser Karen Laviks Volvo starte opp og rygge ut fra fortauet. Men den stanser ikke! Den rygger i rasende fart over gaten, rett mot telefonkiosken. Karen skriker. Bilen treffer kiosken av full kraft. Glasset splintres. Karen og bildet velter.

INT. KARENS LEILIGHET, SOVEROM - MORGEN

Ventemusikken fra telefonen går over i musikk fra radioen som slås på idet Karen setter seg opp i sengen, forvirret våknende.

INT. KARENS LEILIGHET, BAD - MORGEN

Karen står foran speilet på badet, iakttar seg selv. Hender. Armer. Lår. Ingen skrammer.

INT. LAVIKS KONTOR - DAG

Advokat Lavik klarer stort sett å beholde sitt glatte ytre, selv om han er ubehagelig overrasket. Det er Karen som er på besøk. Hun ser seg om i det store kontoret med dyre gullaldermalerier.

LAVIK
En overraskelse.

KAREN
(ser seg om)
For meg også. På en måte.

LAVIK
På en måte?

KAREN

Jeg mener, du sa jo at du drev så beskjedent.

LAVIK

Du sa jo at du visste bedre.

Karen smiler, setter seg i gjestestolen som Lavik anviser. Selv setter han seg bak sitt store skrivebord.

LAVIK

(forts.)

Hva kan jeg gjøre for deg?

KAREN

Jeg tenkte det var best å snakke med deg personlig. De er best tjent med det, enkelte saker. Selv nå, i telefonens og faxens tidsalder.

LAVIK

Kanskje særlig nå. Min dør står alltid åpen for gamle venner.

KAREN

Vi er venner, da?

LAVIK

Vi har da aldri vært uvenner. Unige, ja. Men aldri uvenner. Tvert imot, kjære fru Borg. Eller er det frøken?

KAREN

Både og.

LAVIK

Aha...! Vel, du trenger ikke å lete lenger. Mitt rykte løper foran meg. Lukrative skilsmisser for takknemlige klienter. Den beste reklame man kan få. Jeg tar saken din.

KAREN

Både og betyr samboer, er jeg redd. Kanskje ikke så presist formulert, det der.

LAVIK

Ikke juridisk sett, nei.

KAREN

Lukrative skilsmisser... Men straffesakene?

LAVIK

En annen form for veldedighet.
For de som virkelig trenger det.
Du begynner jo å lukte på det
selv?

KAREN

Det ligger nok ikke for meg.

LAVIK

En ganske opplagt sak, skal man
tro avisene. Men det skal man jo
ikke.

KAREN

Min klient er ikke så lett å få i
tale, for å si det sånn.

LAVIK

Han får vel medisinsk behandling?

KAREN

Jada. Han har endel penger som
jeg tror kan være dine.

LAVIK

Mine?

KAREN

En tykk konvolutt. Med tyve tusen-
lapper. Merket JUL. Ønsker du å
kreve dem tilbake?

LAVIK

Jeg kjenner ikke denne mannen.
Jeg vet ingenting om ham.

KAREN

De er altså ikke dine?

LAVIK

Si meg, hva er egentlig hensikten
med dette
besøket?

KAREN

Ville du tro meg hvis jeg sa at
det vet jeg ikke helt?

Lavik er alt på vei mot døren.

LAVIK

Ja, faktisk.
(holder døren åpen)
Men du trenger ikke komme tilbake
og fortelle meg det. Hvis du
finner det ut.

Han står skummende og venter på at hun skal gå.

INT. FORVÆRELSE - DAG

Karen går mot utgangen, i enden av en liten korridor som forbinder forværelset og ytterdøren til Laviks kontor. Hun har øynene med seg, ser på dører og vinduer.

En dør merket TOALETT står halvåpen. Der inne er det et lite rundt vindu ut mot friluft. Karen smetter impulsivt inn der, låser døren.

INT. LAVIKS KONTOR - DAG

Lavik lukker døren uten å se hvor Karen ble av. Han setter seg bak skrivebordet, slår et nummer på telefonen. Han er ganske frenetisk.

INT. TOALETT - DAG

Karen inspiserer det runde vinduet. Det er skrudd fast med solide, gjennomgående skruer.

Karen roter i håndvesken, finner frem en neglefil. Hun klatrer opp på klosettsetet og begynner å løsne skruene på vinduet.

INT. LAVIKS KONTOR - DAG

Lavik får forbindelse i telefonen.

LAVIK
(til telefonen)
Bergersen? Jeg trenger den tjenesten nå.

INT. VERKSTED - DAG

BERGERSEN, en mann i 40-årene i overall på et lite verksted, står i telefonen.

BERGERSEN
Hvilken tjeneste?

INT. LAVIKS KONTOR - DAG

Lavik i telefonen.

LAVIK
En pistol som er uregistrert, for faen.

INT. TOALETT - DAG

Karen får den siste skruen ut, forsiktig så ikke vinduet skal falle ut av rammen. Men det sitter godt fast.

INT. LAVIKS KONTOR - DAG

Lavik slenger røret på telefonapparatet. Han blir sittende og roe seg. Han er klam i hendene. Han reiser seg.

INT. TOALETT - DAG

Karen stikker neglefilen i vesken, ser seg selv i speilet. Ingen spor etter kroppsarbeidet. Hun vrir om nøkkelen i døren, lytter og åpner. Lavik fyller hele døråpningen.

Karen skvetter voldsomt til. Lavik glør olmt og overrasket på henne. Hun gjenfinner noe av fatningen.

KAREN
Unnskyld, jeg bare trengte å
bruke...

Lavik står stivt og ser på henne. Hun krymper seg nesten idet hun passerer. Lavik blir stående stiv og se Karen forsvinne ut ytterdøren.

INT. KARENS LEILIGHET - KVELD

Karens telefon ringer. Cento ligger og sover, åpner et sløvt øye og ser på telefonsvareren idet den starter opp. Så sover han videre.

KARENS STEMME
(på telefonsvarer)
Dette er en automatisk telefon-
svarer--

INT. HÅKONS KONTOR - KVELD

Håkon hører Karens mekaniske stemme i røret, og legger på.

EXT. GATE - KVELD

Karen krysser en stille og mørk gate, mot en kontorbygning. Hun har joggedrakten på, med rumpetaske om livet. Og hun har hansker på. Messingskiltet i porten til kontorbygget sier JØRGEN ULF LAVIK, MNA.

INT. RESTAURANT - KVELD

Håkon og Hanne på restaurant. De leser meny og vinkart.

HANNE

Ta iallfall en god vin, siden jeg spanderer.

HÅKON

En Chateau Latour?

HANNE

Jeg og min bankkonto hadde vel et håp om at du hatet akkurat den...

Håkon ler.

EXT. BAKGÅRD - KVELD

Karen ser oppover fasaden i bakgården til kontorbygget.

I tredje etasje ser vi det runde vinduet til Laviks toalett.

Karen griper om en takrenne, prøver om den holder. Det gjør den. Hun begynner å klatre.

INT. RESTAURANT - KVELD

Håkon og Hanne har fått mat og vin på bordet.

HÅKON

Inkvisisjonen. Det var tingen. Dommer og aktor og forsvarer. En og samme person.

HANNE

Guttedrømmer, Håkon.

HÅKON

Ja, ikke noe sludder om retts-sikkerhet for alt mulig avskum, og ingen andre.

HANNE

Det der mener du ikke.

HÅKON

Ikke helt. Men nesten. Har ikke du det sånn?

HANNE

Ikke alltid. Men nesten.

HÅKON

Bare når vi står fast, ja.

HANNE

Du som er politijurist, Håkon. Og i retten med tynne bevis altfor ofte. Da må du være en jævla god skuespiller.

HÅKON

Ingen Oscar i dag?

Hanne rister på hodet, ser granskende på ham.

EXT. FASADE, BAKGÅRD - KVELD

Karen er oppe ved det runde vinduet i tredje etasje. Hun står på gesimsen, og holder seg fast i takrennen med en sterk hånd, mens hun graver i tasken med den andre. Hun kaster et blikk ned.

Der nede ligger bakgården mørk, og det er et stykke ned til asfalten.

Karen lukker øynene.

KAREN

(til seg selv)

Helvete! Aldri se ned...

Karen trekker opp en stor klump plastilina i en plastpose, vrenger posen av med tennene. Hun trykker plastilinaen fast i solide klumper i hver ende av glassruten. Så former hun groper i massen, som gir henne tilstrekkelig grep.

INT. RESTAURANT - KVELD

Håkon og Hanne.

HÅKON

Hver gang telefonen ringer, så håper jeg at det er Karen. Jeg har lagt igjen fem beskjeder på kontoret hennes. Og jeg har ringt hjem, men hun svarer aldri.

HANNE

Det er ikke noe hun er redd for, da?

HÅKON

Bortsett fra meg, mener du? Det var vårt livs natt. Iallfall min. Men det er jo typisk. Gifte kvinner.

(MORE)

HÅKON(cont'd)

Jeg tiltrekker meg alltid gifte kvinner. De varer det vel med én gang. Ingen fare for at det skal bli alvor med meg.

HANNE

Men for deg? Er du sikker?

HÅKON

Jøvla uprofftt dette, hva?

Hanne rister på hodet. Vel, forresten, jo.

EXT. FASADE, BAKGÅRD - KVELD

Karen presser hele vinduet innover, til skruene på innsiden oppgir siste rest av feste. Det er langt fra noen ufarlig operasjon, balansert på gesimsen som hun er.

Hun holder vinduet igjen med plastilinaklumpene, så det ikke faller i gulvet innenfor. Hun lener seg inn gjennom den smale åpningen, setter vinduet forsiktig ned der inne. Hun heiser seg opp og inn selv.

INT. RESTAURANT - KVELD

Håkon fordeler de siste dråpene av vinen.

HÅKON

Så har du noe råd?

HANNE

Synes du ikke det er nok at jeg spanderer? Nei, alvorlig. Skulle ønske jeg hadde et godt råd.

HÅKON

Du er jo kvinne selv?

HANNE

Nettopp.

HÅKON

Såpass? Jeg skjønner jeg har et stykke igjen. Vel, skål.

HANNE

Ikke gi opp. Alle menn har et stykke igjen. Men ikke alle vet det. Ikke press henne, Håkon. Karen er en kvinne med prinsipper.

INT. LAVIKS KONTOR - KVELD

Karen kikker forsiktig inn i Laviks kontor. Hun lar lommelykten sveipe over rommet. En rød lysstråle åpenbares, den krysser lyskjeglen en halv meter over gulvet rett innenfor døren.

KAREN
(til seg selv)
Alarm, Lavik? Har du så mye å skjule her?

Hun legger seg flat på ryggen, og åler seg under den røde lysstrålen, som hun følger i skinnet fra lommelykten.

Lysstrålen passerer sakte over henne mens hun drar seg frem.

Karen er forbi lysstrålen, og kan reise seg opp. Hun puster lettet ut.

Karen gjennomgår Laviks kontor, forsiktig, så intet skal avsløre at det har vært noen der. Hun legger alt tilbake nøyaktig som det lå. Men hun finner intet av interesse.

Hun slår på Laviks datamaskin, setter seg til mens skjermen lyser opp. Men så kommer meldingen. Maskinen ber om passord. Plutselig hører hun -

- TO SECURITASVAKTER som vi ser låse seg inn.

Karen slår nervøst av maskinen igjen, så fort hun klarer. Hun dukker ned under skrivebordet.

Securitasvaktene slår av alarmen med lysstrålen, og går gjennom rommet med lommelykter sveipende.

VAKT I
Folk passer jo faen ikke på.

VAKT II
Hadde ikke hatt jobb ellers, du, vettu.

De lukker og låser mellom Laviks kontor og forværelset.

Karen ligger stille og hører dem forsvinne.

Hun kravler under lysstrålen, bort til døren. Men den har smekklås som åpnes fra innsiden. En lettelse.

Karen ser over titlene i bokhyllen. Tar ut en og annen bok, ser bak bøkene i hyllen. Intet. Så fanges Karens blikk av -

- en smal spalte mellom toppen av hyllen og taket.

Hun trekker til seg en stol, klatrer opp. Spalten er akkurat stor nok til at hun kan stikke hånden inn. Hun føler seg omkring, finner noe. Hun haler frem en nøkkel.

INT TOALETT - KVELD

Karen plukker noe av plastilinaen av det løse vinduet som står på klosettskålen på Laviks toalett.

INT. LAVIKS KONTOR - KVELD

Karen har delt plastilinaen i to, presser nøkkelen ned i den og lager avtrykk av begge sider av nøkkelen. Hun legger en papirbit over avtrykket, og presser den andre halvdel av plastilinaen fast over. Avtrykket er vel bevart inne i plastilinaen. Hun legger den i plastposen, stikker den i tasken. Hun legger nøkkelen tilbake på hyllen.

INT. TOALETT - KVELD

Karen skrur fast den siste skruen på vinduet. Nå er det på plass igjen, og hun har fjernet resten av plastilinaen. Det er ingen spor etter ubudne gjester.

INT. FORVÆRELSE - KVELD

Karen ser på ytterdøren til Laviks kontor. Døren har smekklås, så døren kan dras i lås fra utsiden når man går. Men det er alarm på den. Karen trekker på skuldrene. Hun åpner døren, og alarmen går. Hun løper ut, smekker døren igjen etter seg. Alarmen hyler noe aldeles infernalsk.

EXT. GATE - KVELD

Hanne tar farvel med Håkon i småregnet utenfor restauranten. De går i hver sin retning.

Det klinger i en sykkelbjelle bak Hanne (OFF). Det er Cecilie. Tonen er spøkefull hos dem begge.

CECILIE

Avslørt! Ute med en mann.

HANNE

Jeg la igjen beskjed til deg.

CECILIE

Ja, hvorfor tror jeg inspiserer?

INT. LAVIKS KONTOR, FORVÆRELSE - KVELD

TO SECURITASVAKTER har inspisert Laviks kontor. Alarmen er slått av, og de resetter den.

VAKT I

Ikke vært noen her. Dører og vinduer er OK.

VAKT II

Dyre kontorer og billige alarmer. Bare feil med disse her.

INT. KARENS LEILIGHET - KVELD

Karen låser seg inn, våt av regn og svette. Hun faller på kne på gulvet i hallen, kaster seg om halsen på Cento, som kommer fornøyd logrende. Karen skjelver.

EXT. PARK - KVELD

Hanne og Cecilie går gjennom en mørk park i regnet. Cecilie triller sykkelen.

CECILIE

Vi har denne diskusjonen ganske ofte, har vi ikke det?

HANNE

Jeg vet det.

CECILIE

Du kan ikke hjelpe alle.

HANNE

Andres kjærlighetsliv er ikke min sak. Greit. Men han er en snill fyr.

Cecilie legger armen om Hanne.

CECILIE

Tenk på oss istedet.

De går omslynget til de når utkanten av lyskjeglen fra en gatelykt. Hanne løsgjør seg. Cecilie ler.

CECILIE

(forts.)
Feiging!

HANNE

Vi er snart hjemme.

Cecilie tar av seg brillene, tørker dem på ermet, setter dem på. Men regnet er bare klint utover brilleglassene.

CECILIE

Ta meg i armen, i hvert fall.
Ellers detter jeg og brekker
nakken. Og da blir du helt alene
i verden. Jeg ser ikke noe, jeg!

Hanne tilbyr henne armen. Cecilie henger fornøyd på mens de går videre.

HANNE

Kontaktlinser. Jeg har sagt det
før.

CECILIE

Det er nå jeg ikke kan se!

Plutselig stanser Hanne ved synet av -

- to menn på en kryssende sti foran dem. De passerer en
lyktestolpe, og vi ser i lyset at det er Peter Strup og EN
MANN fra E-tjenesten, i intens samtale.

CECILIE

(forts.)
Hva er det nå, da?

HANNE

Hysj!

De to mennene ser eller hører ikke. Strup stiller et spørsmål og avventer et svar fra mannen, som tilsist nikker. Strup er meget alvorlig. De fortsetter ned stien til Strups svarte Mercedes, som står parkert i utkanten av parken.

Hanne og Cecilie står igjen. Hanne ser på Cecilie.

HANNE

(forts.)
Jeg vet hvem han er. Peter Strup.

CECILIE

Alle vet vel hvem han er.

De ser de to mennene skille lag ved bilen. Strup setter seg inn og kjører vekk.

HANNE

Men hva gjør han her?

INT. TRENINGSTUDIO - MORGEN

Karen løfter vekter så svetten siler. Hun stønner og pumper seg nesten helt.

Hun nikker til treneren, som hjelper henne med å legge stangen på stativet over henne. Hun setter seg pesende opp.

Treneren er litt overrasket over henne.

TRENER

Tidlig oppe. Og trener til du gråter. Nytt og bedre liv?

KAREN

Ja. Utdriver noen demoner.

INT. GARDEROBE - MORGEN

Karen tar på seg jakken og er klar for kontoret. Hun roter gjennom bagen sin, og finner BB-settet hun fikk av Håkon, Hun ser tenksomt på det, legger det i hyllen i garderobeskapet sitt. Så finner hun frem en konvolutt. Den er alt åpnet, men hun tar ut innholdet, leser det igjen med et lite smil. Det er et brevkort i elegant, tykt papir.

INT. KARENS KONTOR - DAG

Karen sitter bak skrivebordet på kontoret sitt, snakker i telefonen. Hun leser høyt fra brevkortet.

KAREN

(til telefonen)

"Jeg ber om å få invitere deg til middag på Markveien Mat- og Vinhus ikveld. Dette er en invitasjon i beste mening. Med dine høflige avvisninger friskt i minne -"

INT. HÅKONS KONTOR - DAG

Håkon sitter stivt og lytter til telefonen, der Karens stemme lyder - han har satt den på høyttalerfunksjon, og vi kan også høre henne.

KAREN (OFF)

(i telefonen)

"- lar jeg det være opp til deg om du kommer. Du behøver ikke gi beskjed, men kommer du, er jeg der klokken nitten. Kommer du ikke, hører du ikke mer fra meg - i hvert fall ikke i denne saken".
Undertegnet Peter Strup, høyesterettsadvokat.

Håkon sitter og lytter. Men Karen er ferdig (herfra og til scenens slutt klipper vi etter behov mellom Håkon og Karen).

HÅKON
Hvordan har du det?

KAREN
(nøler)
Jeg vil ikke snakke om det nå,
Håkon. Dette er jobb. Vi skal
snakke senere.

HÅKON
Du har ikke svart Strup allerede,
håper jeg?

KAREN
Nei. Men det må jo ha noe med
saken min å gjøre. Jeg er fristet
til å gå.

HÅKON
Selvfølgelig skal du ikke det!
Gudene må vite hva han kan gjøre!

KAREN
Folk er da ikke mordere, bare
fordi de vil ha andres klienter?
Ærlig talt, Håkon, jeg er inter-
essert i å vite hva han er
interessert i.

HÅKON
Vi har mer på fyren. Du må bare
tro meg.

KAREN
Jeg tror du er sjalu. Du er en
god mann, Håkon. Du gir meg litt
mer tid. Det vet jeg.
(legger på)

INT. HÅKONS KONTOR - DAG

Håkon blir sittende og lytte til susingen på den tomme
linjen.

EXT. GATE - DAG

Voyageren med danskene Palle og Mogens stanser foran oss.
De ser ut av bilvinduet, rasende.

MOGENS
Rænd mig i røven! Den Satan løy
ad helvede til!

Vi ser hva de ser på - en rivningstomt, nå i bruk som
parkeringsplass.

Palle og Mogens ser på hverandre.

MOGENS

(forts.)

Måske har vi ikke engang det
rette navn. Det kan ta tid, det
her job.

INT. RESTAURANT - KVELD

Karen og Strup sitter ved restaurantbordet. Hun pent men ikke utfordrende kledd, han en skreddersydd gentleman. En kelner rydder vekk restene av hovedretten, mens en annen setter desserten på bordet. Karen smaker på portvinen.

STRUP

Hvordan trives du som forsvarer?

KAREN

Et utmerket valg. Vinen.

STRUP

Takk. Er klienten din fortsatt
like psykotisk?

Karen smaker på desserten.

KAREN

Han burde vært innlagt. Frust-
rerende. Men du vet jo hvordan
det er.

STRUP

Besøker du ham?

KAREN

(nikker)

Det virker som om han setter pris
på det. Langt der inne i tåka.
Pussig.

STRUP

Ikke i det hele tatt. Du er vel
den eneste han ser. Et lyspunkt.
Han registrerer vel hva som
skjer. Snakker han?

Karen finner frem en sigarett og tenner den.

KAREN

Han smiler når jeg kommer. En
grimase, iallfall. Jeg tolker det
som et smil.

STRUP

Ikke å undres over, med slikt besøk. Men han sier ikke noe, nei?

KAREN

Dette forhøret, Strup. Synes du ikke at en forklaring er på sin plass snart?

Strup vifter diskret men irritert bort litt sigaretttrøyk.

STRUP

Jeg er interessert, enkelt nok fordi jeg ser konturene av noe som angår meg. Som advokat. Og som menneske. Det er ofte en og samme ting. Og jeg ser noe som kan være farlig for deg. La meg overta. Du vil være tjent med å komme deg ut av dette. Det er tid ennå. Ellers må du ta konsekvensene.

KAREN

Gutten har bedt om min hjelp. Den skal han få. Som advokat. Og som menneske, Strup. Og helt uavhengig av trusler. Fra skurker eller fra høyesterettsadvokater.

Hun reiser seg, hveser sigaretttrøyk over bordet.

KAREN

(forts.)

Takk for maten. Hører jeg ett ord til fra deg, så melder jeg deg til Advokatforeningen.

Strup smiler bistert og hoster lett.

STRUP

Jeg er ikke medlem.

EXT. RESTAURANT - KVELD

Karen går med sinte skritt nedover gaten fra restauranten. Bak henne river en svart skikkelse seg løs fra mørket i et portrom, og følger etter.

EXT. GATE - KVELD

Karen går.

Den svarte skikkelsen følger etter.

Karen blir med ett oppmerksom på forfølgeren, da han speiles i silhouett i et mørkt butikkvindu. Hun setter engstelig opp farten, og runder et hjørne. I enden av gaten ser vi huset der vi vet hun bor. Hun begynner å løpe mot redningen.

EXT. PORTROM - KVELD

Karen stormer inn i portrommet i gården der hun bor, og smeller porten igjen. Det er smijernsgitter, vi kan se gaten utenfor. Karen løper opp trappene og forsvinner.

På fortauet utenfor stanser den svarte skikkelsen. Han tar etpar skritt bakover og ser oppover fasaden. Lys faller over ansiktet, og vi ser at det er Håkon.

INT. KARENS LEILIGHET - KVELD

Karen låser døren bak seg, setter på sikkerhetslenken. Hun puster lettet ut. Så snur hun seg inn mot leiligheten.

Der kommer en mannskikkelse ruvende mot henne i mørket.

Karen får nærmest sjokk. Men så ser vi hvem det er - Nils. Karen er lettet, og nesten irritert.

KAREN

Når kom du hjem?

NILS

Jeg tror firmaet er reddet. Jeg har vært i så mange møter med så mange banker at jeg ikke...

Hvordan har du det?

(ser på klokken)

Er dette riktig tid her i Norge?

KAREN

Det var jo generøst å spørre. Og sikkert ikke. Men det er sent. I den rekkefølgen.

NILS

Hva da?

KAREN

Svarene. På det du spør om.

INT. KARENS LEILIGHET, STUE - NATT (SENERE)

Karen lukker stille soveromsdøren. Den kutter snorkelyder fra Nils (OFF) der inne. Karen har en telefon under armen.

Hun løfter vekk en fotskammel, så hun får plass til å bære med seg en stålampe bort til den andre enden av stuen. Der plugges hun også inn telefonen.

INT. HÅKONS LEILIGHET, SOVEROM - NATT

Håkon våkner av at telefonen på nattbordet ringer. Han tar den, blir straks lys våken.

HÅKON

Karen! Nei, jeg var våken. Leste.

INT. KARENS LEILIGHET - NATT

Karen i telefonen. (Herfra og til scenens slutt klipper vi mellom Karen og Håkon etter behov.)

KAREN

Nils er hjemme. Han sover. Han var her når jeg kom hjem. Jeg er like klok etter den middagen. Like lite klok. Men noen fulgte etter meg hit.

HÅKON

Ja, det var - meg.

KAREN

Du? Spionerte du på meg?

HÅKON

(litt beklemt)

Jeg passet på deg. En kald fornøyelse. Du fikk tre retter. Jeg fikk bare en lunken hamburger. Og en forkjølelse, tror jeg.

KAREN

Hvorfor sa du ikke fra da jeg kom ut? Trodde du jeg ville bli sinna? Det hadde jeg sikkert blitt. Du er søt. Rasende hadde jeg blitt. Men jeg er glad. For tanken. At du passet på. Var du politimann da? Eller Håkon?

HÅKON

(kaster seg uti det)

Jeg var sjalu. Jeg var bekymret. Jeg elsker deg.

KAREN

(stille lenge)

Jeg er nok kanskje litt forelsket i deg også...

Hun begynner å gråte. Gråter lenge. Så stilner det.

KAREN

(forts.)

Også noe å bruke tellerskritt på.

HÅKON

Om natta er det bare ett tellerskritt til evig tid. Det står du vel over.

KAREN

Jeg vet ikke hva jeg skal gjøre, Håkon. Bare Cento og jeg. Jeg må bort. Og noen bøker. På hytta. Jeg klarer ikke å tenke her i byen nå. Jeg gjør bare farlige ting. Kan gjøre det.

HÅKON

Når drar du?

KAREN

Jeg vet ikke. Men jeg skal si ifra.

HÅKON

Fint. Men... kan du si det en gang til?

KAREN

Jeg er forelsket i deg, Håkon. Litt. Kanskje.

INT. KJELLERSTUE - DAG

Henrichsen, i rullestolen, og med frakk, cap og skjerf, banker på vinduet og kikker inn i Thomassens kjellerstue. Intet svar.

EXT. THOMASSENS HUS - DAG

Henrichsen kommer trillende i rullestolen ned oppkjørselen til Thomassens hus. Der venter EN TAXISJÅFØR ved en handicapdrosje, en stor van. En liten rampe leder opp til de åpne bakdørene.

INT. VAN - DAG

I sin Voyager sitter Palle og Mogens og iakttar Henrichsen. De er parkert litt oppe i veien ovenfor huset. De følger med i kikkerter.

MOGENS

Er det ham, tror du? Det kan det
meget vel være.

EXT. VILLAVEI - DAG

Taxisjåføren lar bilen rulle ut i veien og kjører mot
sentrum, med Henrichsen i rullestolen bak i drosjen.

Voyageren med Mogens og Palle starter opp og følger etter.

INT. HÅKONS KONTOR - KVELD

Hanne og Håkon har hatt en lang arbeidsdag. Stemningen er
ikke løftet. Trett setter Håkon noen stearinlys utover, og
tenner dem. Han haler frem en plastpose med flasker, tar
frem en pils og slår korken av den mot bordkanten.

HÅKON

To måneder uten å ha kommet opp
med noe. Vi må jo feire jubileet.

Han rekker Hanne en pilsflaske også. Hun tar undrende imot,
men lar den stå. Hun er trett, hun også.

HANNE

Ingenting på noen. Egentlig...
Men jeg skulle gjerne sett
kontoen til Lavik. Ligningen hans
stemmer ikke. Penger forsvinner.
Tror jeg.

HÅKON

Svarte?

HANNE

Det er formuen som er for liten.
Jeg vet ikke... Østen. Han har
forretningsturer dit. Helt legi-
time. Men -

HÅKON

- det er heroinens hjemland? Vår
briljante teori, ja.

HANNE

Kan være en front, de forret-
ningene. Og ikke. For hvis jeg
hadde penger til overs, ville jeg
hatt konto i Sveits. Han reiser
dit også.

HÅKON

Hvis du etterforsker noe særlig mer nå, så kan vi henlegge hele dritten. Men vår venn Strup? Natteravnen.

Hanne åpner mappen hans.

HANNE

Strup. Peter. Aktiv i Milorg under krigen--

HÅKON

Så gammel?

HANNE

Han var et vidunderbarn. Medlem av Arbeiderpartiet fra femogfjor. Holdt kontakten med gutta på skauen. Kjenner altså de man bør kjenne. På god fot med kongen. Som han også har seilt med--

HÅKON

Har alltid medvind. Klart han får seilervenner.

HANNE

Omgangsvenn med statssekretær Balke i Justis. Frimurer av tiende grad. Kjenner altså de man bør kjenne enda bedre. Ekteskap. Lykkelig. Ingen sidesprang som noen vet om. Tjener selvfølgelig bra--

HÅKON

På det offentlige.

HANNE

- men betaler sin skatt med glede, sier avisene. Ikke småsummer heller.

HÅKON

(ironisk)
Klassisk portrett av en storforbryter.

HANNE

Vi må være forsiktige her. Strup har venner i E-tjenesten.

HÅKON

Vi er så forsiktige allerede, at det er helt til å forveksle med handlingslammelse!

(MORE)

HÅKON(cont'd)

Hvis du ikke er jævla våken, da.
Og det er jeg ikke.

Han skal til å trekke opp en øl til. Hanne gir ham sin urørte tilbake.

HANNE

Jeg drikker bare når jeg er i godt humør.

HÅKON

Da ville jeg vært avholdsmann.

INT. HANNES LEILIGHET - KVELD

Hannes Harley står halvt demontert i stuen. Utover spisebordet ligger motoren i flere deler. Hanne skrur deler fra hverandre, renser dem med Q-tips, og setter dem sammen. Det støyer endel.

I et hjørne sitter Cecilie og prøver å se på TV. Hun skrur lyden litt irritert opp, for å høre hva som sies.

CECILIE

(til Hanne)

Du burde heller være interessert i dette. Ditt område, vet du. Rikets sikkerhet.

HANNE

Jeg har fri i kveld.

Hissig debatt på tv-skjermen. Justisminister Sorgenfri deltar. Nå er han dypt indignert.

SORGENFRI

(på TV)

- kun spekulasjoner og påstander hinsides enhver form for dokumentasjon!

Den angrepne er en velkledd og rolig JOURNALIST.

JOURNALIST

(på TV)

Våre kilder eksisterer naturligvis. Men det moralske dilemmaet de er påtvunget gjør det problematisk for dem å stå frem--

CECILIE

Bare sensasjonsmakeri! Rakke ned på etterretningen, når vi nettopp har hatt en spionsak.

Hanne har sett på med et halvt øye.

HANNE

Hør på stemmen. Han har rett.

CECILIE

Rett?

Hanne setter sammen de største delene av motoren.

På TV-skjermen fortsetter debatten.

PROGRAMLEDER

(på TV)

Kan du garantere at det ikke er som Tvedt her hevder? At norsk etterretning driver virksomhet som ikke er finansiert over statsbudsjettet?

SORGENFRI

(på TV)

Hvor i all verden skulle vi ellers få pengene fra?

CECILIE

Ha! Der fikk han den.

Hanne bærer den ferdig monterte motoren bort til Harleyen.

HANNE

Når du har forhørt så mange som jeg har...

Cecilie ser plutselig hva hun driver med.

CECILIE

Du skal ikke ut med det monsteret nå?

EXT. GATER - NATT

Hanne kjører Harleyen brølende gjennom tomme nattegater. Vind river i håret hennes, hun kjører uten hjelm. Fort. Kjører og kjører.

EXT. GATE - MORGEN

Kjøringen ender da Hanne brøler inn i på fortauet i Hollendergata nedenfor Politihuset, innenfor Håkon, som parkerer bilen sin.

Han ser forvirret ut på -

- Hanne, som kjører i sirkel rundt bilen hans, før hun også parkerer sykkelen på tvers foran Håkons bil, og hopper av.

Håkon stiger stivt ut av bilen.

HANNE

I dag, Håkon! I dag! Kom nå!

Hun jogger avsted mot Politihuset. Håkon står spørrende igjen og ser etter henne.

INT. FORHØRSROM - DAG

Hanne sitter overfor Han van der Kerch. Han har fått to Melkesjokolader som han har knekket i biter og lagt etter hverandre. Han spiser bit for bit, mekanisk. Han er sløv først, men lysner etterhvert.

VAN DER KERCH

Jeg har jo tilstått.

HANNE

Strengt tatt ikke. Ikke for oss.
Men for advokaten din? Du liker
Karen Borg?

(van der Kerch smiler)

Vil du ha henne her nå? Eller
skal vi ta en prat, bare vi to?

van der Kerch nikker. Hanne tolker det i egen favør.

HANNE

(forts.)

Det var altså du som drepte
Sander?

VAN DER KERCH

Ja.

HANNE

Hvorfor gjorde du det?

VAN DER KERCH

Roger.

HANNE

Roger? Var det Roger som ba deg
drepe ham?

(van der Kerch nikker)

Heter han noe mer enn Roger?

van der Kerch nikker igjen.

HANNE

(forts.)

Hva mer enn Roger?

van der Kerch rister på hodet. Han glir sakte inn i sitt indre mørke.

INT. HANNES KONTOR - DAG

Hanne slår et nummer på telefonen, får forbindelse.

HANNE
Karen Borg? Hanne Wilhelmsen.

INT. KAREN BORGS KONTOR - DAG

Karen i telefonen. Hun lytter, blir fullstendig overrasket.

KAREN
Om han har nevnt navnet Roger...?
Han har visst tilholdssted på
Sagene. Jeg tror du kan lete
etter en bruktbilforhandler.
Dette har jeg aldri sagt...

INT. BIL - DAG

Hanne og Billy i en bil som akkurat stanser utenfor en bruktbilhandel. Utenfor vinduet en tomt med endel bruktbiler, og en glassbu med et skilt på taket. Hanne og Billy er i litt harry sivilantrekk. Billy tar området og skiltet i øyesyn.

BILLY
Dette bør helst bli morsommere
enn sist. Roger Strømsjord. Snart
seks fot under, da.

HANNE
Han er bare en løpegutt.

BILLY
De som ofres først. Rett, som
vanlig. Hva er vi ute etter?

HANNE
En bil.

BILLY
Egentlig, jenta mi.

HANNE
Det vi finner.

EXT. BRUKTBILHANDEL - DAG

ROGER STRØMSJORD er rundt femti, og en smakløs og forfallen fremtoning, både i klær og person. Han stråler fornøyd mot dem gjennom en luke i glassbua si.

ROGER

Da har dere kommet til rett sted!

Han kommer ut, veiver mot bilene som står strødd på tomta.

ROGER

(forts.)

Vil herskapet følge meg!

Roger geleider Hanne og Billy mellom bilene.

ROGER

(forts.)

Tør jeg spørre hvilken pris-
klasse...?

BILLY

Tre, fire tusen...

HANNE

(raskt)

Vi har sytti tusen. Og snille
foreldre...

Roger stanser ved en skittenbrun Opel.

ROGER

Da burde du se på denne. Syvog-
åttimodell. Bare førtitusen på
speedometeret. Garantert. Kadett.
Og bare én eier. En eier.

Billy holder seg i skrittet.

BILLY

Kan jeg låne toalettet?

Roger er ikke lei seg for å bli kvitt ham, peker.

ROGER

Rundt der. Rundt der.

Billy går. Hanne ser unnskyldende på Roger.

HANNE

Nervøs mage. Jobbintervju i
ettermiddag. Fjerde gang,
stakkars.

(ser på bilen)

Kadett, hva? Har aldri kjørt
Kadett, jeg. Kunne du...?

Roger er velvilligheten selv. Han åpner belevent bildøren.

INT. ROGERS KONTOR - DAG

Billy gjennom søker Rogers glassburkontor. Den vesle vegg-plassen er stort sett opptatt av utbrettsjenter og etpar gamle kalendre. Billy finner intet av interesse i Rogers skrivebordsskuffer.

INT. KADETT - DAG

I Kadetten bruker Roger mye og nærgående tid på å spenne sikkerhetsbeltet om Hanne.

ROGER

Forrige eieren var en jævla gnier. Mellom oss sagt. Måtte gi det hvite i øyet for denna, jeg altså. Men fordelene er jo det, da, at han stelte og gnukka på bilen, ikke sant?

INT. ROGERS KONTOR - DAG

Billy undersøker lommene på etpar frakker som henger på en spiker på veggen. I innerlommen på den ene finner han en liten notisbok.

Han blar igjennom den.

BILLY

Bingo...!

INT. KADETT - DAG

Roger har vist blinklys og alle mulige finesser.

ROGER

Ja, det var det. Det var det hele.

Han åpner døren og vil ut. Hanne skotter forsiktig etter Billy, og holder Roger igjen.

HANNE

Og prisen?

ROGER

Prisen. Prisen. Søtti tusen og snille foreldre. Tja--

Billy, utenfor bilen, banker på sidevinduet.

BILLY

Vi må hente ungene.

HANNE

(kvikt)

Jeg må hente ungene. Du skal finne deg en jobb.

(til Roger)

Jeg må ringe deg senere.

Roger gir henne et smakløst visittkort.

ROGER

Du må være rask. Mektig populære. Kadettene. Mektig populære.

INT. BEREDSKAPSRUM - DAG

Løvstrand slår på lysbildefremviseren sin. Han er ikke i humør. Hanne, Håkon, Kaldbakken, Brun og Røed sitter spente og venter. Et bilde av en linjert side med tall kommer frem på lysbildeskjermen.

LØVSTRAND

Notisboken - det ulovlige beslaget som ble "funnet" i en frakkelomme i garderoben hos denne bilselgeren mens en kvinnelig etterforsker "distraherte" den mistenkte... Jeg må si, frøken Wilhelmsen--

Kaldbakken overtar raskt mens de andre flirer.

KALDBAKKEN

Jeg har valgt å se det der litt an, jeg, Løvstrand. Og uansett... den skal bare bringe oss videre. Den skal aldri brukes som bevis.
(peker på bildet)
Hva har vi funnet?

LØVSTRAND

(misfornøyd)

Hm. Nåvel... Dette er telefonnumre. Abonnentens nummer er notisbokens nummer minus det neste tallet i rekken, hvis vi også regner med negative tall, men stryker minuset. Dette nummeret er antakelig særlig interessant. 93 24 35. Da tar vi ni minus tre, og får seks. Tre minus to er én. To minus fire er minus to, og da sløyfer vi som sagt minuset. Fire minus tre er én. Og tre minus fem er minus to. Fra fem trekker vi det første tallet, altså ni. Og det gir

(MORE)

LØVSTRAND(cont'd)

oss minus fire. Abonnentens nummer - og da ser vi bort fra tjueto-prefikset som alle i Oslo har - er altså 61 21 24. Det tilhører Jørgen Ulf Lavik.

INT. CELLE - DAG

Han van der Kerch sitter avkledd i cellen sin. Han fingrer med det tomme papiret fra Melkesjokoladen han fikk av Hanne. Han ser på klærne han har lagt på gulvet. Buksen ligger øverst. Den har belte.

INT. HANNES KONTOR - DAG

Hanne gir Lavik en kopp kaffe, og han tar imot nærmest som refleks, for hun stiller samtidig et spørsmål for å avlede. Håkon er tilstede også, uten å si noe.

HANNE

Hva slags bil har du, Lavik?

LAVIK

En Volvo. Selv politiet kan vel finne ut det? Og min kone har en Toyota.

HANNE

Ble de kjøpt nye eller brukte?

LAVIK

Tør jeg spørre om min status i dag? Fortsatt bare vitne?

Hanne nikker. Lavik indikerer Håkon.

LAVIK

(forts.)

Og siden han er tilstede --

HANNE

- er dette fortsatt ikke noe forhør. Bare en samtale. Om bilene...

LAVIK

Volvoen ble kjøpt ny. Toyotaen var et år eller så. Jeg må ha vært vitne til mer enn jeg aner?

HANNE

Kjenner du en bruktbilselger på Sagene?

LAVIK

Jeg har ikke for vane å oppgi mine klienter. Men jo, en av dem heter Roger Strømsjord. Sagene kan stemme. Jeg har aldri vært der personlig.

HANNE

Han har ditt telefonnummer i kode. Er ikke det påfallende?

LAVIK

En gang hadde jeg en klient som forlangte å gjennomføre kontoret mitt med avlyttingsdetektor. Og jeg hjalp ham bare med en leiekontrakt!

HANNE

Jeg vet at du har svin på skogen, Lavik. Og du vet at jeg vet. Vi har nederlenderen. Og han har en advokat. Med moral, Lavik. Slå det opp i fremmedordboka. Du aner ikke hva hun har fortalt oss. Se deg over skulderen fra nå av, Lavik. For jeg er etter deg.

LAVIK

Det der er trusler, konstabel! Jeg skal sende en skiftlig klage på deg!

HANNE

Jeg er politibetjent. Du er bare en ynkelig vinkelskriver. Så klag, du.

Lavik stirrer hatefullt på henne, snur på hælen og går ut, smeller døren igjen bak seg.

Håkon står måpende igjen. Så tar sinnet ham.

HÅKON

Hva faen?! Du sa at jeg gjorde livet farlig for Karen!

HANNE

Jeg gjorde mannen alvorlig redd, Håkon. Redde mennesker gjør tabber.

Hun drar frem et lommeørkle og en plastpose, og pakker inn koppen som Lavik drakk av.

HANNE

(forts.)

De gjør ikke Karen Borg noe. De er ikke så dumme. Hvis Lavik så mye som ser i retning av Karen Borg, så avslører han seg.

(ser på koppen)

Førsteklasses fingeravtrykk. Grep rundt hele koppen.

HÅKON

Det der er helt ulovlig.

HANNE

Det er mord også, Håkon. Det er det vi etterforsker. Hvor ble det av drømmen om å være både dommer og bøddel? Hva?

INT. CELLE - DAG

Fra gitteret i van der Kerchs celle løsner to portører beltet som han har hengt seg i, og legger nederlenderens lik på en bære. Gjennom den åpne celledøren ser vi legen som tidligere hentet van der Kerch til psykiatrisk avdeling. Han snakker iltert til Håkon, som står oppråd ved siden av ham og ser nederlenderens lik bli båret ut.

LEGE

Jeg kan forsikre, hr. Sand, at dette vil få følger! Man setter ikke psykotiske selvmordere i varetekt!

INT. LAVIKS KONTOR - DAG

Lavik låser opphisset døren bak seg på kontoret, går rett til bokhyllen der Karen fant den skjulte nøkkelen, og klatrer opp.

Han kikker inn i sprekken der nøkkelen ligger. Det er fullt av avtrykk etter hender i støvet, og nøkkelen ligger ikke akkurat der den lå før, også det forteller et omriss i støvet. Lavik banner rasende.

LAVIK

Helvete! Karen Borg!

EPISODE

3

INT. RIVNINGSGÅRD - DAG

Hanne, Haldis, Brun og Røed går rundt og undersøker leiligheten der Billy arresterte Frøstrup. Leiligheten ser jævlig ut, mildt sagt. Røed holder seg for munn og nese, og sparker vekk etpar plastposer med råtnende søppel.

HANNE

(til Røed)

Pust gjennom munnen. Og tenk på noe du liker.

RØED

Bringebær?

HANNE

Gjerne det.

Røed bråsnur plutselig, styrter til nærmeste vindu, kjemper for å få det opp, og spyr ut i friluft. Hanne ser medlidende på ham.

Røed super inn frisk luft, ser unnskyldende på Hanne, som smiler vennlig tilbake. Hun går innover i leiligheten.

Røed er bedre. Han, Brun og Haldis begynner å bryte opp panelet på veggene, med skrutrekkere og kubein.

BRUN

Hva leter vi etter?

Haldis skuler litt etter Hanne.

HALDIS

Et halmstrå.

Hanne finner et lite, innrammet foto blant skrot i vinduskarmen. Det viser en gutt på ti år. Hun ser tankefullt på det. Hun tørker av det med ermet, rydder bedre plass til det og setter det tilbake.

Røed tar en runde i rommet, kikker i alle skap.

Så faller hans øyne på rommets møkkete vegg-til-veggteppe. Han flekker opp et hjørne, river teppet av så støvet står.

Hanne går over det nakne tregulvet, iakttar det. Hun stanser ved en lys planke i et hjørne. Hun gir tegn til Rød, som rekker henne en skrutrekker. Hun brekker planken løs.

Under den er det et hulrom. Hun stikker hånden nedi, og haler opp en plastpose. Den haker seg fast i en spiker på vei opp, og revner. Et hav av tusenlapper flommer utover gulvet.

Hanne plystrer, storøyd.

INT. SKILTBUTIKK - DAG

Karen Borg ser rett mot oss og prøver å overbevise oss.

KAREN

Det var sønnen vår, forstår De.
Han er fem år. Seks år. De er jo
høyt og lavt da. Han la den på
trikkeskinnen utenfor der vi bor.
Det ble avsporing, dessverre. I
forgårs. Jeg vet ikke om De leste
om det? I Niels Juels gate?

En gammel LÅSESMED, langt over pensjonsalder, i lagerfrakk og med tversoversløyfe og tweedjakke under, står i sin lille forretning og smiler hoderystende til Karen. I hendene holder han de to plastilinadelene med avtrykket av nøkkelen fra Laviks kontor.

LÅSESMED

Frue, i vår bransje... Vi møtes
og tar oss et lite glass nå og
da. Sånn rent faglig. Og da
kommer det frem, da, vet De. Om
alle kundene med fantasien i
orden...

Låsesmeden begynner å finne frem emner til en nøkkel.

LÅSESMED

(forts.)

En oppbevaringsboks, tenker jeg.
Eller et garderobeskap. Vet De
hva? De setter meg i en knipe.
Jeg tenker jo på å slutte. Ald-
eren, ja. Men denne historien
Deres. Det ville jo være å gå ned
med flagget til topps. Men sam-
tidig er det jo belønningen for å
holde på, ikke sant?

INT. BIL - DAG

Karen i bilen sin. Cento i baksetet, ved siden av to store bager. Karen ser på den skinnende nyslippte nøkkelen hun holder i hånden. Mobiltelefonen hennes ringer. Hun tar den.

HANNES KONTOR - DAG

Karen sitter på Hannes kontor med van der Kerchs krøllete Melkesjokoladepapir. Det er skrevet noe på det, som hun leser. Hanne og Håkon er begge tilstede.

HANNE

Jeg beklager.

HÅKON

Men han løste deg iallfall fra taushetsplikten, som du ser.

HANNE

Jeg er redd vi må be om at du avgir forklaring. Om hva han fortalte deg.

KAREN

Jeg har hunden i bilen. Jeg var på vei til hytta.

HÅKON

Uten å si ifra?

HANNE

Håkon...?

Håkon går ut. Hanne snur seg mot Karen igjen.

HANNE

(forts.)

Det tar ikke lang tid. Jeg skriver touch.

INT. LEILIGHET - DAG

Henrichsen sitter ved skrivebordet i leiligheten sin. Foran ham ligger konvolutten fra Thomassen, samt følgebrevet. Henrichsen leser det stille på nytt. Vi hører:

THOMASSEN (VO)

- siden jeg vet at du er en jeg kan stole på. Skulle noe tilstøte meg, ber jeg deg sørge for at disse papirene overlates til advokat Peter Strup. Jeg tror også han er til å stole på.

Henrichsen har løftet av telefonrøret under lesningen, og slått et nummer. Nå får han forbindelse. Men -

INT. KONTOR - DAG

på Peter Strups kontor ser vi bare en telefonsvarer, så nært av vi bare ser kassettbåndet surre.

STEMME (OFF)

- en automatisk telefonsvarer for advokat Peter Strup. Kontoret er ubetjent resten av dagen. Vennligst legg igjen beskjed.

INT. VAN - DAG

En Nagra surrer og går. Det er Mogens som avlytter Henrichsens leilighet. Han og Palle sitter i Voyageren utenfor et kompleks av trygdeboliger i kjede.

EXT. LEILIGHET - DAG

Under vinduet til Henrichsens leilighet ser vi en liten radiosender som oppfanger lyden innenfra. Gjennom vinduet ser vi Henrichsen legge på telefonrøret igjen.

INT. VAN - DAG

Mogens slår av Nagraen og rister på hodet.

INT. BEREDSKAPSRUM - DAG

Hanne, Håkon, Isaksen, Kaldbakken, Haldis, Brun og Røed er samlet i beredskapsrommet. Hanne skriver sakens hovedpunkter på en flip-over etterhvert som hun snakker, og understreker navnene hissig med farget tusj når de refereres til. Først VAN DER KERCH.

HANNE

Nederlenderens tilståelse, i en viss grad til oss. Han innrømmer drapet, og navngir oppdragsgiveren. Men han har tegnet et større bilde for Karen Borg. Det indikerer en pengestrøm som kan komme fra Lavik. Og van der Kerch etterlot et brev til Karen Borg, som løser henne fra taushetsplikten. Jeg trenger ikke fortelle at hans død var et stygt slag for oss. Men vi har Karen Borgs forklaring skriftlig.

Hanne skriver ROGER.

HANNE

(forts.)

Nestemann på listen. Roger Strømsjord. Bilselger, nederlenderens oppdragsgiver, og i telefonisk kontakt, på sitt vis, med Lavik. Vår mann. Laviks fingeravtrykk finnes - og det kaller jeg personlig et gjennombrudd - finnes på en tusenlapp som vi fant i leiligheten til -

Hun skriver FRØSTRUP.

HANNE

(forts.)

- avdøde Jacob Frøstrup. Frøstrup døde i cella, som vi alle husker, etter et besøk av sin forsvarer. Og vi husker hvem det er. Nettopp. Det er ellers vanlig at det er klienten som betaler sin advokat, og ikke omvendt. Samme Lavik var også i arresten den dagen som nederlenderen tørna. Vi vet lite mer om det.

Hun skriver HANSA.

HANNE

(forts.)

Den døde advokat Hansa og den døde Frøstrup delte ellers en interesse for koder. Der står vi fast. Dessverre. Bortsett fra at den eneste koden vi har klart å knekke hittil, der er Lavik implisert.

HALDIS

Den eneste vi har noe på som likner noe, er denne bilselgeren.

HANNE

(peker på flip-overen)

Jeg mener at alt i alt er dette en helvetes sterk indikasjon på et eller annet. Skal vi finne ut hva, må vi spørre Lavik.

Isaksen tenker seg lenge om. Så nikker han.

ISAKSEN

OK, Hanne. Politimesteren blir ikke blid. Men vi går til statsadvokaten.

INT. POLITIMESTERENS KONTOR - DAG

STATSADVOKATEN er en alvorlig mann, formelt dresskledd. Han ser lenge og uttrykksløst på Hanne, som sitter med saks-papirene i en tykk bunke foran seg.

De er samlet på politimester Thorvaldsens kontor. Stemningen er ladet. Politimesteren sitter forskanset bak sitt skrivebord. NARKOTIKASJEFEN, i uniform, er også tilstede. Isaksen og Håkon sitter i et hjørne, og statsadvokaten vender seg mot Håkon.

STATSADVOKAT

Hva føler du for å gå i retten med dette?

Politimesterens øyne lyner mot Håkon, over statuen av fru Justitia. Han velger å overse det.

HÅKON

Vi må ta ham på narkotikaen. En generell siktelse. Uspesifisert kvantum. Foreløpig har vi beslaget hos Frøstrup. Godt innenfor proffparagrafen, for å si det mildt.

NARKOSJEF

Dette er egentlig mitt bord. Narkotikasaker.

HÅKON

Frøstrups penger var narkopenger, ja. Men Frøstrups død etterforskes som et mulig drap. Sammen med de andre. Med litt velvilje.

STATSADVOKAT

Formelt har vi vel ikke Laviks fingeravtrykk?

HÅKON

Formelt tar vi dem når vi tauer ham inn.

STATSADVOKAT

Det går neppe retten hus forbi at mannen er advokat?

HÅKON

Vi tar en bruktbilselger også.
 Det kan dempe inntrykket litt. Og
 blir vi tatt med smekken åpen...
 I verste fall får jeg jo bare
 grov kjeft. Men tar vi ham nå på
 en fredag ettermiddag, så har vi
 hele weekenden på oss til en vann-
 tett begjæring på mandag morgen.

STATSADVOKAT

Bråk blir det, uansett. Men slik
 er det. Thorvaldsen?

Politimesteren har intet å si. Hun er oppgitt, men klarer å
 skjule det ganske godt.

STATSADVOKAT

(forts. til Håkon)

Da sier vi lykke til.

(til Hanne)

Jeg mistenker at du gjerne vil
 pågripe Lavik egenhendig?

Hanne nikker med ettertrykk.

INT. POLITIHUSET, KORRIDOR - DAG

Tolv-femten POLITIKONSTABLER i full uniform marsjerer
 bryskt mot utgangen for enden av en lang korridor, og ut.

EXT. POLITIHUSETS BAKGÅRD - DAG

Hanne, også hun i full politiuniform, står som en lykkelig
 feltherre mellom diverse politibiler, der konstablene
 setter seg inn. I en skranglete sivil bil ved siden av
 henne sitter allerede Billy og Ole. Billy har døren åpen.

BILLY

(gliser)

Du så jo hvor bra den bruktbil-
 bissnisen hans gikk. Har du
 hjerte til dette 'a, Hanne?

HANNE

Bare kjør, du. Det er lengre til
 Sagene enn bort til Lavik.

BILLY

Vi tar dem samtidig. Akkurat som
 på kino.

(til Ole)

Synkronisér klokka di, 'a, Ole.

De brøler ut av gården. Hanne må smile. Hun setter seg inn til Røed, som sitter bak rattet i politibilen nærmest henne.

HANNE
Sett på blålysene.

RØED
Nå? Er det nødvendig? Det vekker bare oppsikt.

HANNE
Nettopp.

EXT. BYGATER - DAG

Kolonnen av politibiler med blålys kjører gjennom sentrumsgatene.

EXT. BRUKTBILHANDEL - DAG

Billy og Oles bil stanser ved glassbua til Roger Strømsjord. Roger kommer ut, gjenkjenner Billy som stiger ut.

ROGER
Nå, bestemt dere for Kadetten til slutt?

Billy overrekker ham pågripelsesbegjæringen.

EXT. GATE - DAG

Kolonnen av politibiler stanser på kryss og tvers utenfor gården der Lavik har sitt kontor. Hanne stiger ut. Hun ser opp på fasaden av gården, retter fornøyd på uniformen.

I spissen for sine "tropper" marsjerer hun inn.

INT. LAVIKS KONTOR - DAG

Lavik leser det blå arket med pågripelsesbegjæringen.

LAVIK
Hva i helvete skal dette bety?

Hanne står foran ham, med to konstabler bak seg, som sprerrer døren ut til forværelset.

HANNE
Det står både hva og hvorfor der, Lavik. Ikke lag noe bråk nå.

Lavik løfter av telefonrøret.

LAVIK
 Dette er privat. Vent på forvæ-
 elset så lenge.

Hanne tar røret fra ham.

HANNE
 Du vet bedre, Lavik.

LAVIK
 Min kone venter meg hjem om en
 time!

Hanne gir ham røret igjen.

HANNE
 Du kan gjerne si at du er arrest-
 ert. Men ikke et ord om hvorfor.
 Jeg bryter samtalen hvis du sier
 et eneste ord jeg ikke liker.

Hun holder hånden tett over gaffelen. Lavik legger for-
 virret røret til øret.

EXT. POLITIHUSET - DAG

En motvillig Lavik føres inn i Politihuset.

INT. BEREDSKAPSRUM - DAG

Hanne og Håkon sitter og arbeider på beredskapsrommet.

EXT. AVISKIOSK - DAG

Ferske aviser i en kiosk forteller: KJENT ADVOKAT ARREST-
 ERT.

INT. FORHØRSROM 1 - DAG

Lavik i forhørsrom. Ved siden av ham sitter høyesteretts-
 advokat CHRISTIAN BLOCH-HANSEN, en nokså anonym mann i
 femtiårene, en rolig og korrekt framtoning. Lavik snur seg
 tvert vekk fra Hanne, som oppgitt kaster fra seg kulepennen
 sin på bordet. Hun reiser seg og går ut.

INT. FORHØRSROM 2 - DAG

Gjennom et énveisspeil i naborommet iakttar Hanne og Håkon
 samtalen i forhørsrommet mellom Lavik og Bloch-Hansen.

HANNE

Jeg hadde trodd han skulle velge en av tungvektene. Hvorfor Bloch-Hansen?

HÅKON

Han er en av tungvektene. Han er bare ikke PR-kåt.

INT. BEREDSKAPSRUM - KVELD

Hanne og Håkon i stum samtale med en bekymret utseende Kaldbakken.

INT. HANNES KONTOR - KVELD

Hanne på sitt kontor. Mørkt utenfor. Håkon kommer inn med kaffe på termos.

INT. BEREDSKAPSRUM - KVELD

Røed med notisblokk, noterer mens han snakker i telefon. Diverse andre bilder av etterforskerne i arbeid.

INT. HÅKONS KONTOR - MORGEN

Håkon gjesper mens han ser fra sitt kontor at solen går opp utenfor.

EXT. TINGHUSET - DAG

Lavik og Roger fraktes inn i Tinghuset med jakker over hodet.

INT. RETTSSAL 128 - DAG

Forhørsrettslokalet surrer av stemmer fra alle JOURNALISTENE som fyller rommet forventingsfullt.

Bloch-Hansen venter tålmodig mens DOMMEREN setter seg. Hanne og Håkon venter også, noe mindre avslappet. Salen faller sakte til ro. RETTSSTENOGRAFEN gjør seg klar med sin PC.

Håkon deler ut begjæringen til dommeren og Bloch-Hansen. Dommeren ser spørrende på Håkon.

DOMMEREN

Var det mulig å få inn den siktede også?

Håkon nikker mot Bloch-Hansen.

BLOCH-HANSEN

Min klient har ingenting å skjule, ærede rett. Men arrestasjonen har rimelig nok tatt svært på ham. Og naturligvis hans familie. Jeg vil be om at fengslingsmøtet skjer for lukkede dører.

Dommeren nikker. Mens pressen subber motvillig ut, ser Hanne på Håkon, som har lest hennes tanker, og nikkker bekreftende.

HÅKON

Dette kan gå til helvete, ja.

HANNE

Jeg stoler på deg.

HÅKON

Kunne du ikke heller prøve å gjøre det lettere for meg?

RETTSBETJENTEN henger opp skiltet LUKKEDE DØRER, og stenger døren bak den siste motvillige journalisten.

Så kan døren i den andre enden av salen åpnes, og Lavik kommer inn. Han setter seg hos Bloch-Hansen, og skuler hatefullt på Håkon og særlig Hanne.

DOMMER

Jeg er forvisset, hr. Sand, om at politiet hadde vektige grunner til å spolere hr. Laviks weekend?

Håkon reiser seg, med begjæringen i hånden.

HÅKON

Ærede forhørsrett. Påtalemyndigheten vil legge frem begjæring om fengsling--

Lavik sitter og ser urørlig på Håkon. Lyden fades bort.

Dommeren til Lavik i vitneboksen:

DOMMER

Erkjenner siktede straffeskyld?

LAVIK

Nei.

Håkon, og deretter Bloch-Hansen, eksaminerer Lavik. Vi hører ikke ordene, men tiden går. Lyttebilder av Hanne.

Lavik setter seg ved siden av Bloch-Hansen igjen.

Dommeren til Håkon:

DOMMER

Deres prosedyre, hr. Sand.

Bloch-Hansen setter igang et lite digitalur foran seg på bordet. Uret starter på 0 minutter 00 sekunder.

SENERE

Uret viser 1 time 10 minutter.

Bloch-Hansen iakttar uttrykksløst Håkon, som setter seg. Håkon er svett og sliten. Han smiler blekt til Hanne, som smiler oppmuntrende tilbake.

Bloch-Hansen reiser seg, starter diskret digitaluret foran seg. Han er en livsfarlig motstander, lavmælt og dødelig presis.

BLOCH-HANSEN

Ærede forhørsrett. Det er definitivt en alvorlig sak vi her skal behandle. Vi har å gjøre med en advokat som har forbrutt seg på det groveste. Det er sterkt beklagelig at advokat Karen Borg - som jeg vet har et ellers utmerket omdømme i sine kretser - ikke har sett at hun bryter mot straffelovens paragraf 143. Karen Borg har lovpålagt taushetsplikt. Den har hun brutt. Jeg kan se av dokument 17-1... Nåja, la oss kalle tingene ved deres rette navn.

Han holder opp en fotostatkopi av et krøllete papir.

BLOCH-HANSEN

(forts.)

På baksiden av et omslagspapir fra en Melkesjokolade har nå avdøde Han van der Kerch skrevet - og jeg siterer: "Du har vært snill mot meg. Du kan glemme det jeg sa om å holde kjeft. Skriv et brev til min mor. Takk for alt." Sitat slutt.

Håkon reiser seg, avbryter.

HÅKON

Mannen er jo død, hr. dommer!

Dommeren og alle de andre tilstedeværende ser overrasket og nedlatende på ham. Håkon setter seg beklemt ned igjen.

BLOCH-HANSEN

Det er flere ting å si om dette.
En av dem er allerede sagt, i
Rettstidende 1983, side 430.

Han deler ut kopier til dommeren og til Håkon.

BLOCH-HANSEN

(forts.)

Flertallet la til grunn at taushetsplikten ikke opphører når klienten dør. Karen Borgs klient var dessuten beviselig psykotisk, og således ute av stand til å vurdere sitt eget beste. At ordlyden på dette... sjokolade-papiret... er vid åpen for tolkninger, svekker jo ikke akkurat det inntrykket. Nåvel, at Karen Borg har forbrutt seg, gjør det desto mer påkrevet at denne rett ikke gjør det samme. Her har man forøvrig straffeprosesslovens paragraf 119 å navigere etter. Karen Borgs forklaring bør altså ikke legges til grunn i disse forhandlinger.

Håkon svetter mens han blar i straffeprosessloven.

BLOCH-HANSEN

(forts.)

Da gjenstår ikke så meget, ærede forhørsrett. Min klients telefonnummer skal visstnok finnes i en bok hos Roger Strømsjord. Tallene er riktignok helt andre enn de Televerket opererer med. Muligens har Strømsjord glede av sin lek med tall. Det har også Statistisk Sentralbyrå, for eksempel. Det bør uansett være dypt uinteressant for denne rett. Dessuten har min klient lånt penger til en av de mindre heldigstilte, som han har vært forsvarer for. Heller ikke unaturlig, da, at hans fingeravtrykk finnes på pengene. Det er ikke første gang han har vist et godt hjerte for sine klienter. Muligens var det uklokt. Både etisk, og med tanke på låntakernes kredittverdighet.

(MORE)

BLOCH-HANSEN(cont'd)

Sannsynligvis er det siste gang det skjer. Påtalemyndigheten tjener intet på det. Samfunnets tapere taper desto mer. De naturlige forklaringene på "bevismaterialet" mot min klient er iallfall åpenbare. Det samme er det urimelige i fengslingen. Det foreligger intet i nærheten av skjellig grunn til mistanke mot min klient. Han bør naturligvis løslates straks.

Bloch-Hansen setter seg, stanser digitaluret på bordet foran seg. Det viser 0 timer 8 minutter. Det er helt stille i salen.

Dommeren ser fra Bloch-Hansen til Håkon.

DOMMER

Da sier vi takk til hr. Lavik for idag. Hr. Strømsjords sak blir vel noe enklere, siden retten bør ha fått det meste på bordet nå.

Lavik kaster et hoverende blick på Hanne og Håkon idet han føres ut.

Roger i vitneboksen. Han eksamineres av Håkon.

Roger føres ut igjen.

Dommeren til Håkon og Bloch-Hansen:

DOMMER

Kjennelsen faller nok i dag. Håper jeg. Men det kan fort bli midnatt.

Han reiser seg og går ut. Tanken på at det kan bli midnatt gleder ham ikke.

Bloch-Hansen stanser ved siden av Håkon på sin vei ut.

BLOCH-HANSEN

Dere kan ikke ha hatt stort da dere pågrep Lavik så storslagent på fredag. Jeg sier naturligvis ikke at politiet farer med tricks og ulovligheter. Ikke i retten... Jeg lager neppe noe bråk om dette. I denne omgang. Men ikke gi deg ut på noe du ikke kan mestre. Et godt råd i alle livets sammenhenger.

Han nikker høflig og forsvinner. Hanne legger armen trøstende om Håkon.

HANNE

Jeg venter sammen med deg. Vi går
og spiser først. Jeg spanderer.
Jeg er sikker på at det går bra.

Både hun og Håkon vet at hun lyver.

INT. RESTAURANT - DAG

Hanne og Håkon ved et restaurantbord. En kelner rydder av.
Bare halvfulle vinglass igjen. Håkon er stadig deprimert.

HANNE

Og uansett var alle enige om å
prøve. Ingen kan bebreide deg.

HÅKON

Det var jeg som la det store
egget der inne. Jeg blir helt på
tuppa av Bloch-Hansen. Den
derre elegante kårdefektingen,
lissom.

(ser opp, blir sur)

Og på toppen av det hele...

Journalist Myhreng kommer bort til bordet.

MYHRENG

Bloch-Hansen holdt presse-
konferanse nettopp. Kondolerer,
Håkon.

Håkon rister på hodet, holder opp det halvfulle vinglasset
sitt.

HÅKON

Vi feirer, vi. Som du ser.
Chateau Latour. Synd du har
sluttet.

MYHRENG

(skuler på glasset)

Trist bursdag for deg.

HÅKON

Bloch-Hansen tror at festen er
over fordi han drakk opp brusen
vår og spiste alle bollene. Men
vi har fyrverkeri også. Men det
har vi spart på.

MYHRENG

Hvem er det?

HÅKON

Da jeg var liten, hadde jeg en hund som var livredd for fyrverkeri. Tass, het han. Akkurat som nyhetsbyrået, vet du. Tass prøvde å gjemme seg under sofaen når det smalt. Men han var altfor stor. Hele bakparten stakk utafør.

MYHRENG

Vond barndom. Selger alltid bra. Jeg noterer.

HÅKON

Den som kan lytte, han vil forstå. At det er en ukjent tredjemann inne i bildet også.

MYHRENG

Jeg forsto-- Å, faen...! Kan jeg sitere deg på det?

HÅKON

(rister på hodet)
"Etter hva Dagbladet har grunn til å tro".

MYHRENG

Ingen forteller meg hva jeg skal skrive.

Myhreng kaster et sultent blick på Håkons vinglass igjen, og går. Hanne og Håkon ser på hverandre og spruter ut i latter.

HANNE

Jeg er imponert.

HÅKON

Over min kilde i Dagbladet?
(blir alvorlig)
Redde mennesker gjør tabber, sa du selv. Har aldri tanken om en tredjemann slått deg?

Hanne tar seg til det gamle såret i hodet.

HANNE

Jeg tror det er tredjemann selv som har slått meg.

INT. BEREDSKAPSRØM - KVELD

Ventetid på beredskapsrommet. Hanne og Røed spiller kort.

Håkon drypper øynene. Han blunker bort på Hanne som gjesper.

HÅKON

Hvilken erfaring har du med de derre plastfyllingene?

Hanne måper, må le.

HANNE

Null hull. Men jeg vokste opp med brønnvann. Masse naturlig fluor.

Røed ser på faksmaskinen som plutselig begynner å spy ut papir.

RØED

Nå kommer det!

Han river av papirremsen og gir den til Håkon, som skummer spent igjennom teksten.

HÅKON

(leser sporadisk)

"Retten har valgt å se bort fra Karen Borgs forklaring..." "Funnet hos Frøstrup..." "Klar fare for bevisforspillelse..." "Lavik - brev- og besøksfor-bud..." Varetekt to uker. To uker!

HANNE

Det er en halv seier.

HÅKON

Men Roger går fri.

HANNE

Helvete!

HÅKON

Lavik påkjærer, selvfølgelig.

HANNE

Det gjør vi også.

Telefonen ringer. Røed tar den, rekker røret til Håkon.

INT. KONTOR - KVELD

Dommeren på sitt kontor. Han holder røret under haken mens han slår av faksen og tar på seg frakken. Han er trett.

DOMMER

Jeg forventer et kjæremål fra begge parter. Men nå går jeg hjem.

INT. BEREDSKAPSRØM - KVELD

Håkon i telefonen.

HÅKON

Jeg påkjærer i hvert fall løslatelsen av Roger Strømsjord. Det er en katastrofe om han slipper ut nå!

DOMMER

(i telefonen)

Oppsettende virkning får du nok, Sand. Men ikke før i morgen, hva?

INT. KARENS HYTTE - MORGEN

Karen Borg drikker morgenkaffe ved kjøkkenbordet på hytta. Hun er uten sminke og i gamle, slitte fritidsklær. En mobiltelefon og en reiseradio på bordet, med morgennyheter.

RADIOSTEMME

- ble en trettifemårig Oslo-advokat fengslet i to uker med brev- og besøksforbud. Forhørsretten løslot imidlertid en bruktbilselger som var pågrepet i den samme saken.

Karen slår av radioen. Hun blir sittende og fingre med nøkkelen hun fikk kopiert fra Laviks kontor. Hun legger den i en konvolutt.

Hun skriver Håkons navn c/o Oslo Politikammer på den.

Hun ser lenge på konvolutten. Hun river den opp, tar ut nøkkelen, krøller konvolutten. Hun stikker nøkkelen i en lomme.

Karen går ut. Cento bykser lykkelig etter. Vi ser dem gå over svabergene utenfor vinduet. Mobilen på bordet begynner å ringe.

INT. BEREDSKAPSRØM - DAG

Håkon rister på hodet og legger på røret. Hanne lener seg oppgitt mot dørkarmen.

HANNE

Jeg går til lunch. Eller frokost.
Prøv overalt, Håkon. Vi må ha et
formelt avhør av henne. Ellers
kan Lavik være fri mann om en dag
eller to. Har hun ikke et BB-
sett?

INT. TRENINGSSTUDIO, GARDEROBE - DAG

Karens trener går forundret langs rekken av garderobeskap i
treningsstudioet, og prøver å finne ut hvilket av dem det
piper i (OFF).

EXT. SVABERG - DAG

Karen sitter og ser utover havet. Cento sitter tålmodig ved
siden av henne og hører på henne. Hun peker utover.

KAREN

Der ute kan du se Danmark, hvis
du er sterk i troen. Unge Karen
Borg trodde. Karen barn. Som var
udødelig - som alle barn. Som ble
elsket. Og ikke skjønnte at man
måtte elske igjen. Jeg vet at du
forstår alt jeg sier.

En måke skriker over dem (OFF). Cento bykser avsted for å
fange den, bjeffer som besatt.

INT. VAN - DAG

Mogens og Palle lytter til hver sin øreklokke i et par hode-
telefoner, mens båndopptakeren registrerer samtalen.

STRUP (OFF)

(på telefon)

Jo, jeg kjenner Thomassen. De får
komme på mitt kontor... la meg
se... klokken halv tre.

INT. LEILIGHET - DAG

Henrichsen legger på telefonrøret, og noterer på en blokk:
14.30.

INT. VAN - DAG

Mogens slår av Nagraen.

INT. MØTE- OG SPISEROM - DAG

Hanne spiser lunch med Billy.

BILLY

Tråle alle skosjappene i byen og spørre hvem som har kjøpt cowboystøvler de siste fem åra?

HANNE

I have a dream. Jada, jada. Men han kan lede oss til Lavik en gang for alle.

BILLY

Trodde dere var der, jeg.

HANNE

Det er en viss dissens om akkurat det. Billy, hvor mye penger er det egentlig i narkotika?

BILLY

Det store bildet?

HANNE

Folk som tjener to vanlige årslønner før påske, selv når den kommer tidlig. De er jo villige nok til å risikere alt på den treiden.

BILLY

Prisene har gått bra ned. En brukerdose på gata koster hundreogfemti kroner. Ett gram heroin gir femogtredve doser. Fire tusen kroner grammet. Deromkring. På seks uker i høst har vi beslaglagt elleve kilo her i Norden. Og arrestert tredve kuréerer. Elleve kilo på gata er nærmere femogførti millioner kroner. Og det er bare beslagene. Det meste kommer jo "vel" frem. Fra Asia. Pakistan, mye av det. Via Afrika. Reiselivsnæringa er i vekst, som du sikkert har sett.

HANNE

Er ikke det en omvei? Afrika.

BILLY

Jo. Men det er billige slaver der ennå. I Gambia har de egne svelgeskoler.

(MORE)

BILLY(cont'd)

Det er helt ufattelig hva de får ned. Så drar de hit og setter seg på dass. De fleste er heldige og får det ut igjen. Og det er bare heroin. Kokain... Flere land i Sør-Amerika lever av det. Akkurat som vi lever av olje. Narkotika på verdensbasis... Bare i vårt uskyldige land er det flere milliarder i omløp i året. Hadde det vært ikke vært så jævla ulovlig, så hadde jeg begynt sjøl.

HANNE

Tviler ikke. Med de barnebidragene dine.

INT. PETER STRUPS KONTOR - DAG

Peter Strup ved vinduet på sitt kontor. Han snakker i mobiltelefon. I vinduskarmen ved siden av ham ligger Dagbladet med overskriften ADVOKATMAFIADRAP - EN UKJENT BAKMANN?

STRUP

(til telefonen)

Jeg vet ikke hva som er best. Ærlig talt. Om Lavik blir sittende, eller om han slipper løs. Er det noen som helst sjanse for å stanse dette skredet?

EXT. PARKERINGSPLASS - DAG

Bloch-Hansen sitter i sin bil og snakker i mobiltelefon. Vi ser ham gjennom vinduet. Han har Dagbladet liggende ved siden av seg. En brannbil passerer med fulle sirener (OFF) (herfra og til scenens slutt klipper vi etter behov mellom Strup og Bloch-Hansen).

BLOCH-HANSEN

Jeg forbereder meg iallfall på det verste. Smeller det, så blir det etterkrigstidens største. Nå skulle jeg egentlig ønske du hadde holdt meg utenfor.

STRUP

Det var Lavik som valgte deg. Jeg kunne ikke annet. Men det var et lykkelig valg for meg. En jeg virkelig kunne stole på.

BLOCH-HANSEN

La én ting være klart. Min
velvilje er ikke en kilde som
aldri renner tørr. Husk det.

INT. KONTOR - DAG

Vi er på Bjerkes kontor høyt oppe i etasjene i E-tjenestens
hus i Platousgate på Grønland, med utsikt mot Politihuset
etpar kvartaler unna. Utenfor vinduene velter røyk opp fra
en brann over gaten. Brannbiler uler (OFF). Ved bordet, der
det samme Dagbladet med bakmannoverskriften ligger opp-
slått, sitter Anonsen, Bjerke og EN HØYERE ETTERRETNINGS-
OFFISER.

OFFISER

Finnes det noen som helst mulig-
het for at dere kan overta?

Anonsen rister på hodet.

ANONSEN

Det kunne kanskje gått for en
måned siden. Men hvis overvåk-
ningen griper inn nå... Det
ville skape presis den slags
oppstyr som vi ikke ønsker.

Offiseren ser mot vinduet, der røyk svulmer og sirener
stadig uler (OFF).

OFFISER

Pokker til uvesen!

Anonsen går til vinduet, kikker ut, smiler bistert.

ANONSEN

Godt eller dårlig tegn. Det er
ikke lett å si. Det er brann-
slukning over gata. Vi er ikke
alene.

Bjerke smiler bistert.

BJERKE

Er det noe som helst vi kan
gjøre?

ANONSEN

Vurdere skadene, så langt det lar
seg gjøre. Stryke Peter Strup med
hårene. Holde øye med vår venn.
Og prøve å komme... alle andre...
i forkjøpet.

OFFISER

Jeg håper ved Gud at vi tar feil.

EXT. BYGATE - DAG

Henrichsen kommer trillende i rullestolen opp rampen fra en T-banestasjon i sentrum. Vi følger ham bortover gaten.

Voyageren til Mogens og Palle ruller opp på siden av ham ved fortauskanten, stanser litt foran ham. Mogens hopper ut med et langt skjerf i hånden, mens Palle innenfra åpner skyvedøren på siden av bilen.

Mogens setter kvikt foten foran hjulet på Henrichsens rullestol, og bøyer seg over ham før han rekker å reagere.

Lynraskt vikler Mogens skjerfet to ganger rundt Henrichsens munn og underansikt, som en knebel som ser helt uskyldig ut.

Henrichsen får ikke fram en lyd.

Mogens stanser en forbipasserende MANN.

MOGENS

De er måske så venlig at give en
hjelpende hånd?

Naturligvis. Med et medlidende blick på Henrichsen hjelper han Mogens med å løfte rullestolen og mannen inn i bilen.

Mogens nikker takk og skyver døren igjen. Den forbi-
passerende går videre. Mogens setter seg inn i Voyageren.

INT. POLITIMESTERENS KONTOR - DAG

Statssekretær Balke er på politimester Thorvaldsens kontor. Han har Dagbladet med bakmannsoverskriften med seg.

BALKE

- og nå plages statsråden med nye
spekulasjoner i pressen.

THORVALDSEN

Hvilket valg hadde jeg? Statsadvoka-
ten og sjefen for narkotika-
avsnittet. De satt her på mitt
kontor.

BALKE

Personlig er jeg ikke videre
engasjert. Men statsråden vil
 gjerne informeres om hva faen det
er som foregår.

THORVALDSEN

Jeg skal fakse over siktelsen.
Til ham. Det er det jeg kan
gjøre.

BALKE

Du var en vakker kvinne engang,
Anne-Beth.

INT. KARENS HYTTE - KVELD

Karen sitter ved kjøkkenbordet på hytta og drikker rødvin. Hun er halvfull, flaske nr. to er halvtom. Et stearinlys på bordet er eneste lyskilde. Mobiltelefonen på bordet foran henne ringer. Karen tar den.

KAREN

Hei, Håkon.

Herfra og til scenens slutt klipper vi etter behov mellom Karen og Håkon, som sitter hjemme i leiligheten sin.

HÅKON

Hvordan visste du det?

KAREN

Gratulerer med fengslingen.

HÅKON

Den ryker i morgen. Temmelig sikkert. Og da har jeg rota deg inn i straffbare handlinger uten grunn.

KAREN

De skal du ta helt med ro. Jeg vet hva jeg gjorde. Jeg tenkte jo på forhånd.

HÅKON

Er du alene?

KAREN

Nils har ringt etpar ganger. Høflig prat om jobben og strømregninger og sånn. Jeg har bedt ham å la meg være i fred her.

HÅKON

Gjelder det meg også? Hva vil du egentlig med meg?

Karen bryter forbindelsen. Hun legger telefonen fra seg. Den ringer igjen. Så ser vi Håkon få forbindelse.

HÅKON

OK. Vi snakker ikke mer om oss.
Ikke før du vil. Men vi må ha et
formelt avhør av deg. Kan du
komme hit?

KAREN

Nei.

HÅKON

Da sender jeg Hanne Wilhelmsen
ned til deg. OK?

KAREN

OK.

(pause)

Ikke gi meg opp, Håkon.

Hun slår raskt av mobiltelefonen.

INT. HENRICHSENS LEILIGHET - KVELD

Mogens gjennom søker medisinskapet på badet hos Henrichsen.
Han har hansker på.

Mogens kommer ut i stuen. Henrichsen sitter i rullestolen
med skjerfet som knebel fortsatt. Palle, også han med han-
sker på, sitter i sofaen og ser på TV, med konvolutten fra
Thomassen ved siden av seg.

Mogens trekker en engangssprøyte full av insulin fra en
flaske - han har begge med fra badet.

MOGENS

Denne mand er ikke frisk. Han be-
høver sin daglige dosis insulin.
Og dette har været en råt om-
skiftelig dag, ikke? Jeg ville
tro, han behøver en meget stor
dosis.

Mogens injserer Henrichsen, som rykker til og faller sammen
i rullestolen.

Palle slår av TVen med fjernkontrollen.

EXT. LANDEVEI - DAG

En Ford Sierra kommer langs E18, svinger inntil veikanten i
et lite kryss, der en skogsvei fører ned mot sjøen som vi
ser i det fjerne. På en stolpe ved krysset henger en haug
med postkasser.

Det er Hanne som kjører Sierraen, det ser vi når hun sveiver ned vinduet og leser på postkassene. C&W-musikk strømmes ut av et stereoanlegg i bilen.

På en av postkassene står det BORG.

Hanne skrur av musikken, og svinger nedover skogsveien.

EXT. SKOGSVEI - DAG

Hannes bil homper nedover skogsveien. Hun ser ut på flere hytter som ligger spredt inne i skogen. De er mørke og avstengte for sesongen alle sammen.

Så åpenbares Karens hytte på en slette for enden av veien. Et åpent vindu. Utemøbler i plast er ennå ikke tatt inn.

EXT. KARENS HYTTE - DAG

Hannes Sierra kommer hompende inn på tunet, stanser. Hanne kommer frossen ut, med en reiseskrivemaskin. Karen står i den slitte fritidsantrekket og tar imot. Hanne indikerer bilen.

HANNE

Tjenestebil. Så varmeapparatet virker ikke.

KAREN

Jeg har kaffe. Eller te?

HANNE

Vi prøvde deg både på mobilen og BB-settet.

KAREN

Det ligger i garderobeskapet, er jeg redd. Jeg trener hos Atlas.

Hanne iakttar henne. Uvant å se den elegante Karen i slike filler. Karen smiler.

KAREN

(forts.)

Beklager antrekket. Men noe av friheten ved å være her, det er å se sånn ut.

HANNE

Jeg misunner deg. Te, gjerne.

INT. KARENS HYTTE - DAG

Ved kjøkkenbordet leser Karen igjennom siste side av sin forklaring, og signerer hvert ark med sine initialer i margen, samt undertegner på siste side. Hanne pakker fornøyd ned skrivemaskinen.

HANNE

Stort mer korrekt kan ikke et avhør bli. Nå blir skurken en stund sittende. En amerikansk venn av meg sier alltid det.

KAREN

Vil du bli til middag? Jeg er ikke så flink til å lage mat. Men...

HANNE

(smilende)

Takk for advarselen. Men nei. To timer hjem.

EXT. KARENS HYTTE - DAG

Karen har fulgt Hanne til bilen. Hanne lempet inn skrivemaskin og papirene med Karens forklaring. Hanne ser seg om.

HANNE

Du er heldig. Vi hadde aldri hytte. Vi reiste alltid utenlands da jeg var liten. Alle venninnene misunte meg. Og jeg misunte dem, som hadde hytte. Ingenting er enkelt.

Karen gir plutselig Hanne en impulsiv klem.

KAREN

God tur. Og - hils...

Hanne ser med varme på Karen. Hun setter seg inn i bilen.

INT. LEILIGHET - ETTERMIDDAG

Billy og Ole, hippien fra Uropatruljen, ransaker en luksuriøs terrasseleilighet. De gjennomgår skuffer og skap.

BILLY

Du må være mere observant, Olemann. Når en student kjører Porsche og spanderer på seg to luksushorer hver kveld fra baren på Plaza.

(MORE)

BILLY(cont'd)

Og gutten står med null i
ligningsboka. Hva sier det deg?

OLE

At det blir overtid. Faen, jeg må
ringe kona.

BILLY

Kona?

Ole strever med telefonen. Den er død.

OLE

Faen, telefonen er dau.
(til Billy)
Middag, vet du. Jeg spør naboen.

Han forsvinner ut.

BILLY

Når gifta du deg? Og med hvem?

INT. TRAPPEOPPGANG - DAG

Ole venter ved en ytterdør i en trappeoppgang. Ekkoet av
ringeklokken lyder bak døren. Den åpnes. Ole holder opp
politiskiltet sitt.

OLE

Det er fra politiet. Kan jeg få
låne telefon--

Det er Støvelmannen som står der. I panikk slenger han
døren igjen. Ole reagerer spontant, kaster seg mot den før
mannen på den andre siden rekker å låse.

INT. GANG - DAG

Ole velter inn i gangen. Støvelmannen kaster seg mot en
kommode, river opp den øverste skuffen. Hånden hans griper
om en pistol som ligger der.

Men Ole er kvikkere. Han langer ut et spark mot skuffen, og
Støvelmannens hånd blir klemt stygt. Han skriker i smerte,
og vrir seg løs. Dermed går all luften liksom ut av ham.

Han løfter hendene i været, som om han fikk en pistol i
ryggen. Han stiller seg mot veggen, med armer og ben bredt,
akkurat som på film. Ole ser undrende på ham, så flirer
han.

OLE

Du vil vel ha håndjern også da?

INT. LEILIGHET - DAG

Billy endevender fortsatt naboleiligheten. Ole dukker opp i døren bak ham.

OLE

Har vi noen håndjern med vårs,
Billy?

BILLY

Prøv å holde sexlivet i sjakk til
du kommer hjem, 'a.

Så ser han Støvelmannen, som Ole har med seg.

INT. HÅKONS KONTOR - ETTERMIDDAG

Håkon ser opp når Hanne kommer frossen inn. Hun lemper skrivemaskinen og Karens forklaring på skrivebordet hans.

HANNE

De sendte ikke med meg gjennomslag. Eller blåpapir eller hva det heter. Det er bare forbrytterne som har nådd dataalderen. Ta kopi av forklaringen. Dette er the real thing.

Hun dunker med fingeren på Karens forklaring. Så:

HANNE

(forts. ertende)

Hun ba meg hilse. Noen idé om hvem? Jeg forstår deg, Håkon. Hun er like hjelpeløs som deg. Dere er et søtt par.

Hun forsvinner smilende ut. Håkon sitter forvirret igjen med Karens forklaring foran seg på skrivebordet.

Oppslukt av egne tanker reiser han seg, slukker lyset og går ut. På skrivebordet ligger Karens forklaring igjen.

INT. HANNES LEILIGHET - KVELD

Hanne, Cecilie og FIRE VENNER, to kvinner og to menn, er samlet til lystig lag rundt spisebordet hjemme hos Hanne og Cecilie. Mat, og vin i rikelige mengder. Hanne reiser seg, slår på glasset sitt.

HANNE

Ærede forsamling! Cecilie er den eneste legen jeg vet om, som røyker for helsas skyld--

CECILIE

Det er mentalhygiene!

HANNE

Dette prosjektet er bare på forskningsstadiet ennå. La meg få understreke det. Cecilie forsker rundt førti ganger om dagen. Uten filter. Men alt nå regner vi med at Nobelprisen er bankers. Og samtidig prøver hun å få meg til å slutte. Mentalt frisk som jeg er. Jeg som har holdt ut med henne i over ti år. Over ti år--

CECILIE

"Over ti år". Høres ut som du søker om å slippe ut før tida.

VENN

På grunn av god oppførsel!

HANNE

Over ti år, om jeg må få be. I rikdom og sykdom. I gode og onde dager. Når man er syk, så kan man ikke være i bedre hender. Og ikke når man er... sånn ekstra frisk og opplagt, heller... Kjære Cecilie, jeg kan bare si-

Alle stemmer i, med hevede glass.

ALLE

(synger i kor)

Gratulerer med da'n, happy birthday to you, gratulerer, kjære Cecilie, happy birthday med da'n!

Alle skåler. Cecilie stråler mot Hanne. Gunnar, en av mennene, er nokså påseilet allerede.

GUNNAR

Har dere hørt den om han fyren som kom på horehus og ikke hadde penger?

ALLE

(i kor)

Jaaa!

Gunnar blir stille. De andre ler. Gunnar skjenker seg mer rødvin. Telefonen ringer (OFF). Hanne reiser seg, går og tar den. Cecilie følger henne med øynene.

INT. POLITIHUSET, KJELLER - KVELD

Billy i telefonen hos Uropatruljen.

BILLY

Gratulerer med dagen! Jeg har reddet deg igjen. Hvor har du vært? Du er hermed invitert. Vi har'n.

INT. BAD - KVELD

Hanne står i dusjen og lar kaldt vann sprute over henne mens hun grøsser høylydt. Cecilie kommer inn.

CECILIE

Håper ikke den latteren betyr at du er glad for å slippe vekk herfra?

HANNE

Det er kaldt! Jeg må bli edru!

CECILIE

Jeg har heldigvis gode venner. Og nok rødvin.

Cecilie snur seg og går ut.

INT. FORHØRSROM - KVELD

Pistolen som Støvlemannen prøvde å gripe i kommoden hjemme, og en dekorert cowboystøvel ligger på bordet foran Hanne. Hun ser uttrykksløst fra dem og til Støvlemannen selv, som sitter på den andre siden av bordet. Han er svært nervøs og redd.

HANNE

Ikke noe å få den store skjelven for, dette. Vi finner verre ting på barneskolene hver uke. Du må da ha noe mer å bidra med?

Billy sitter i et hjørne av rommet.

BILLY

Det var mer fart i deg på Grünerløkka. Nå er du bare kjedelig.

Støvlemannen tier krampaktig.

HANNE

Du er som gelé, mann. Enten er du sjuk. Da viser du meg legeattest.
(MORE)

HANNE(cont'd)

Ellers så er du bare pissredd. Og da har du en grunn til det.

En dam sildrer frem under stolen til Støvelmannen. Han begynner å gråte stille. Hanne sukker tungt, åpner et vindu. Hun er irritert.

HANNE

(forts.)

Slutt med den sippinga! Jeg har ikke tenkt å drepe deg. Selv om jeg har vide fullmakter. Så la oss høre. Om Lavik og deg.

INT. POLITIHUSET, KORRIDOR - KVELD

Gjennom en låst glassdør i enden av en korridor ser vi Anonsen som låser opp glassdøren med et kodekort, og går inn.

INT. HANNES KONTOR - KVELD

Anonsen gjennom søker Hannes arkivskap, i lyset fra en lomme-lykt. Han finner intet av interesse, og lukker og går.

INT. HÅKONS KONTOR - KVELD

Anonsen står i døren til Håkons kontor, lyser inn med lomme-lykten. Lysskjæret faller på Karens forklaring på skrivebordet.

Anonsen smiler kaldt.

INT. POLITIHUSET, ANNEN KORRIDOR - KVELD

Hanne og Billy kommer ut av forhørsrommet, lukker døren inn mot Støvelmannen, som sitter sammensunket der inne.

HANNE

Faen, Billy. Vi var på vei rett i dass med hele saken. Og så kommer du med han som kan bli gjennombruddet vårt. Og han er mer redd for Lavik og mafiaen hans, enn han er for oss. Ikke ett ord!

BILLY

Ta kvelden, Hanne. La ham bli mør.

Hanne nikker trett.

INT. TOALETT - KVELD

Anonsen i en toalettbås. Med en lighter setter han fyr på Karens forklaring, ark for ark, og slipper dem i klosett-skålen. Til slutt spyler han ned asken.

EXT. BENSINSTASJON - NATT

Gjennom vinduet på en nattåpen bensinstasjon ser vi Hanne kjøpe en stor bukett blomster.

INT. KONTOR - NATT

Bjerke sitter på kontoret sitt, i telefonen.

ANONSEN (OFF)
(i telefonen)
Nå har jeg strukket meg maksimalt. Karen Borgs forklaring eksisterer ikke lenger.

INT. ANNET KONTOR - NATT

Anonsen sitter på et annet kontor, snakker i telefonen.

ANONSEN
Det er noe dritt å gjøre sånt mot kollegaer. Nå får dere klare dere selv, Bjerke.

Han legger på. Han går til en sofa ved veggen, legger seg, drar et teppe over seg, og blir liggende våken.

INT. HANNES LEILIGHET - NATT

Hanne legger alle blomstene utover Cecilies dyne, varsomt for ikke å vekke henne.

HANNE
(hvvisker)
Happy birthday igår.

INT. FORHØRSROM - FORMIDDAG

Hanne sitter i nytt forhør av Støvelmannen. Han skjelver og ser sjaber ut. Hanne begynner å gå lei.

HANNE
Dette er jo helt meningsløst! Vi vet at du kjenner Lavik!
(MORE)

HANNE (cont'd)

Vi har sett dere sammen. Jeg
venter fortsatt på svaret på
hvorfor?

Støvelmannen er fortsatt taus. Kaldbakken stikker hodet inn
døren, kik ker på Støvelmannen, og vinker Hanne ut til seg.

INT. KORRIDOR - FORMIDDAG

Utenfor forhørsrommet. Kaldbakken er bekymret.

KALDBAKKEN

Jeg liker ikke den skjelvinga
hans. Ikke naturlig.

HANNE

Så skaff en lege. Faen! Vi slåss
mot klokka, Kaldbakken. Vi må
holde på Lavik. Og han der inne
kan hjelpe oss.

KALDBAKKEN

"Han der inne" har tenkt seg om i
løpet av natta, Hanne. Forsvar-
eren hans ringte og er på vei hit
nå. Vi kommer til å få en tilstå-
else om at han truet Billy med
pistol. Og vi har pistolen. Så vi
må la ham gå. Ingen fare for
bevisforspillelse, ikke sant.
Snedig. Beklager, Hanne.

HANNE

Svarte faen! Hvilken side er
egentlig disse advokatene på?

INT. HANNES KONTOR - FORMIDDAG

Hanne på kontoret sitt, i telefonen.

HANNE

Håkon? Bad news. Nå har vi bare
Karen Borgs forklaring å stole
på. Vil du komme inn med den?

EXT. KARENS HYTTE - DAG

En dyr, ny bil står på tunet foran Karens hytte. Det er
Nils som har kommet. Han er utvåket og irritabel, og skot-
ter over Karens skulder mot hytta. Cento svinser rundt.

NILS

Er han her?

KAREN

Jeg er alene. Det er ingen annen
noe annet sted heller.

NILS

Så hvorfor kan vi ikke snakke
sammen da?

KAREN

Fordi nå må jeg være litt alene.

NILS

Det har jeg da respektert. Selv
om jeg ikke aner hva som foregår
her lenger, så har jeg respektert
det.

KAREN

Og det har jeg vært takknemlig
for. Selv om jeg må innrømme at
det stikker litt i hjertet. Når
jeg ser at du klarer det så lett.

NILS

Du vet ikke hva du snakker om.

KAREN

Neivel. Unnskyld. Men nå har du
altså sett det. Det er ingen
"han". Jeg er alene.

Nils er ikke overbevist, og kaster et blikk til mot vin-
duene i hytta. Men det er jo intet å se der.

INT. KARENS HYTTE - DAG

Karen står ved kjøkkenvinduet og ser Nils kjøre vekk fra
hytta, fortere enn den smale veien egentlig tillater.

INT. HÅKONS KONTOR - MORGEN

Håkon gjennom søker fortvilet kontoret sitt. Han krabber på
alle fire under skrivebordet, drar frem arkivskapet, leter
overalt.

En SEKRETÆR kommer inn med beklagende gester.

SEKRETÆR

Ikke i kopimaskinen. Ikke noe
sted. Ikke i noen av papirkurv-
ene, heller. De var ikke tømt
ennå.

Håkon eksploderer i raseri, og hun trekker seg fryktsomt
ut.

Håkon smeller neven i veggen, og siden det er tynne gipsplater, kjører han den tvers igjennom helt til albuen, til sin egen store forskrekkelse.

INT. BEREDSKAPSRUM - DAG

Mens andre av etterforskningsteamet sitter i telefonen eller går inn og ut av beredskapsrommet, sitter Hanne, Håkon og Kaldbakken deprimerte ved vinduet og ser tomt utover byen.

HÅKON

Dette virket jo direkte lovende en stund. Det mener jeg å huske.

HANNE

Det er mange dager siden, Håkon. Men dette var min feil. Jeg skulle tatt kopier med en gang.

HÅKON

Takk, men det hjelper ikke. Det var min skyld. Alle vet at jeg hadde de papirene sist.

HANNE

Og så? Vi har dem iallfall ikke nå. Det er min feil, Håkon.

HÅKON

Det har vært noen her igjen. Vi er rene take-away-kiosken for alskens slasker.

KALDBAKKEN

Vi er ikke helt slått ut ennå. Vi får ringe det lokale politikammeret der nede. De får hente Karen Borg hit.

Han ser på klokka.

KALDBAKKEN

(forts.)

Vi kan rekke det ennå. Hvis vi får etpar timers utsettelse i forhørsretten.

HÅKON

Ikke stol på det. Min stjerne er høyere de fleste andre steder.

HANNE

Er du så mange andre steder?

HÅKON

Nei.

EXT. LANDEVEI - DAG

Nils er stanset av politiet et sted langs riksveien. Han ser oppgitt på KONSTABELEN som skriver ut en fartsbot til ham.

Konstabelens KOLLEGA sitter i politibilen som har stanset bak Nils. Han svarer på anrop fra sentralen.

KONSTABEL

Borg? Nede i Ula? Greit. Vi skal sjekke.

I bilen sin ser Nils på forelegget fra konstabelen, før han tar imot.

NILS

(sarkastisk)

Jeg pleier ikke å gi til innsamlinger. Vet aldri om pengene kommer frem dit de skal, ikke sant?

EXT. SVABERG - DAG

Karen er ute og jogger over svabergene nedenfor hytta. Cento svinser etter.

INT. KARENS HYTTTE - DAG

Gjennom kjøkkenvinduet i Karens hytte ser vi konstabelen fra tidligere, idet han banker på ruten og kikker inn på oss. Intet svar. Han snur og går tilbake til politibilen, som står ute på tunet bak ham.

INT. BEREDSKAPSRUM - DAG

Håkon rister på hodet mot Hanne i det travle beredskapsrommet.

HÅKON

Hun var tydeligvis ute. Ingen svarer på telefonen heller. Men det gjorde de i forhørsretten. Ingen utsettelse.

HANNE

Da går det til helvete?

HÅKON

På turistklasse.

HANNE

Ingen kan si du ikke har prøvd,
Håkon. Vi har prøvd, alle sammen.

HÅKON

Skal huske på det. Når jeg står
der i retten. Og alle flirer.

INT. FORHØRSRETT - DAG

Bloch-Hansen iakttar -

HÅKON

Vi anser således at faren for
bevisforspillelse er overheng-
ende -

Håkon, som står i retten og avslutter sitt innlegg.

HÅKON

(forts.)
- og politiet innstiller derfor
på fortsatt fengsling.

Han setter seg, svett.

Dommeren ser uttrykksløst på Håkon.

Bloch-Hansen stanser diskret sitt lille digitalur. Det
viser 0 timer 5 minutter. Det er hans tur. Han skal til å
starte digitaluret igjen, men ombestemmer seg, og stikker
det bare i lommen. Han reiser seg.

BLOCH-HANSEN

Ærede rett. Dette er bortkastet
tid for oss alle. Men først og
fremst for min klient. Fortsatt
fengsling vil være en uforholds-
messig inngripen. Og for ham har
det vært det lenge. Han taper
førti tusen pr. uke. Hans to an-
satte ser sine arbeidsplasser
truet. Hans stilling og sosiale
rang er likeså truet. Og de er
dessuten en ekstra byrde for min
klient i dagens situasjon. De
enorme mediaoppslagene har ikke
gjort det lettere. Heller ikke
for den nære familie. I tillegg
bør det være åpenbart at min
klients helse nå står på spill i
denne saken.

Lavik sitter da også sammensunken og grå ved siden av sin
forsvarer, og ser sjaber ut.

BLOCH-HANSEN

(forts.)

Politiet har hatt en uke på å komme med noe mer enn det som i det store og hele ble avvist av denne rett sist. Men intet nytt er fremkommet.

Dommeren ser spørrende på Håkon.

DOMMER

Jeg mener å huske at det spesielt var advokat Karen Borgs forklaring det var dissens om sist?

HÅKON

Karen Borg er incommunicado for øyeblikket. Hun er på landstedet sitt.

Dommeren ser nedlatende på Håkon, som føler seg svært utilpass.

Lavik våkner nesten umerkelig ved denne opplysningen. Ved siden av ham kremter Bloch-Hansen.

BLOCH-HANSEN

Ærede rett. Grensen for overgrep mot min klient er farlig nær, om ikke allerede passert. Og hvilke bevis er det påtalmyndigheten mener skal kunne forspilles? Vi har ikke sett et eneste bevis lagt på bordet. Det er hele situasjonen i et nøtteskall. Jeg ser løslatelse som en selvfølge.

Bloch-Hansen setter seg. Dommeren ser på rettsstenografen.

DOMMER

Jeg dikterer kjennelsen med en gang.

INT. VERKSTED - DAG

Bergersen står i overall på verkstedet sitt og filer vekk serienummeret på en pistol.

INT. FORHØRSRETT - DAG

Håkon sitter og hører dommerens diktat.

DOMMER

Når retten finner at skjellig grunn til mistanke fortsatt består, er det desto mer alvorlig at politiet har vist åpenbart manglende evne til å følge opp saken. Særlig beklagelig er det at forholdene omkring advokat Karen Borgs forklaring ikke er avklart nærmere. Jørgen Ulf Lavik blir å løslate fra dags dato.

HÅKON

Jeg påkjærer kjennelsen, og ber om oppsettende virkning!

DOMMEREN

Det blir ikke aktuelt, Sand. Det er ille nok allerede. Ikke gjør det verre for deg selv. Er dere heldige, så slipper dere et erstatningssøksmål nå. Hvis dere er virkelig heldige.

Håkon må bare se Lavik gå fri og ledig ut av salen uten engang å se seg tilbake.

INT. HENRICHSENS LEILIGHET - DAG

EN HJEMMEHJELP låser seg inn hos Henrichsen.

HJEMMEHJELP

Henrichsen?

Henrichsen svarer ikke. Han sitter død i rullestolen.

INT. VAN - DAG

Mogens, Palle og Bjerke i Voyageren. Bjerke får konvoluttene fra Thomassen, og overrekker en stresskoffert til Mogens, som åpner den. Kofferten er full av penger.

BJERKE

Jeg vil som vanlig ikke vite noe.

MOGENS

Du får som sedvanlig heller intet å vite. Og heller ingen andre.

INT. KONTOR - DAG

Bjerke på sitt kontor med konvoluttene, mens han leser følgebrevet.

BJERKE
 (for seg selv)
 "Kjære Henrichsen"... Å, helvete,
 gutter...! "- siden jeg vet du er
 en jeg kan stole på -"

Han leser et nytt brev fra Thomassens dokumentbunke.

BJERKE
 (forts. for seg selv)
 "Kjære Peter Strup. Jeg vender
 meg til deg fordi jeg vet du er
 en venn av E-tjenesten. I mitt ar-
 beid for Tjenesten har jeg fått
 innblikk i et risikabelt forhold
 som alle gode krefter bør samles
 om å stanse. Skulle det avdekkes
 av utenforstående, vil det være
 en katastrofe for Tjenesten..."

Bjerke tar frem lighteren sin, tenner på brevet.

INT. BIL - DAG

Bloch-Hansen stanser bilen sin utenfor gården der Lavik har kontor. Lavik sitter i passasjeret. Lavik er lettere manisk, men det kan selvsagt skyldes gleden over å være fri igjen.

LAVIK
 Vel... Takk, Christian. Du er den
 beste av oss alle.

BLOCH-HANSEN
 Jeg gjør jobben min.

LAVIK
 Ja... Vi skal alle være glade for
 den ryggdekningen vi får...

Lavik stiger ut, går inn i gården. Bloch-Hansen slår et nummer på mobiltelefon på bilens dashbord. Han får kontakt.

BLOCH-HANSEN
 (til telefonen)
 Peter?

INT. KONTOR - DAG

Peter Strup står ved vinduet i sitt kontor med mobiltelefon.

STRUP
 (til telefonen)
 Han er ute igjen?

EXT. PARKERINGSPLASS - DAG

Bergersen, mannen fra verkstedet, sitter i en sliten varebil og venter på en stor parkeringsplass.

Laviks Volvo svinger inn ved siden av ham og stanser. Lavik og Bergersen snakker gjennom åpne sidevinduer.

BERGERSEN
 Den er så godt som uregistrert.

LAVIK
 Så godt som?

BERGERSEN
 Uten serienummer. Det var det beste jeg kunne få til.

Han langer en skoeseke til Lavik. Gjennom frontruta ser vi Lavik åpne esken og ta ut pistolen som Bergersen filte på.

INT. BEREDSKAPSRUM - DAG

Hanne irttesetter mannskapene sine. De fleste i etterforskningsteamet er samlet, og slitet i motbakkene begynner å merkes godt nå. Håkon holder seg i bakgrunnen, mest for sitt svarte humør. Kaldbakken kommer stille inn under samtalen.

HANNE
 Hva slags prioritering skal dette forestille? Vi spaner ikke på bruktbilselgere og cowboyer nå!

HALDIS
 Vi gjør det vi får beskjed om av etterforskeren som har denne saken.

HANNE
 En gang til...?
 (til de øvrige)
 Vår hovedmistenkte er satt fri for flere timer siden, og kan gå hvor faen han vil uten at vi aner hvor han er!
 (ser på Haldis igjen)
 Enhver etterforsker som er verdt lønna si, han kan tenke selv!

Kaldbakken avbryter.

KALDBAKKEN

Hanne...

Hun ser sjefen sin, og blir litt selvrettferdig.

HANNE

Jeg har to mann å spane på. Og ikke nok enheter.

KALDBAKKEN

De blir ikke flere på denne måten.

HANNE

Så får du skaffe flere, da. Du er sjefen.

KALDBAKKEN

Man sier så... Jeg skal ikke plage deg med detaljer. Om hva jeg måtte gjøre for å få det til. Og hvor lang tid det tok, og den slags. Men du har seks mann til fra og med idag.

HANNE

Lavik er på frifot. Jeg vil vite absolutt alt han gjør. Hvert minutt på døgnet. Sett i gang! Dere er fjorten mann nå.

Alle unntatt Håkon forsvinner ut. Haldis ser kaldt på Hanne idet hun passerer henne.

Hanne skjenker to kopper fra en kanne, mest for å ha noe å gjøre. Hun gir den ene til Håkon.

HANNE

(forts.)

Nåvel... Lavik har ikke vunnet krigen ennå. Bare et lite slag.

HÅKON

Jeg trodde du likte Kaldbakken? Det er ledig jobb som tredjesekretær i Fiskeridepartementet. Jeg skriver søknad i kveld.

(smaker på brygget i koppen)

Det er te!

Han setter koppen fra seg.

HANNE

Det er i nederlagene du viser hva du er god for, Håkon. Stå på.

HÅKON

Hvor henter du det fra?

HANNE

Jeg er utdannet til politiet, Håkon. Jeg har ikke annet å gå til. Ikke Fiskeridepartementet, engang. Jeg må.

Plutselig stormer Brun og Røed opprømte inn.

RØED

Vi har ham!

BRUN

Vi har en tilståelse!

Hanne og Håkon ser forbløffet på hverandre.

INT. FORHØRSROM - DAG

Røed åpner stolt døren til et forhørsrom for Hanne og Håkon.

Ved bordet i forhørsrommet ser FREDRIKSEN opp. Han er en propert og gammelmodig antrukket mager mann i 50-årene. Han hilser på Hanne med duknakket mine. Det oser skyld av hele fremtoningen.

HANNE

Jeg begynte å lure på hvor det ble av deg denne gangen, Fredriksen.

FREDRIKSEN

Jeg har vært i dekning. Men jeg orket ikke å leve med skylden. Det var jeg. Som drepte advokaten og han andre. Ikke mafiaen eller noe sånt.

HANNE

Jeg tenker vi sier du har vært på ferie eller noe sånt, jeg. Og ikke fått lest avisene før nå.

Hun trekker Fredriksen på beina, og leder ham til døren. Han følger frivillig med.

HANNE

(forts. til Brun)

Få ham ut. Helt ut. Har dere ikke sånne på Manglerud? Freud vet hvorfor, men han kommer og tilstår alt avisene skriver om.

(MORE)

HANNE(cont'd)

Så, ut nå! Dere vet hvem det er
vi skal ha!

Hun skyver dem alle ut.

INT. BIL - ETTERMIDDAG

Lavik kjører på E18 sydover. Han snakker i sin mobiltelefon.

LAVIK

Karen Borg er på hytta si. I Ula.
Det er få av oss som studerte jus
den gangen, som ikke har glade
festminner derfra, det kan jeg
fortelle deg. Men nå er festen
over.

EXT. PARKERINGSPLASS - ETTERMIDDAG

SUBJEKTIVT KAMERA. Den Ukjente, gjennom hvis øyne vi ser,
er i ferd med å lempe sin domumentmappe inn i Mercedesen vi
før har sett (Vi klipper etter behov mellom Lavik og Den
Ukjente herfra og frem til scenens slutt. Dog hører vi Den
Ukjentes replikker over Laviks mobiltelefon).

LAVIK

Hør her. Jeg vet hvor pengene
går. Og jeg vet at de går via
deg. Jeg har full dokumentasjon
på hele dritten. Tror du jeg er
dum?

DEN UKJENTE

(på mobiltelefon)
Er dette en trussel?

LAVIK

Det er min pensjonsforsikring.
Men den blir noe mindre verdt,
da, uten friheten.

DEN UKJENTE

(på mobiltelefon)
Jeg forbyr deg å røre Karen Borg.

LAVIK

Jeg mener å huske at jeg fikk en
annen beskjed sist. Vær rasjonell
nå. Karen Borg har garantert den
nøkkelen.

DEN UKJENTE

(på mobiltelefon)
Har nøkkelen til hva?

LAVIK

Hun fant nøkkelen, for helvete!
Hun kan felle meg. Og jeg kan
felle deg. Kjenner du ikke igjen
en nødvendighet når du ser den?

EXT. LANDEVEI - ETTERMIDDAG

Laviks blå Volvo suser fra oss langs landeveien, mot solnedgangen som farger fjorden rød.

To sivile politibiler ligger diskret på hjul. Bak rattet på den første sitter Røed, med Brun ved siden av.

EXT. SVABERG - ETTERMIDDAG

Karen Borg sitter på svabergene nedenfor hytta med Cento ved siden av seg og nyter den samme solnedgangen som farger havet rødt.

EPISODE

4

EXT. RIKSVEI - ETTERMIDDAG

Laviks blå Volvo svinger inn på en liten grusvei og stanser. Lavik selv stiger ut. Han åpner bagasjerommet, tar ut etpar store bager. Han kaster små diskrete blikk mot hovedveien.

På en bakketopp stanser bilen med Røed og Brun. Vi ser dem bak frontruta. En sivil bil til stanser bak dem.

Lavik bærer bagasjen sin nedover grusveien, inn mellom trærne.

EXT. LANDSTED - ETTERMIDDAG

Han kommer frem til et eldre, velholdt hus som ligger mot sjøen. Han låser seg inn, setter bagasjen i gangen. Han går tilbake oppover grusveien.

EXT. RIKSVEI - ETTERMIDDAG

Bilen med Røed og Brun ruller inntil veikanten der grusveien tar av. En postkasse på en stolpe. Navnet LAVIK står malt på postkassen.

Lavik kommer opp grusveien. Røed og Brun får øye på ham, og kjører.

Lavik har sett dem, og smiler tilfreds.

Han henter mer bagasje, bærer den med seg nedover grusveien igjen. Gjennom trærne kaster han et blikk nedover riksveien.

Bilen med Brun og Røed har stanset i nærmeste sving. Den andre bilen ruller frem bak dem.

Lavik vandrer fornøyd tilbake mot huset.

INT. BEREDSKAPSRUM - ETTERMIDAG

Hanne ser bebreidende på Haldis.

HANNE

Hvorfor visste vi ikke at Lavik har hytte? Vi skulle ransaket den mens han satt i varetekt. Jeg ville vite alt, sa jeg.

HALDIS

Den står ikke i hans navn. Det er en onkel, ifølge grunnboka. Hvordan skulle vi gjette det?

HANNE

Vel, vel. De er på plass nå. Døgnet rundt. Men bare utenfor. Dessverre.

HALDIS

Har tanken slått deg om at det kanskje ikke bare er vi andre som har noe å lære?

HANNE

Jeg følger reglene, Haldis.

HALDIS

Det der er mannstaktikk, og det vet du. Men sånn er det jo. Kvinne er kvinne verst.

HANNE

Min taktikk er å oppklare saker, og ingenting annet. Da må noen ta ansvar og si tingene som de er iblant.

HALDIS

Ingen sak å være helgen når det gavner karrieren, hva?

Hun går ut.

EXT. LANDSTED - KVELD

Brun har rigget seg til mellom trærne med utsikt til Laviks landsted. Han har selskap av EN SIVIL POLITIMANN til. De iakttar huset i kikkert.

EXT. STRAND - ETTERMIDDAG

Røed inspiserer området omkring, sammen med enda TO SIVILE POLITIMENN. De klatrer langs svabergene ute av syne fra huset, og ned på stranden nedenfor huset.

På den ene siden av stranden en høy, bratt fjellvegg. På den andre siden et nettinggjærde mot naboeiendommen. Røed rister i det. Det er solid.

RØED
Og ingen båt...

EXT. LANDSTED - ETTERMIDDAG

Ytterligere TRE SIVILE POLITIMENN ligger i buskene på en tredje kant av Laviks landsted. Røed kryper frem til dem.

RØED
Håper dere har med termos? Det er ingen room service her.

Den ene politimannen, eldre, værbitte, ser nedlatende på ham.

POLITIMANN 1
Jeg lå og spana på slasken før du ble født.

POLITIMANN 2
(til Røed)
Når er du født?

RØED
(overrasket)
Tredje januar nittensøtti...

POLITIMANN 2
(til politimann 1)
Minus ni måneder. Mars, april niogseksti. Du lå i buskene og glodde da også, ikke sant? Da vet du hvem som er faren hans?

EXT. LANDSTED - ETTERMIDDAG

Brun og den andre politimannen skvetter til idet Røed dumper ned bak dem. Så ser han hvem det er.

RØED
Han kommer seg iallfall ikke unna mot sjøen.

BRUN

Tror ikke han har tenkt seg noe
sted, jeg. Dette er bare tull.
Ferie på Sørlandet, hva?

De hutrer begge to.

INT. LAVIKS HUS - KVELD

Skjult bak gardinene iakttar Lavik tilfreds spanerne i
kikkert. Mørket faller på der ute. Han legger kikkerten fra
seg. Han har fyrt i peisen, og varmer seg med et lite smil.

Lavik åpner bagasjen og finner frem en håndfull elektriske
tidsbrytere.

Han kopleer noen lamper og lampetter i flere rom til tids-
bryterne.

Han finner fram en gammel vekkerklokke der glasset er fjer-
net. Han surrer en trepinne til minuttviseren. Han stiller
vekkerklokken inntil en liten bærbar faksmaskin. Han sitter
og ser på mens -

- minuttviseren tikker frem til punktet der trepinnen
trykkes mot startknappen på faksmaskinen. Den begynner å
surre.

Han stiller minuttviseren noe tilbake, så operasjonen kan
gjentas om en stund.

Han strekker tre hyssinger på kryss og tvers i stuen, og
fester alle til håndtaket på kjøkkendøren.

Han henger et kjøkkenhåndkle, en badebukse og en stor tøy-
serviett på hver sin tråd.

Han setter stearinlys i lysestaker inntil hver tråd. Han
tenner lyset under tråden med servietten, og iakttar spent
virkningen.

Snart har lyset brent så langt ned at det svir av hys-
singen, og servietten daler mot gulvet. Den kaster spil-
lende skygger mot gardinene.

EXT. LANDSTED - KVELD

Brun ser skyggene på gardinene foran det opplyste vinduet,
hever kikkerten.

BRUN

Han har begynt med breakdance.

RØED

Det er helt ute det nå.

Brun legger kikkerten ned, gnir hendene hardt sammen mot kulda.

BRUN

Åssen slår du floke og sitter helt stille og er usynlig samtidig, 'a?

RØED

Spør Hanne Wilhelmsen.

INT. LAVIKS HUS - KVELD

Lavik har dratt på seg en kamouflasjedrakt, og stikker pistolen han fikk fra Bergersen, i en lomme.

Han henger håndkledet, servietten og badebuksen opp igjen. Han tenner stearinlysene ved siden av de tre hyssingene. Han går ut i kjøkkenet, åpner en kjellerlem i gulvet.

EXT. STRAND - KVELD

Fra stranden ser vi Lavik komme ut fra huset via kjellerlemmen, som vender mot sjøen. Han lister seg stille ned mot oss.

Han klemmer seg opp til den bratte fjellveggen. Han lytter. Ingen synes å ha oppdaget ham.

Han sniker seg bort til gjerdet mot naboeiendommen. Stille løfter han til side en bit av nettingen - det er klippet et hull i den, stort nok til å slippe ham igjennom.

EXT. SVABERG OG SKOG - KVELD

Lavik holder god fart mellom trærne. Bak ham forsvinner svabergene og sjøen. Skogen lukker seg mørk og stille omkring ham.

INT. LAVIKS HUS - KVELD

Det første stearinlyset har brent ned til hyssingen, Håndkledet tar fyr og flammer opp mens det faller til gulvet.

EXT. LANDSTED - KVELD

Røed og Brun hutrer verre enn før. Spaningen i kveldsmørket begynner å ta på.

BRUN

I mitt neste liv skal jeg bli
advokat. Og sitte der inne. Godt
og varmt.

Røed kaster et blikk mot huset.

RØED

Nå gikk han opp i annen etasje.
Lys i soverommet.

BRUN

Drittsekk.

Bak gardinene i stuen blafrer lyset. Røed blir med ett mis-
tenksom.

RØED

Ser ikke det der litt for varmt
ut?

Brun hever kikkerten.

BRUN

Faen!

EXT. NÆRT HUSET - KVELD

Flammer slikker oppover gardinene i vinduet. De faller ned.
Stuen står i full fyr.

Røed og Brun kommer stormende mot ytterdøren, kaster seg
mot den, og braker inn. Fra andre kanter kommer de øvrige
politimennene løpende.

INT. LAVIKS HUS - KVELD

Brun triver et brannslukkingsapparat som står i gangen,
gyver løs på flammene med pulverstrålen.

Røed griper et pledd i sofaen, begynner å kvele flammene
med det.

Frenetisk brannslukking. De andre politimennene hjelper
etterhvert til. De lykkes snart.

Røed og Brun tar et anpustent overblikk over stuen.

Skadene er små. Men brannårsaken er klar. Det er Laviks
avledningsmanøver som har tatt fyr. To av trådene er ennå
spent opp. Den ene brennes av nå, rett for øynene på politi-
mennene.

BRUN

Helvete heller...!

INT. LØE - KVELD

En lys åpning avtegner seg knirkende i mørket. Lavik står i døren til en mørk gammel løe. Han åpner det andre dørbladet også, ut mot en skogsvei.

Lavik river presenningen av en bil i løa. Det er en gammel Lada. Han setter seg inn, prøver å starte. Motoren er motvillig, men omsider hoster den igang. Ladaen ruller ut og forsvinner fra oss bortover skogsveien.

INT. BEREDSKAPSRUM - KVELD

Hanne slenger på telefonrøret. Hun er mørk av sinne. Håkon har stått engstelig og hørt på.

HANNE

Vel, vel... For alt vi vet kan han ha stukket av bare noen minutter før Knoll og Tott oppdaget det.

HÅKON

Vi må varsle alle politikamrene nedover. Alt som kan krype og gå må ut for å stanse ham.

HANNE

Vi aner jo ikke hvor han er. Kanskje hjemme hos kona si. Og han har ikke gjort noe straffbart. Hvis han ikke krever forsikringspengene for denne brannen, da.

HÅKON

Han skal ta henne. Alt stemmer, ser du ikke det? Notatet om Karen som ble stjålet. Da du ble slått ned. Og avhøret med henne, som forsvant. Det må være ham.

HANNE

Du tror ikke i fullt alvor at det var Lavik som slo meg ned? Og snek seg inn på kontoret ditt og stjal avhøret?

HÅKON

Han kan ha hjelpere. Hanne, vær så snill! Jeg vet at han er etter henne!

Hanne ser inntrengende på ham. Han er genuint redd og fortvilet.

HANNE

Ville du bli beroliget hvis
vi...?

Håkon nikker intenst.

INT. BIL - KVELD

Hanne kjører. Den samme Ford Sierra tjenestebilen som hun besøkte Karen med. Håkon sitter nervøst i passasjeretet. Hanne roter blant en masse musikkassetter. Håkon er unnskyldende.

HÅKON

Kall det mannlig intuisjon.

HANNE

Jeg gjør dette bare for din
skyld. Ikke fordi jeg tror du har
rett.

Hun gir ham en mobiltelefon fra dashbordet.

HANNE

(forts.)
Prøv igjen.

INT. KARENS HYTTE - KVELD

Nært på Karens mobiltelefon, som ligger batteriløs og død. Batteriet står i laderen ved siden av. I bakgrunnen sitter Karen og leser ved peisen.

INT. BIL - KVELD

Håkon legger på mobiltelefonen i bilen.

HÅKON

"Det oppnås ikke kontakt med
abonnenten".

Hanne dytter en kassett inn i spilleren. Country-and-western fyller bilen. Håkon synes det er fælt, men sier ingenting.

HANNE

Det er etpar timer ennå, før vi
er framme. Slapp av, Håkon. Prøv
å sove litt.

Håkon sukker, legger seteryggen bakover, lukker øynene.

INT. LADA - KVELD

Lavik spiller opera mens han kjører.

INT. BIL - KVELD

Hanne og Håkon kjører. Håkon får ikke sove. Han peker fremover i mørket.

HÅKON

Jeg teller de sauene der. Jeg får ikke sove.

Et jorde nærmer seg gjennom frontruta. Det er strødd med store hvite siloruller i plast.

HANNE

Sauer? Ser ut som digre fiskeboller.

Håkon ser misbilligende på silorullene.

HÅKON

Jeg blir bilsyk.

HANNE

Nå? Vi er snart framme.

EXT. RIKSVEI - KVELD

Håkon står i buskene ovenfor veien og kaster opp.

Hanne sitter i bilen, som er parkert i en opplyst busslomme.

Håkon kommer tilbake, åpner bildøren.

HÅKON

Country-and-fiskeboller. Det er bare for de mest hardføre.

Mens Håkon setter seg inn, starter Hanne bilen. Dvs. hun prøver, men den nekter, dør hen ved første forsøk, og forblir død. Hanne banner. Hun og Håkon stiger ut, åpner motorpanseret.

HANNE

Vet du noe om bilmotorer?

HÅKON

Bare at de må ha bensin.

HANNE

Takk.

Hanne begynner å rote i motoren.

HÅKON

Jeg prøver å finne hjelp.

Han går ned til veien, venter på at en bil skal passere.

Flere biler passerer, og Håkon veiver med armene, men ingen vil stanse. Han banner etter den siste. Han speider nedover veien.

En ny bil nærmer seg, i samme retning som Hanne og Håkon skal.

Håkon skal begynne å vifte etter hjelp, da han får en støkk. For -

- idet bilen passerer den opplyste busslommen ser vi hvem sjåføren er. Det er advokat Peter Strup.

Håkon ser overrasket etter bilen til Strup, river seg løs og styrter tilbake til Hanne som står på hodet i motoren på den døde Sierraen.

HÅKON

(forts., roper)

Peter Strup! Peter Strup kjørte nettopp forbi her!

Hanne slår nesten hodet i panseret. Hun banner.

HANNE

Helvete! So much for mine geniale instinkter.

Hun dunderer panseret hardt igjen. Hun peker mot et småbruk med mørke vinduer, som ligger noen hundre meter ovenfor veien, og drar Håkon med seg.

EXT. TRAKTORVEI - KVELD

Hanne og Håkon strever seg oppover traktorveien mot småbruket.

HANNE

Vi har ikke engang hatt ham inne til avhør! Den strøkne fasaden har lurt alle, Håkon! Oss også. Strup er jo den eneste mulige. Vi har mistenkt ham for et eller annet hele tida. Men ikke brydd oss om å tenke ordentlig igjennom hva. Alle brikkene, Håkon! De faller jo for faen på plass! Lavik er løpegutten.

(MORE)

HANNE (cont'd)

Og Strup står bak. Jeg burde ha visst det. Jeg burde faen meg ha skjønt det!

EXT. VEIKRYSS - KVELD

Laviks bil tar av og svinger ned stikkveien som leder til Karens hytte. Postkassen med hennes navn på står i veikanten.

EXT. SMÅBRUK, LØE - KVELD

Hanne kikker inn gjennom de glisne bordene i døren til småbrukets løe. Håkon kommer rundt hjørnet fra hovedhuset.

HÅKON

Ingen hjemme.

Hanne røsker opp døren til løa, kikker inn.

HANNE

En jævla riskoker.

HÅKON

Hva?

INT. LØE - KVELD

Hanne tenner en parafinlykt med lighteren. Det står en motorsykkel i løa, en stor Yamaha. Hanne får forakt i stemmen.

HANNE

Japansk.

HÅKON

(sarkastisk)

Jaha... Ja, da får vi heller prøve å haike, da.

Hanne finner en skrutrekker, og kobler polene på sykkelens batteri, som står vinterlagret på gamle aviser.

INT. BIL - KVELD

SUBJEKTIVT KAMERA. Den Ukjente, gjennom hvis øyne vi ser, kjører sin store, nye bil i god fart forbi busslommen med den forlatte tjenestebilen.

Vi snur blikket og iakttar den idet vi passerer, så rettes vårt blikk fremover på veien igjen. Den Ukjente er på vei i samme retning som også Lavik, Strup og Hanne og Håkon har kjørt.

INT. LØE - KVELD

Hanne får batteriet på plass på Yamahasykkelen.

HANNE
 Dette er vel tyveri. Strengt
 tatt.

HÅKON
 Det er nødrett.

HANNE
 Nødverge?

HÅKON
 Nødrett. Jeg forklarer senere.

HANNE
 Dette skjærer meg i hjertet. Selv
 om den er japansk.

Hanne kobler tenningen, og knekker rattlåsen med et kontant rykk. Motoren brummer jevnt og pent. Hun napper til seg et par slalombriller fra en spiker, setter seg på sykkelen.

HANNE
 (forts.)
 Har du sittet på en sykkel noen
 gang?

Håkon rister energisk på hodet.

EXT. VEIKRYSS - KVELD

Strups bil svinger ned stikkveien til Karens hytte.

EXT. MOTORSYKKEL - KVELD

Håkon klynger seg fast bakpå motorsykkelen, med armene om livet på Hanne. Håkon er vettskremt. Hanne tørker av slalombrillene med den ene hånden. Bråket fra motorsykkelen er infernalsk, og verden flirer forbi som mørke skygger.

INT. BIL - KVELD

SUBJEKTIVT KAMERA. Den Ukjente, gjennom hvis øyne vi ser, svinger sin store, nye bil inn på en slette, og parkerer bak noen busker. Foran oss i lyskasterlyset ser vi stikkveien ned til Karens hytte, og postkassen der det står malt BORG. Lyktene slukkes. Den Ukjente strekker hånden inn i bildet, slår på radioen i bilens dashbord. En pianosonate svakt fra radioen. Den Ukjente venter.

INT. KARENS HYTTE - KVELD

Centio, som har sovnet ved siden av Karen foran peisen, våkner brått og spisser ører. Han bykser bort til verandadøren og pistrer.

Karen legger boken fra seg, går bort og åpner for Centio. Men han vil ikke ut, står bare og ser ut. Karen trekker på skuldrende, lukker døren inntil. Hun setter seg igjen. Centio tasser ut til matskålen sin på kjøkkenet.

EXT. KARENS HYTTE - KVELD

Tett på Lavik som reiser seg ut av mørket mellom de nærmeste svabergene utenfor hytta, inn i det svake lysskinnet fra verandadøren. Han sniker seg frem mot huset, med en jerrykanne i hånden.

INT. BIL - KVELD

SUBJEKTIVT KAMERA. Den Ukjente, gjennom hvis øyne vi ser, søker på bilradioen etter mer musikk. Han finner en Lieder-sangerinne.

INT. KARENS HYTTE - KVELD

Karen leser i stolen sin, med ryggen mot verandadøren. Et kaldt gufs fra døren får det til å blafre i boksidene. Hun skutter seg, ser seg over skulderen.

Døren står åpen. Så troner med ett Laviks skikkelse over oss med hevet arm. Han lar pistolen falle hardt ned mot oss, og bildet blir svart.

Karen stuper blodig i gulvet.

Plutselig kommer Centio byksende ut fra kjøkkenet, og kaster seg over Lavik, setter kjevne i armen hans. Mann og hund ruller rundt i vill kamp.

Lavik får frigjort pistolen, og skyter Centio på kloss hold. Hunden faller død om, men med kjevne låst om Laviks arm.

INT. BIL - KVELD

SUBJEKTIVT KAMERA. Den Ukjente, gjennom hvis øyne vi ser, hever blikket da skuddet fra Laviks pistol (OFF) blander seg som et fjernt ekko inn i Liedermusikken. Han slår av radioen, åpner bildøren og lytter.

Så kommer motorsykkelen med Hanne og Håkon med ett skrens-
ende over riksveien og inn på stikkveien foran oss, ned mot
Karens hytte.

INT. KARENS HYTTE - KVELD

Lavik bender Centos kjevev åpne, får armen fri. Blodet
siler av ham. Han vakler ut på kjøkkenet, river etpar
håndkler av en knagg, og binder dem hardt om såret.

Inne i stuen våkner Karen halvveis til live på gulvet, og
stønner. Hun prøver å løfte armen, men Cento ligger død
over den. Hun åpner øynene og stirrer rett på det blodige
hundeliket.

Lavik tramper gjennom stuen, lukker og låser verandadøren.
Så triver han jerrykannen, og plasker bensin utover gulv,
møbler og gardiner.

Han blir vnr at Karen er halv våken på gulvet. Han flirer
kaldt til henne mens han går rundt og pøser bensin utover
rundt henne.

LAVIK

Bare en liten brann, frøken Borg.
For å skjule en annen forbryt-
else. Det er ergerlig med alle
disse hytteinnbruddene, hva? Mye
pakk som ferdes langs veiene.
Ingen respekt for liv og eiendom.
Men selv sitter jeg heldigvis
trygt på hytta med spanere i
buskene. Fri mann, frøken Borg.
Og det har jeg tenkt å fortsette
med.

Kannen er tom. Han hiver den fra seg, plukker opp et par
sølvkandelabre fra stuebordet.

LAVIK

(forts.)

Arvegods? Som jeg sa, ingen res-
pekt. Har du en ryggsekk jeg kan
ha dem i? Eller en miljøvennlig
papirsekk, kanskje? Resikulert.

Lavik tramper ut på kjøkkenet igjen, roter i et skap.

Karen river seg fri fra Cento, kryper over gulvet, kommer
seg møysommelig opp på kne ved vinduet. Et sjokk! Hun
stirrer rett inn i -

- ansiktet på Peter Strup, som står utenfor og kikker inn i
hytta.

KAREN
 (mumler forvirret)
 Hva gjør du her?

Så segner hun sammen og mister bevisstheten igjen.

Peter Strup sparker inn verandadøren så glass og tre fyker.

På kjøkkenet hører Lavik lyden, og huker seg ned innenfor døren, kikker forsiktig frem.

Strup trækker inn gjennom den knuste døren i stuen, bøyer seg over den besvimte Karen.

Lavik på kjøkkenet. Han lirker frem en Zippolighter, tenner den og hiver den lynraskt inn i stuen.

Rommet eksploderer i flammer.

Lavik kaster seg etter, gjennom flammene, og river Strup med seg. De to mennene velter ut gjennom den knuste verandadøren, mens Karen ligger igjen i den brennende stuen.

EXT. KARENS HYTTE - KVELD

Lavik lander oppå Strup, og holder ham i et solid tak. Strup ser undrende hvem angriperen er. Så ser han den skadete armen, med blodige håndkler rundt såret etter Centos tenner. Strup vrir en arm fri, og slår av all kraft mot såret. Lavik skriker og slipper taket sitt. Strup ruller seg fri.

EXT. VEIEN MOT HYTTA - KVELD

Motorsykkelen med Hanne og Håkon skrenser og stanser rett foran oss. Hanne peker opphisset.

Foran dem ligger den brennende hytta.

De hopper av sykkelen, og Håkon stormløper mot hytta. Hanne begynner i ren refleks å felle ut støtten for å sette sykkelkelen fra seg. Så oppdager hun hva hun driver med, lar bare sykkelen falle.

HANNE
 Beklager...

Hun løper etter Håkon.

EXT. KARENS HYTTE - KVELD

Lavik er på bena, river frem pistolen fra jakken. Strup langer ut et spark der han ennå ligger på bakken. Sparket treffer Lavik i skrittet, og han knekker halvt sammen.

Strup griper armen med pistolen, kommer seg opp. Han og Lavik kjemper intenst om våpnet.

Hanne og Håkon runder hjørnet, og møtes av synet av -

- Lavik og Strup i vill kamp. Strup får revet våpnet fra Lavik, og strekker armen med pistolen vekk. Lavik banner, og river til seg en høygaffel som står inntil hytteveggen. Han tar sats for å kaste seg mot Strup med høygaffelen hevet.

HANNE

Stans! Stans!

Lavik ignorerer ropet. Strup får vridd pistolen mot ham sekundet før Lavik kjører høygaffelen i ham. Skuddet går av.

Lavik får et undrende uttrykk i ansiktet, ser ned på brystkassen sin, og sier sammen, med høygaffelen i hånden.

INT/EXT. BIL - KVELD

SUBJEKTIVT KAMERA. Den Ukjente, gjennom hvis øyne vi ser, speider ut av den åpne bildøren, da det nye skuddet gjenlyder i skogen (OFF). Vi stiger ut av bilen, begynner å gå nedover veien mot Karens hytte. Snart aner vi skinnet av brannen bak trærne.

EXT. KARENS HYTTE - KVELD

Strup kaster pistolen og hever armene for å vise Hanne og Håkon at han er ubevæpnet. Han peker mot den brennende hytta.

STRUP

(roper)

Hun er der inne ennå!

Håkon bykser instinktivt mot den splintrede verandadøren der flammene slikker opp. Hele veggen er nå i brann.

HANNE

(roper)

Håkon...!

INT. KARENS HYTTE - KVELD

Håkon kommer brakende inn i det overtente rommet. Den voldsomme trekken gjør brølet fra flammene øredøvende. Han speider frenetisk rundt seg. Gjennom flammene ser han Karen, liggende på gulvet.

Han kjemper seg bort til henne, løfter henne opp og får henne opp på ryggen i et brannmannstak.

Bak ham gir verandaveggen etter, og begynner å falle sammen. Veien er sperret. Han ser seg desperat omkring.

Gjennom ilden ser vi kjøkkenet. Det er også et flammehav nå. Under benken står propanflaskene til kokeplatene. Ilden slikker rundt dem.

Håkon får øye på kjellertrappen i gangen, setter kursen mot den. Den brennende veggen faller helt sammen, gnistregnet står om ham.

En bjelke slår ham overende, lander tungt over det ene benet hans. Det knekker med et skarpt smell. Håkon skriker i smerte, mister Karen.

Han strever seg løs av bjelken, griper Karen igjen, og kjemper seg ned trappen med brukket ben og den livløse Karen på skuldrene.

EXT. KARENS HYTTE - KVELD

Kjellerdøren i enden av hytta sparkes opp, og Håkon vakler ut med Karen. Han gisper inn frisk luft, og snubler noen meter ut, mens Hanne og Strup iler til unnsetning.

INT. KARENS HYTTE - KVELD

På kjøkkenet er propanflaskene oppslukt av ildhavet. Plutselig eksploderer de.

EXT. KARENS HYTTE - KVELD

Karens hytte flyr spektakulært i lufta med et drønn. Håkon blir slengt overende av lufttrykket, med Karen i armene. Hun faller i bakken, og Håkon blir liggende og gispe, så besvimer han også. Vrakgods fra eksplosjonen faller ned overalt rundt ham.

EXT. SKOGEN VED HYTTA - KVELD

SUBJEKTIVT KAMERA. Den Ukjente, gjennom hvis øyne vi ser, iakttar scenen på avstand, med litt buskas som skjold. Lavik ligger foran de brennende restene av hytta, i en unaturlig stilling, åpenbart død. Hanne og Strup sleper Håkon og Karen på trygg avstand fra kjempebålet. Vi trekker oss tilbake inn i den mørke skogen.

EXT. KARENS HYTTE - KVELD

Hanne og Strup har lagt Håkon og Karen noenlunde mykt. Strup drar mobiltelefonen sin opp av en lomme, gir den til Hanne.

STRUP
Ambulanse først. Det kan haste.
Jeg går ut fra at jeg er arrest-
ert?

Hanne nikker mens hun slår nummeret.

HANNE
For ganske mye.

STRUP
Vi får se. Men jeg skjød jo
Lavik. Det ville jo være uhøflig
å ikke la seg arrestere da?

INT. BIL - KVELD

SUBJEKTIVT KAMERA. Den Ukjente, gjennom hvis øyne vi ser, har satt seg inn i bilen igjen. Hånden hans strekker seg frem, roter i hanskerommet, finner en sigarettpakke. En sigarett tas ut, tennes. Den Ukjente sukker av velvære. Han starter bilen og svinger ut på E18. En hel armada av politibiler og ambulanser kommer ham i møte med blinkende lys og sirener.

INT. SYKEHUS - DAG

Karen ligger i en sykeseng, med bandasjert hode. Nils sitter ved siden av henne, holder henne i hånden. Karen har ansiktet vendt bort fra ham. Ingen av dem sier noe. Bak dem står døren åpen. Håkon kommer til syne. Han har gipset ben, og går med krykker. Han stanser brått når han ser Nils, som har ryggen til. Hverken Nils eller Karen ser ham. Håkon trekker seg stille vekk igjen.

INT. BIL - DAG

Gjennom frontruten på en bil ser vi inngangen til et sykehus. Håkon kommer ut på krykkene sine, homper bort til oss og setter seg inn i bilen ved siden av Hanne, som sitter bak rattet. Hun starter bilen.

HANNE
Hvordan går det?

HÅKON
Han var der i dag også.

HANNE
Jeg mente, med deg.

HÅKON
Jeg også.

INT. BOWLINGHALL - DAG

Strike på bowlingbanen. Kjeglene stretter veggimellom.

Men Peter Strup har liten glede av det. Han tørker svetten på sportsgenseren, setter seg trett. Han og Bloch-Hansen er alene her nå midt på dagen.

STRUP

Det har visst tatt på mer enn jeg trodde.

Bloch-Hansen tar ut Farris fra en automat, gir ham en.

BLOCH-HANSEN

Du hadde rett, Peter?

STRUP

Ja, dessverre. Jeg hadde sånn tro på gutten engang. Jeg ble vel litt såret da han begynte for seg selv. Men vi holdt kontakten. Men det siste halve året... Jeg trodde det var en damehistorie igjen. Jeg reiste til og med hjem til ham for å snakke ham til rette. Dum som jeg var.

INT. BIL - DAG

Bilen med Hanne og Håkon gjennom Oslos gater, mot sentrum.

HANNE

Lavik død. Hansa død. van der Kerch død. Nederlenderen. Frøstrup død. Og Sander.

HÅKON

Som fikk æren av å åpne ballet. Stakkars jævel. Han gjorde rent bord, Lavik.

HANNE

Tror du på det?

HÅKON

Politimesteren tror på det. Statsadvokaten tror på det.

HANNE

Men gjør du?

INT. BOWLINGHALL - DAG

Strup og Bloch-Hansen.

BLOCH-HANSEN

Når skjønnte du at noe virkelig var galt?

STRUP

En av klientene mine brøt helt sammen. En stakkars jævel som jeg har hatt i alle år. Han ville ha meg til å ta saken for en kamerat som hadde valgt feil forsvarer. En ung nederlender.

BLOCH-HANSEN

Han som tok livet av seg?

STRUP

(nikker)

Det sto en advokat eller flere bak en narkotikaliga, visstnok. En mafia. Jeg var selvfølgelig skeptisk. Men jeg undersøkte litt. Prøvde å få denne nederlenderen i tale, blant annet. Men Karen Borg var ikke til å rokke. Det holdt på å koste henne livet.

INT. BIL - DAG

Hanne og Håkon i bilen.

HÅKON

En tredjemann... Høres mer tvil-
somt ut nå. Strup er jo ute av
soga også. Ren og skjær nød-
verge. Og han hadde jo verdens
beste vitner.

HANNE

Ja, han hadde oss.

INT. BOWLINGHALL - DAG

Strup og Bloch-Hansen.

STRUP

Jeg satte en av kildene mine til
veggs. Ga ham en smørbrødtype
over Osloadvokater. Vi kom til
Laviks navn, og da kunne ikke
gutten sitte stille.

BLOCH-HANSEN
Kunne du ikke gått til politiet?

STRUP
Det ville vært noe...! Fortalt dem at en narkoman på nitten år trodde at Lavik var en skurk. Og kunne de være så snille å arrestere ham for meg? Nei... Jeg gikk til gamle venner. I E-tjenesten.

INT. BIL - DAG

Hanne og Håkon i bilen.

HANNE
Ingen ukjent tredjemann. Sier alle. Bedre med en død morder som vi kjenner, enn en levende en på frifot. Ikke sant? Og alle puster lettet ut. Men det er råtten luft, Håkon. Jeg tror ikke på det.

HÅKON
Hvorfor ikke?

HANNE
Intuisjon.

HÅKON
Ja, den virket jo så bra sist.

HANNE
Javel. Men det var ikke Laviks pistol som drepte Hansa. For eksempel. Det der har jo plaget oss hele tiden. Og han kan ikke ha vært i huset og slått meg ned. Nei, jeg vet ikke, Håkon. Jeg vet ikke...

INT. BOWLINGHALL - DAG

Strup og Bloch-Hansen.

BLOCH-HANSEN
Hvordan tok E-tjenesten det?

STRUP
Ja, Gud vet hva de har gjort for å demme opp for dette. Det verste var antakelig at de ikke kan røre Harry Lime.

BLOCH-HANSEN
Harry Lime?

STRUP
Den tredje mann. Husker du ikke den filmen? Det er det de kaller ham... Nei, de tør ikke. De har jo tatt pengene og brukt dem. Uten å spørre hvor de kom fra.

BLOCH-HANSEN
Er hans overordnede informert?

STRUP
Hva tror du?

BLOCH-HANSEN
Nei, han er vel ikke det.

STRUP
Ikke statsministeren engang.

EXT. DEPARTEMENTSBYGNING - DAG

Bilen med Hanne og Håkon stanser foran en av de store blokkene i regjeringskvartalet. Begge stiger ut. Hanne ser oppover fasaden.

HANNE
Ta med deg krykkene inn. Så får iallfall du en medalje.

HÅKON
Han skal nok bare strø -

HANNE
Salt i såret.

HÅKON
- sand på saken.

HANNE
Bare det ikke er i maskineriet.

En bil stanser ikke langt foran dem. Kaldbakken stiger ut. Hanne og Håkon ser på hverandre. Spontant:

HANNE OG HÅKON
(i munnen på hverandre)
Nu gjelder det at holde kjøft...

De smiler skjært til hverandre.

INT. JUSTISDEPARTEMENTET - DAG

Justisministerens FORVÆRELSEDAME leder Hanne, Håkon, og Kaldbakken forbi ministerens kontor, der oppussing pågår.

FORVÆRELSEDAME
Beklager, men Sorgenfris kontor
pusses opp. Han låner stats-
sekretærens i dag.

Hun viser dem inn døren til Balkes kontor.

INT. BALKES KONTOR - DAG

Justisminister Sorgenfri tar begeistret imot, og trykker særlig Hannes og Håkons hender.

SORGENFRI
Wilhelmsen, Sund--

HÅKON
Sand.

SORGENFRI
Sand. Fantastisk at dere kunne
komme.

Balke hilser også, så unnskylder han seg.

BALKE
Jeg har en lunchavtale. Men så
får dere mitt kontor uforstyrret
for dere selv.

Han hilser vennlig, går ut. Justisministeren viser Hanne, Håkon og Kaldbakken på plass i komfortable stoler. Håkon sitter nært inntil en av bokhyllene. Justisministeren hjelper ham med krykkene.

SORGENFRI
(til Håkon)
Litt av en redningsdåd, forsto
jeg. Hvordan går det med deg?

Håkon nikker at jo takk, det går bra. Sorgenfri skjenker kaffe, og er vennligheten selv.

SORGENFRI
(forts.)
Med alt som har stått i avisene
den siste uka, så... Ja, hva skal
man tro? Og hva skal vanlige folk
tro? Så jeg ville gjerne ha en
orientering.

(MORE)

SORGENFRI (cont'd)

Det er jo jeg som skal holde styr på disse advokatene. Og det er lite hyggelig når de hopper over gjerdet.

HANNE

Og de lander i en svinesti. Jeg vet ikke hvor mange detaljer De vil ha, men...

Hannes stemme fader ut, mens Håkon lar blikket gli langs bokryggene i hyllen ved siden av ham.

Innover i bildet rekker av juridisk faglitteratur i flere høyder. Vi senker blikket, og ser at på en hylle for seg står hele serien av spenningsbøkene om Biggles komplett.

Det synker sakte inn i Håkon. Han begynner å svette. Justisministerens stemme skjærer inn i lydbildet.

SORGENFRI (OFF)

Sand?

Håkon skvetter til, med et unnskyldende smil.

HÅKON

Unnskyld. Jeg går på medisiner ennå.

Justisministeren er forståelsesfull.

SORGENFRI

Du mener også at saken er løst?

HÅKON

(ser på Isaksen)
Tja, vel... Antakelig. Vår avdeling mener det. Og politimesteren mener det. Det er nok riktig.

SORGENFRI

Det er en lettelse.

Justisministeren reiser seg. Møtet er slutt.

SORGENFRI

(forts.)

Dere har gjort en fremragende jobb. Jeg skulle gjerne lovt dere mer ressurser. Men Finansdepartementet holder jo sjelden det vi andre lover.

Han følger gjestene til døren. Håkon kaster et siste blikk på bokhyllen.

INT. BEREDSKAPSRUM - DAG

Røed i telefonen.

RØED
Løvstrand har fri i dag.

INT. BIL - DAG

Håkon og Hanne i bilen utenfor departementsbygget. Håkon med mobiltelefon. Kaldbakken står utenfor på fortauet, noe skeptisk.

HÅKON
(til telefonen)
Han hadde. Få ham på plass om en time. Senest. I mellomtiden sjekker du inventarlistene fra kontoret til både Hansa og Lavik.
(til Hanne)
Til Deichmann, er du snill.
(til Kaldbakken)
Følg etter, du.

KALDBAKKEN
(sarkastisk)
Javel. Du er sjefen...

INT. MAGASIN - DAG

En kvinnelig BIBLIOTEKAR fører Hanne, Håkon og Kaldbakken mellom endeløse rekker av bokhyller i Deichmanske biblioteks magasin. Håkon homper ivrig avsted på krykkene sine mens han snakker i mobiltelefonen sin. Hanne og Kaldbakken er lett undrende.

HÅKON
(til mobiltelefonen)
De hadde hele serien komplett?
Begge to? Takk, Røed!

Bibliotekaren stanser ved en hylle. Hun finner frem tre bøker som står noenlunde samlet.

Håkon gir bøkene nonsjalant til Hanne. Dette er hans store øyeblikk. Hanne og Kaldbakken får nesten hakeslepp når de ser på bøkene.

HANNE
"Vingene"... "Biggles på vingene". "Biggles i Afrika".
"Biggles og co."
(MORE)

HANNE (cont'd)
 (ser forbløffet på
 Håkon)
 Utrolig, Håkon! Det er boken!

Håkon nikker stolt.

INT. BEREDSKAPSRUM - DAG

Hanne, Håkon, Kaldbakken, Røed og Løvstrand er samlet i beredskapsrommet. Løvstrand har ikke rigget opp lysbilde- fremviser denne gangen, han har kun et ark i hånden.

LØVSTRAND
 Jeg har fått beskjed av min kone å være så rask jeg kan. Hun har en lammestek i ovnen. Vi spiser alltid tidlig når jeg har fri.

HANNE
 I så fall... skulle vi ikke begynne?

LØVSTRAND
 Hva? Jo... Boken. Den berømte. Kort sagt dreier det seg om beskjeder. Om at nå kommer det, stå klar der og der, og gjør slik og slik. Som dere hele tiden har trodd. Tre leveranser av heroin, med hundre gram hver gang. Markedsverdien er så vidt man har fortalt meg flere millioner. Beskjedene gir alle opplysninger om hvor stoffet skal hentes, og hvor det skal leveres. Det er oppgitt pris. Det er oppgitt kvantum og kvalitet. Hver beskjed avsluttes med instruks om honoraret til kuréren. Elementært, det meste av dette.

Alles begeistring har steget for hvert ord Løvstrand har sagt. Nå stråler Hanne mot Håkon.

HANNE
 Gratulerer, Håkon!

HÅKON
 Jeg har lest Biggles selv, jeg. Men det var når jeg var guttunge. Så det var jo litt påfallende at en statssekretær skulle ha hele serien. Komplette på kontoret. På kontoret! Rett foran snuta på landets justisminister. Og så hadde Hansa dem altså.

(MORE)

HÅKON(cont'd)

Og Lavik hadde dem også, viste det seg.

HANNE

Dette er en bombe, Håkon!

LØVSTRAND

(kremter)

Jeg var ikke helt ferdig, er jeg redd. Elementært, det meste, som sagt. Men det står ingen navn eller adresser her, som vi kan tyde. De er en kode inni koden, så å si. Stedene der stoffet skal hentes, er angitt som B-c og A-r og S-x. Og destinasjonene, som meget vel kan være personer, og meget vel ikke, er angitt--

Han avbrytes av Hanne som smeller neven i bordet.

HANNE

Helvete!

Løvstrand tar på seg frakken, og går mot døren.

LØVSTRAND

Beklager, Hanne. Og Håkon. Det kommer nok, hvis enkelte får det som de vil. Men å ha bøker i hylla, det er ingen forbrytelse ennå.

Løvstrand lukker døren stille etter seg.

HANNE

Det er fantastisk! Vi vet hvem den tredje mann er! Vi sitter på noe som kan velte en hel regjering. Og vi kan ikke gjøre én jævla ting!

INT. JUSTISDEPARTEMENTET - DAG

SUBJEKTIVT KAMERA. Den Ukjente, gjennom hvis øyne vi ser, kommer ut fra statssekretær Balkes kontor, nikker farvel til forværelsedamen som vi passerer, og går ut.

EXT. JUSTISDEPARTEMENTET - DAG

SUBJEKTIVT KAMERA. Den Ukjente, gjennom hvis øyne vi ser, setter seg inn i sin svarte Mercedes. Hånden hans retter på speilet på frontruten, og vi ser Balkes speilbilde. Kameraet snur seg, og vi ser at Den Ukjente er Balke. Han starter bilen og kjører.

INT. BEREDSKAPROM - ETTERMIDDAG

Hanne og Håkon drikker lunken kaffe og er depressive.

HÅKON

Det må da finnes noe? En eller annen slags nøkkel til... en avsløring av mannen?

Hanne ser medlidende på ham, klapper ham stillferdig på kinnet. Han ser oppgitt ned. Så nært, så fjernt.

INT. KARENS LEILIGHET - KVELD

Karen går og ser seg om hjemme i leiligheten. Hun har plaster over pannen nå, ikke bandasje. Hun har Centos halsbånd og lenke i hånden, henger den fra seg over en stolrygg. Huset virker tomt uten hunden. Hun har ennå sykehusets plastarmbånd med navn rundt handleddet.

På soverommet pakker Nils ut en bag. Den inneholder den sotete og istykkerevne joggedrakten Karen hadde på under dramaet på hytta. Han dytter den i en søppelpose, knyter igjen. Karen står i døren.

KAREN

Hva gjør du?

Nils ser plastarmbåndet fra sykehuset. Han tar det av henne.

NILS

Jeg synes de lot deg få reise hjem for tidlig.

Karen åpner søppelposen, tar ut joggedrakten.

KAREN

Jeg har det helt utmerket.

NILS

(peker på joggedrakten)
Den er jo bare filler.

KAREN

Den er min.

NILS

(trekker på skuldrene)
Som du vil. Men legg deg og hvil.

Han går ut i stuen. Karen setter seg på sengen, roter igjennom lommene på joggedrakten. Med ett sitter hun med nøkkelen i hånden - kopien av nøkkelen hun fant på Laviks kontor.

Hun ser granskende på den. Så slår det henne! Hun finner frem nøkkelknippet sitt fra bagen. Der har hun en nøkkel som er så å si identisk med Laviks. Hun ser tankefull på de to nøklene. Hun bestemmer seg.

INT. BEREDSKAPSRUM - KVELD

Hanne og Håkon alene i beredskapsrommet. Håkon drar på seg frakken mens Hanne gjør seg klar til overtid.

HÅKON

Vel, hun har jo faktisk lånt det BB-settet. Og har det ennå. Men nå er jo faren over. Så jeg kan hente det.

HANNE

Den unnskyldningen er i tynneste laget, Håkon.

HÅKON

OK. Hvor er nærmeste blomsterbutikk, da?

HANNE

Jeg kjøpte på en bensinstasjon sist. Men det hjalp ikke. La Karen få hvile ut, Håkon. Og du selv også. La henne få tid.

INT. KARENS LEILIGHET - KVELD

Karen og Nils i hallen. Karen har yttertøyet på. Nils ser bekymret på at hun napper til seg Centos halsbånd og lenke og stikker den i lommen. Han prøver å stagge henne.

NILS

Frisk luft? Du trenger søvn og hvile.

KAREN

Jeg makter mer enn du aner.

NILS

Fortell meg iallfall hvem det er. Hvem handler dette egentlig om?

KAREN

Om meg.

NILS

Og...?

KAREN

Gamle idealer, kanskje. Og et altfor godt liv. Antakelig. Jeg vet ikke ennå. Forandrer ikke du deg ettersom årene går?

NILS

Nei. Jeg elsker deg fortsatt.

Karen ser lenge på ham, kysser ham lett på pannen, og går ut. Nils lukker døren stille etter henne.

EXT. KARENS HUS - KVELD

Statssekretær Balke sitter bak rattet i bilen sin. Han iakttar Karen som kommer ut fra gården der hun bor. Han lar bilen rulle stille etter nedover gaten etter henne.

EXT. TRENINGSSTUDIO - KVELD

Karen går mot treningsstudioet. Balkes bil passerer henne, stanser utenfor studioet.

Balke stiger ut. Han ser seg om. Det er bare han og Karen i den mørke gaten.

Karen kommer frem til døren til studioet. Hun skal til å gå inn, da Balke med ett er der.

I det samme svinger en bil inn i gaten, og lyktene sveiper over Karen og Balke.

Balke er rask, åpner døren smilende for Karen. Hun nikker takk, og går inn. Balke går inn etter henne, på god avstand.

INT. TRENINGSSTUDIO - KVELD

Karens trener slukker lysene i treningsstudioet og stenger døren etter seg for natten. Det mørke studioet ligger der helt stille.

Karen kommer lyttende frem. Hun har skjult seg på dametoalettet. Kysten er klar. Hun går stille fra oss, mot garderobene.

Mellom henne og oss glir en dør stille opp, bak ryggen hennes.

INT. TRAPPEOPPGANG - KVELD

Nils åpner ytterdøren til hans og Karens leilighet, avdekker Håkon, som står utenfor med krykker og en blomsterbukett. Et overraskende og elektrisk møte. Omsider:

NILS

Beklager, men jeg er hjemme. Bare jeg.

Det sprekker for Nils, han langer ut et slag, og treffer Håkon midt i ansiktet, så han går ned for full telling.

Nils triver en av krykkene hans, hever den til slag over Håkon som ligger der. Så besinner han seg, hiver krykken skranglende nedover trappen. Han går inn, smeller døren igjen etter seg.

Øverst i trappen ligger Håkon fortumlet.

INT. KARENS LEILIGHET - KVELD

Nils lener seg mot den stengte ytterdøren, og brister i gråt.

INT. TRENINGSSTUDIO - KVELD

Karen i den mørke herregarderoben. Hun står foran Laviks garderobeskap med nøkkelen i hånden, nesten andektig. Varsomt setter hun den i låsen, vrir om. Låsen åpnes med et klikk. Karen åpner sakte skapdøren. Der inne står den svarte dokumentkofferten vi fikk et glimt av tidligere.

Balke glir inn gjennom den halvåpne garderobedøren bak Karen. Hun står med ryggen til, og løfter dokumentkofferten ut av skapet.

Karen fisker frem en lommekniv, prøver å brette opp kofferten.

Balke glir frem til Karen, legger hånden tungt på skulderen hennes. Et sjokk! Hun mister kniven, hvirvler skremt rundt -

- og står ansikt til ansikt med Balke. Han holder en pistol rettet mot henne. Det er den karakteristiske Lugereren som også han drepte Hansa med.

BALKE

Så Karen Borg har virkelig nøkkelen. Ja, jeg kjenner Dem. Selv om De kanskje ikke kjenner meg.

Karen er redd. Hun nikker automatisk.

BALKE

(forts.)

Nåvel. Spiller liten rolle.

(vifter mot kofferten)

La oss se om vår venn Lavik var forsikret likevel. I motsetning til Dem. Vet De, han var nær ved å velte hele Formålet.

Karen ser fra Balke til kofferten. Plutselig kyler hun den i magen på ham, samtidig som hun kaster seg mot ham og den halvåpne døren.

Balke er uforberedt, og går over ende, men uten å miste Luger. Karen bykser ut døren.

Hun styrter inn i damegarderoben tvers over gangen. Der inne barrikaderer hun døren med en lang benk.

Karen famler frem nøkkelknippet, begynner å låse opp garderobeskabet sitt.

Plutselig sprenger Balke døren med et voldsomt spark. Benken fårer inn i rommet. Karen bykser bak raden med garderobeskap, kryper sammen. Den velte benken ligger rett foran henne.

Balke kommer rundt hjørnet av skapraden med hevet Luger. Karen triver benken, kyler den langs gulvet som en kjelke. Med full kraft treffer den Balke i bena. Han blir slått overende.

Karen kaster seg etter, får tak i krakken igjen, og slår Balke i hodet med den.

Hun bykser bort til garderobeskabet sitt, og får låst opp. Hun famler frem BB-settet sitt, og trykker febrilsk på alle knapper. Plutselig er Balke der igjen, slår BB-settet ut av hånden hennes. Det blir liggende på gulvet, fortsatt påslått. Karen kjører kneet i skrittet på ham, og stormer ut mens han knekker halvt sammen.

INT. POLITIHUSET, VAKTEN - KVELD

Hanne i samtale med en KONSTABEL.

KONSTABEL

Vi fikk et signal fra et BB-sett som vi lånte ut til en Karen Borg for en stund siden.

HANNE

Et signal?

KONSTABEL

Ja, men det er ingen som sier noe. Jeg vet ikke hva som skjedde.

HANNE

Jeg tror iallfall jeg vet hvor det skjedde....

INT. TRENINGSTUDIO - KVELD

Karen huker seg ned bak et av treningsapparatene i studioet, som bare har strølys inn gjennom store vinduer mot gaten. Hun lytter.

Balke lister seg langs veggen med Lugereren hevet. Han har vondt for å gå etter lyskesparket.

Karen får et glimt av ham mellom apparatene. Hun trekker stille opp Centos halslenke fra lommen. Lynraskt kaster hun den etter Balke, men bommer. Han huker seg sammen. Karen løfter opp en liten manual fra gulvet, kater den også. Den treffer veggen rett over Balke med et smell. Karen kaster en ny manual, kryper langs gulvet mot en ny haug manualer under et vindu.

EXT. GATE - KVELD

Hannes bil stanser utenfor treningsstudioet. Hanne ser seg om i den mørke gaten. Alt er stille.

Plutselig splintres et av de store vinduene i treningsstudioet av et skudd der inne fra. Glassbiter regner over Hannes bil.

Hanne fanger situasjonen straks. Hun ser at de store dobbeltdørene til treningsstudioet på gateplan er solide. Hun gir full gass og kjører inn dørene med et brak.

INT. TRENINGSTUDIO - KVELD

Karen kravler febrilsk vekk gjennom glassbitene fra det istykkerskutte vinduet over henne. Med ett ser hun rett på skoene til Balke. Hun ser skremt opp.

Han troner mørk og hatefull over henne med Lugereren.

Karen kryper sammen i dødsangst.

Balke retter Lugereren ned mot oss. Da glimter det brått i Centos halslenke som hvirvler gjennom luften, legger seg om Balkes håndledd, og rykker vekk Lugereren.

Det er Hanne som er kommet til unnsetning, og svinger den lange halslenken som en pisk. Balkes Luger skramler bortover gulvet.

Balke glør rasende på Hanne, unnviker et nytt slag hun langer ut, og hopper over en benk, inn blant treningsmaskinene.

Hanne bykser etter. Karen ligger på gulvet og ser vantro etter dem.

Hanne går stille og vaktstom blant treningsmaskinene. Det er som en mørk skog av metall.

Karen setter seg opp inntil veggen under vinduet, redd og stille.

Balke står urørlig i skyggene blant treningsmaskinene, og ser Hanne passere. Balke har en stålstang i hånden, fra en av vektene.

Hanne stanser, iakttar salen foran seg. Hun snur seg igjen, akkurat i tide til å unngå -

- Balke, som er på sprang mot henne med hevet stålstang.

Hanne er lynraskt ute med halslenken, som en pisk. Den vikler seg rundt stålstangen. Men denne gangen er Balke bedre forberedt. Han rykker til først, og drar lenken ut av hånden på Hanne.

Han ser triumferende på Hanne mens han vikler lenken løs fra stålstangen, og kaster den inn i en krok. Med hevet stang går han på Hanne.

Idet han skal til å slå, dukker Hanne lynraskt innunder ham, løfter ham opp i et brannmannstak på ryggen, og slenger ham av all kraft i veggen. Han faller ned på gulvet, og mister stålstangen.

Hanne plukker den raskt opp, og slår hardt én gang, idet Balke prøver å kravle seg opp. Stålstangen treffer ham i hodet. Han stuper ut av bildet. Hanne står igjen med stålstangen i hånden. Hun står et øyeblikk og ser ned på ham. Jo, han er overvunnet.

Hanne går innover mot Karen Borg igjen.

Karen ser henne nærme seg, og stirrer panisk på stålstangen, som om hun gjenopplever marerittet med likfunnet av Sander.

Hanne kaster stangen fra seg, hjelper henne opp, holder om henne, trøstende. Så, så, det er over nå.

INT. KONFERANSESAL - DAG

En stor sal med massivt oppbud av forventningsfull PRESSE.

Hanne, Håkon og Isaksen står rett innenfor døren bakerst i salen. Haldis glir stille inn, stiller seg på den andre siden av døråpningen, og ser mørkt bort på Hanne. Hun legger ikke merke til henne.

Håkons Dagbladkontakt Myhreng kommer forbi Håkon på vei inn.

MYHRENG

Hadde du rett? En ukjent tredje-
mann?

HÅKON

(peker)

Spør dem.

Politimester Thorvaldsen, justisminister Sorgenfri og FORSVARSMINISTEREN setter seg på podiet foran i salen.

MYHRENG

Justisministeren og
forsvarsministeren?

HÅKON

(nyter øyeblikket)

Er det? Jeg har glemt brillene.

Myhreng iler til plassen sin i salen. Hanne iakttar politimesteren.

HANNE

Hun ser ikke happy ut. Hun som
burde feire. Største triumf
iallfall i hennes tid på huset.

På podiet. Politimesteren griper ordet.

THORVALDSEN

Som dere ser av pressemeldingen
mener vi å tro at statssekretæren
i Justisdepartementet har vært
involvert i - eller muligens
ledet - en gruppe som mistenkes
for ulovlig import av narkotiske
stoffer. De avdøde advokatene
Hans A. Olsen og Jørgen Ulf Lavik
har også tilhørt gruppen. Stats-
sekretæren er allerede arrestert
og siktet.

JOURNALIST

Hvor store kvanta snakker vi om?

THORVALDSEN

Han er dessuten siktet for drapet
på Hans A. Olsen.

Det blir dødsstille. Så bryter stormen løs.

JOURNALISTER

(blandet kor)

Har han tilstått? Hva baserer
dere mistanken på? Hvor mye
penger snakker vi om? Har dere
foretatt beslag?

Thorvaldsen roer gemyttene.

THORVALDSEN

Det vil bli anledning til å
stille spørsmål etter rede-
gjørelsen. Jeg må be dere vente
til da. Vel. Det later til at
virksomheten har pågått noen år.
Vi vet ikke hvor mange. Det er
også for tidlig å si noe om det
totale kvantum.

Hanne ser på Håkon.

HANNE

(hvisker)

Seksti kilo dokumentert bare i
Laviks koffert.

På podiet.

THORVALDSEN

Når det gjelder de særlige om-
stendigheter rundt... bruken av
inntektene fra den ulovlige
virksomheten, så overlater jeg
dette til justisministeren.

Justisministeren er synlig presset og utilpass.

SORGENFRI

Det synes foreløpig - og jeg gjen-
tar foreløpig - som om noen av
disse... midlene, kan man si...
har gått til... ureglementert
bruk hos vår militære etter-
retningstjeneste.

JOURNALIST

Stemmer det at pengene har gått
til drift av irregulære grupper
utenfor selve E-tjenesten? Mine
opplysninger er at vi snakker om
tredve kilo heroin.

(MORE)

JOURNALIST(cont'd)

Det er en vanvittig formue. Hva slags oppdrag er det som koster så mye?

THORVALDSEN

Vi har ingen grunn til å tro at det eksisterer slike irregulære grupper eller oppdrag som det har vært spekulert om.

JOURNALIST

Hvem og hva har pengene gått til da?

THORVALDSEN

Det er et av momentene vi vil utrede.

JOURNALIST

Hvem i E-tjenesten visste om dette? Hvor høyt oppe var det klarert?

Forsvarsministeren griper motstrebende ordet.

MINISTER

Det virker - slik bildet er nå - som... ingen har visst hvor pengene kom fra. Veldig få har visst om pengene i det hele tatt. Men dette undersøkes nærmere.

JOURNALIST

Mener forsvarsministeren at E-tjenesten har brukt mange millioner til et eller annet uten at noen har ant noe om det?

MINISTER

Vi har ingen grunn til å tro at særlig mange har vært involvert. Så det er feil å snakke om E-tjenesten som sådan her. Det er enkeltpersoner som står bak. Og det er enkeltpersoner som får svi.

JOURNALIST

Mener du at dette ikke får konsekvenser for tjenesten som sådan?

(til Sorgenfri)

Bør ikke justisministeren gå etter at hans nærmeste medarbeider er siktet for så alvorlige forhold?

SORGENFRI

Det bør justisministeren. Jeg går av med øyeblikkelig virkning.

Det blir dødsstille igjen mens justisministeren reiser seg, forlater podiet og går gjennom salen mot utgangen.

Hanne og Håkon ved døren.

HÅKON

(hvisker)

Han har ikke gjort noe galt. Bare valgt feil medarbeider.

HANNE

(hvisker)

Vel, du er jo heldig. Du har meg.

Smilene deres dør idet justisministeren passerer dem, og de møter hans resignerte blick. Isaksen ser på Hanne.

ISAKSEN

Og jeg har deg. Men ikke gjør sånt som dette for ofte.

Hanne nikker et stille takk. Haldis kommer opp på siden av henne, på vei ut.

HALDIS

(innbitt)

Dette var egentlig min sak, Wilhelm-
helmsen.

Hun går ut. Hanne ser etter henne, og litt av gleden dør i henne.

INT. HÅKONS KONTOR - KVELD

Håkon kommer inn på sitt mørke kontor, tenner lyset. På skrivebordet står en stor gavepakket eske. Han ser undrende på den.

INT. KARENS LEILIGHET - KVELD

Karen står melankolsk i vinduet og ser ned på gaten.

Der nede ser vi Nils laste inn i en bil. Etpar koffertter, en stålampe, noen bilder.

EXT. GATE - KVELD

Billy stanser bilen utenfor huset der Hanne bor, og slipper henne av. Han sveiver ned ruta.

BILLY

Jeg har noe til deg.

Han graver i baksetet, haler frem Støvelmannens cowboy-støvel, nå i en liten glassmonter. Han gir den til Hanne gjennom vinduet.

BILLY

(forts.)

Det var gutt som satte blindspor etter seg. Men du lot deg ikke lure. Så derfor har vi opprettet denne prisen til deg.

Hanne må le oppgitt av guttepåfunnet. Billy flirer og kjører.

INT. HÅKONS KONTOR - KVELD

Håkon river det siste papiret av gaven. Det er en skulptur av Fru Justitia, maken til den politimesteren hadde på sitt kontor. Og det ligger et kort ved.

INT. HANNES LEILIGHET - KVELD

Cecilie sitter i sofaen og ser på TV. Det er nyhetssending fra pressekonferansen. Hanne og Håkon synes bak i bildet. Cecilie har slått av lyden med fjernkontrollen, og gjør plass til Hanne ved siden av seg. Hanne setter seg trett. Cecilie legger armen om henne, kysser henne på pannen. Hun er tydelig stolt av Hanne.

Imens ser vi på skjermen at TV-kameraet også har fanget Haldis' bitre bemerkning til Hanne, dog uten lyd.

INT. HÅKONS KONTOR - KVELD

Håkon setter skulpturen i vinduet. Han leser kortet som lå ved.

KAREN (VO)

Kjæreste Håkon. Jeg tror jeg elsker deg. Ikke gi meg opp.

HÅKON

(leser avslutningen)

"Din Karen"...

Han lar hånden synke. Den skjelver.

EXT. POLITIHUSET - KVELD

Utenfra ser vi det opplyste vinduet til Håkons kontor, med Fru Justitia i silhouett.

Vi trekker sakte ut, og oppdager at Håkons vindu er det eneste i hele Politihuset som det lyser fra. Og der står rettferdighetens gudinne, blind, kanskje, men hun sover ikke.

SLUTT